

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1971

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
176

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 958

Περί τροποποίησης του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας
και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου (Α. Ν. 44) 1967).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου άπε-
φασίσμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Η παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικος Πολ. Δικονομίας
αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«2. Τά ήμεδαπά δικαστήρια εν τη έκταλέσει των ως
άνω αιτήσεων ενεργούν και αυτεπαγγέλτως, εφαρμόζοντα
τάς διατάξεις του ήμεδαπού δικαίου, πλην αν διεθνείς
συνθήκαι ορίζουν άλλως».

Άρθρον 2.

1. Η παρ. 1 του άρθρου 14 του Κώδ. Πολ. Δικ. αντι-
καθίσταται ως ακολούθως :

«1. Είς την άρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται
α) πάσαι αι είς χρήματα άποτιμηταί διαφοραί, ή αξία του
αντικειμένου των όποιων δέν υπερβαίνει τάς δέκα χιλιάδας
δραχμάς και β) αι διαφοραι περί παραδόσεως του μισθίου
και περί άποδόσεως τούτου λόγω καθυστέρήσεως του
μισθώματος έκ δυστροπίας ή λήξεως του χρόνου της μι-
σθώσεως, έφ' όσον είς πάσας τάς ανωτέρω περιπτώσεις το
συμπεφωνημένον μνηαίον μίσθωμα δέν υπερβαίνει τάς
χιλίας πεντακοσίας δραχμάς».

2. Αί περιπτώσεις υπ' αριθ. 1 και 12 του άρθρου 15
του Κώδ. Πολ. Δικ., αντικαθίστανται ως ακολούθως :

«1) αι διαφοραι έξ έπιμόρτου άγροληψίας αι άφορώσαι
είς την παράδοσιν ή την δι' οίονδήποτε λόγον άπόδοσιν
της χρήσεως του μισθίου».

«12) αι διαφοραι αι άναφερόμεναι είς δικαιώματα ή
άποζημιώσεις ή έξοδα των ενώπιον οίονδήποτε δικαστηρίου
ή διαιτητών έξετασθέντων μαρτύρων, ως και των όπωσδή-
ποτε διορισθέντων έρμηνέων, μεσεγγυούχων και φυλάκων,
ή των καθολικών διαδόχων πάντων τούτων».

3. Η περίπτωσης υπ' αριθ. 7 του άρθρου 16 του Κώδ.
Πολ. Δικ., αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«7) αι διαφοραι αι άναφερόμεναι είς άμοιβάς, άποζη-
μιώσεις και έξοδα δικηγόρων, πλην των εν άρθρω 15
αριθ. 11, συμβολαιογράφων, νομίμως διορισμένων δικο-
λάβων, άμίσθων δικαστικών κλητήρων, ιατρών, όδοντια-
τρων, διπλωματούχων μαϊών, κτηνιάτρων, διπλωματού-
χων ανωτάτων και ανωτέρων σχολών μηχανικών και χημι-
κών, νομίμως διορισμένων μεσιτών ή των καθολικών δια-
δόχων πάντων τούτων, όπωσδήποτε και αν χαρακτηρίζεται
ή σχέσις έκ της όποιας αύται προκύπτουν και άδιαφόρος

της υπάρξεως ή μη συμφωνίας περί καθορισμού της άμοι-
βής ή του τρόπου καταβολής αυτής».

4. Είς το άρθρον 16 του Κώδ. Πολ. Δικ., προστίθεται
περίπτωσης υπό τον αριθμόν 11 έχουσα ούτω :

«11) αι διαφοραι αι άναφερόμεναι είς τάς άμοιβάς,
άποζημιώσεις και τά έξοδα των όπωσδήποτε διορισθέντων
πραγματογνομώνων, διαιτητών πραγματογνομώνων και
έκτιμητών ή των καθολικών διαδόχων τούτων».

5. Το άρθρον 19 του Κώδ. Πολ. Δικ., αντικαθίσταται
ως ακολούθως :

«Άρθρον 19. Είς την άρμοδιότητα των έφετείων υπά-
γονται αι έφέσεις κατά των αποφάσεων των πολυμελών
και μονομελών πρωτοδικείων της περιφέρειας αύτών».

Άρθρον 3.

1. Το πρώτον εδάφιον του άρθρου 33 του Κώδ. Πολ.
Δικ., αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Διαφοραι άφορώσαι την ύπαρξιν, το κύρος δικαιοπρα-
ξίας εν ζωή και πάντα τά έξ αυτής δικαιώματα δύνανται
νά είσχυθούν και είς το δικαστήριον είς την περιφέρειαν
του όποίου εύρίσκεται ο τόπος της καταρτίσεως της δι-
καιοπραξίας ή της εκπληρώσεως της παροχής».

2. Το άρθρον 34 του Κώδ. Πολ. Δικ., αντικαθίσταται
ως ακολούθως :

«Άρθρον 34. Άνταγωγαί δύνανται νά είσχυθούν είς το
δικαστήριον ενώπιον του όποίου είναι έκκρεμής ή άγωγή,
έφ' όσον υπάγονται είς την καθ' ύλην άρμοδιότητα αυτού
ή κατωτέρου δικαστηρίου».

3. Το άρθρον 39 του Κώδ. Πολ. Δικ., καταργείται.

Άρθρον 4.

1. Το πρώτον εδάφιον της παρ. 2 του άρθρου 59 του
Κώδ. Πολ. Δικ., αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«2. Η περί έξαιρέσεως αίτησις άνακοινοϋται άμελλητι
είς τον έξαιρούμενον διά νά έκφρασθ ή επί αυτής, και συζη-
τείται το βραδύτερον μέχρι της έκδικάσεως της ύποθέ-
σεως, τηρουμένης της διαδικασίας του δικάζοντος δικα-
στηρίου, άνευ συμμετοχής του έξαιρουμένου».

2. Το άρθρον 61 του Κώδ. Πολ. Δικ., αντικαθίσταται
ως ακολούθως :

«Άρθρον 61. 1. Η επί της αίτήσεως έξαιρέσεως από-
φασις εκδίδεται παραχρήμα επί τη βάσει πιθανολογήσεως
των περί έξαιρέσεως λόγων. Επί αίτήσεως έξαιρέσεως
υπαλλήλου γραμματείας ή απόφασις καταχωρίζεται κάτωθι
της αίτήσεως».

2. Έν περιπτώσει παραδοχής της αίτήσεως δέν επιδι-
κάζονται έξοδα».

"Άρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 69 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«"Άρθρον 69. Δικαστικὴν προστασίαν δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὁ ἔχων ἄμεσον ἔνομον συμφέρον».

"Άρθρον 6.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐκαστος τῶν ὁμοδικῶν δικαιούται νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν δίκην. Τὸ δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐνιαίαν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, δικαιούται νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τῶν ὑπὸ τούτου μὴ κληθέντων ὁμοδικῶν».

"Άρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«"Άρθρον 100. Ὁ διάδικος, παριστάμενος μετὰ πληρεξουσίου, δύναται νὰ προβαίῃ εἰς ἄμεσον ἀνάκλησιν τῶν ὁμολογιῶν τούτου».

"Άρθρον 8.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 116 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται καὶ προφορικῶς».

"Άρθρον 9.

Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Πᾶσα μεταβολὴ τῆς διευθύνσεως πρέπει νὰ γνωστοποιῇται διὰ τῶν διαμεμβομένων δικογράφων ἢ διὰ τῶν προτάσεων ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐκκρεμεῖ ἡ ὑπόθεσις, τιθεμένου εἰς τὴν δικογραφίαν καὶ κοινοποιουμένου πρὸς τὸν ἀντιδίκον».

"Άρθρον 10.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Αἱ ἐπιμελεῖαι τοῦ δικαστηρίου ἐπιδόσεις δύνανται νὰ γίνοντι καὶ διὰ ποινικοῦ κλητῆρος τῆς περιφέρειας ἢ ὀργάνου τῆς ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς, ἀγροφυλακῆς ἢ δασοφυλακῆς ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος».

2. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δικαστικὸς κλητὴρ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ εἴναι, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἐν τῇ ἐπιδόσει περιφέρειας, δυσχερὲς ἢ εἰς τὸν τόπον τούτου μεταβάσις τοιούτου, ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ ποινικοῦ κλητῆρος τῆς περιφέρειας ἢ ὀργάνου τῆς ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς, ἀγροφυλακῆς ἢ δασοφυλακῆς ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ὀριζομένου παρὰ τοῦ ὡς ἄνω εἰσαγγελέως ἢ εἰρηνοδίκου».

3. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., καταργεῖται, τῆς παρ. 3 λαμβανούσης τὸν ἀριθμὸν 2.

4. Ἡ ὑπὸ στοιχ. δ' περίπτωσις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 127 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

(δ) ἐπὶ νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐνώσεων προσώπων, πρὸς τὸν κατὰ νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν ἐκπρόσωπον αὐτῶν».

5. Τὸ ἄρθρον 133 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«"Άρθρον 133. 1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ὑπηρετεῖ εἰς ἐμπορικὸν πλοῖον ἐλλειμενισμένον εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, αὕτη, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἀρνήσει αὐτοῦ νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφο ἢ ἀρνήσει ἢ ἀδυναμίᾳ νὰ υπογράψῃ τὴν ἐκθεσιν, γίνε-

ται πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου ἢ πρὸς τὸν ἀναπληρωτὴν του, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ ἀρνήσει καὶ τούτων νὰ παραλάβουν τούτο γίνεται εἰς τὸν λιμενάρχην, ὑποχρεούμενον νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις».

2. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ὑπηρετεῖ εἰς ἐμπορικὸν πλοῖον μὴ ἐλλειμενισμένον εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, αὕτη γίνεται εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κατὰ τὸ ἄρθρον 129, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐπιδόσεως εἰς τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἐπίδοσις γίνεται καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ γραφεῖα τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ ἄλλως τοῦ ἐν ἐλληνικῷ λιμένι πράκτορος τοῦ πλοίου, ἐν ὑπάρξει τοιούτων».

6. Ἡ ὑπὸ στοιχ. α' περίπτωσις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 134 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

(α) ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ξηρᾶς ἐν γένει εἰς τὸν διοικητὴν τῆς μονάδος ἢ τοῦ καταστήματος ἢ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ἀνήκει ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Ἐὰν δὲν εἴναι γνωστὴ ἡ μονάς, τὸ κατάστημα ἢ ἡ ὑπηρεσία, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ οἰκείου κλάδου».

7. Τὸ ἄρθρον 139 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«"Άρθρον 139. Ἐὰν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 129 παρ. 4 στοιχ. β', 132, 133 καὶ 134 γραφεῖα ἢ καταστήματα εἴναι κλειστά ἢ αἱ ἐν αὐτοῖς ἀρχαὶ ἢ πρόσωπα ἀρνοῦνται νὰ παραλάβουν τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφο ἢ νὰ υπογράψουν τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως, ὁ ἐπιδίδων συντάσσει σχετικὴν ἐκθεσιν καὶ παραδίδει τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφο εἰς τὸν εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ τόπος ἐπιδόσεως εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις καὶ πέμπει τοῦτο εἰς τὸν ἀρνούμενον τὴν παραλαβὴν τοῦ ἢ τὴν υπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 137».

8. Τὸ ἄρθρον 141 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«"Άρθρον 141. 1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 140 ἐκθεσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν πρωτοτύπων παραδίδεται εἰς ἐκεῖνον κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις, τὸ δὲ ἕτερον ἐφ' ἀπλοῦ, φυλάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδιδόντος. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως γίνεται μνεία ἐν περιλήψει εἰς εἰδικὸν βιβλίον τηρούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιδιδόντος».

2. Ἀντίγραφα ἐκ τοῦ φυλασσομένου πρωτοτύπου ὀφείλει νὰ παραδίδῃ ὁ κλητὴρ, τῇ αἰτήσει των, εἰς τὸν παραγγέλλαντα τὴν ἐπίδοσιν καὶ τὸν πρὸς ὃν αὕτη καὶ, μετὰ σημειουμένην ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἔγκρισιν τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις, εἰς πάντα ἔχοντα ἔνομον συμφέρον».

3. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 123 παρ. 2 καὶ 3 ὀργάνων, τὸ ἕτερον τῶν πρωτοτύπων κατατίθεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ τόπος ἐπιδόσεως, ὅπου φυλάσσεται εἰς ἰδιαιτερον φάκελλον καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται τὰ ἀντίγραφα, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 123 παρ. 2 καὶ 3 ὄργανα δὲν τηροῦν τὸ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος εἰδικὸν βιβλίον».

9. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 142 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ὁ Γραμματεὺς δύναται τῇ ἔγγραφῳ αἰτήσῃ τινὲς τῶν διαδίκων νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπιμελεῖα τοῦ αἰτούντος ἐπιδόσιν, τάσσειν ὠρισμένην προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προσαγάγῃ τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως. Ἐὰν ὁ αἰτῶν διάδικος δὲν προσαγάγῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὴν ἐκθεσιν, ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας».

«3. Ἡ ἐπίδοσις ὡς πρὸς τὸν αἰτήσαντα ταύτην διάδικον θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς αἰτήσεως».

10. Τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., καταργεῖται.

11. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 144 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως, προστιθεμένης νέας, ὑπ' ἀριθ. 5, παραγράφου.

«1. Πᾶς διάδικος ἢ ἄλλος ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ διορίσῃ διὰ πάσας ἢ ὀρισμένας πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνόμε-
νας δικαστικὰς ἢ ἐξωδίκους ἐπιδόσεις, ἀφορώσας μίαν ἢ
πλείονας ἢ πάσας αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις, ἀντίκλητον πρὸς
παράκλησιν τῶν κοινοποιουμένων ἐγγράφων, διὰ δηλώ-
σεως ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ πρωτοδικείου τῆς κα-
τοικίας τοῦ δηλοῦντος ἢ τῆς πρωτεύουσας, προκειμένου
περὶ κατοίκου ἀλλοδαπῆς, μετ' ἀκριβοῦς σημειώσεως τῆς
διευθύνσεως τῆς κατοικίας ἢ τοῦ γραφείου τοῦ ἀντικλή-
του. Ἡ δῆλωσις γίνεται αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικοῦ
πληρεξουσίου, συντασσομένης ἐκθέσεως, ὑπογεγραφομένης
ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας καὶ τοῦ
δηλοῦντος καὶ καταχωριζομένης εἰς ἀλφαβητικὸν κατ'
ἐπώνυμα εὑρετήριον».

«5. Ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 δηλώσεων
ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως εἰς τὸν
γραμματέα πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, ὅστις καταχωρίζει
ταῦτα εἰς ἀλφαβητικὸν κατ' ἐπώνυμα εὑρετήριον».

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 147 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντι-
καθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Προθεσμία προσδιοριζομένη κατὰ μῆνας λήγει ἅμα
ὡς παρέλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ τελευταίου μηνὸς ἡ κατ' ἀριθμὸν
ἀντίστοιχος πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ, ἐλλειπούσης
ἀντιστοίχου, ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ μηνός».

2. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 149 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντι-
καθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων τεταγμένοι προ-
θεσμίαι ἀναστέλλονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν
διακοπῶν, πλὴν τῶν ἀφορωσῶν ὑποθέσεις ὑπαγομένης εἰς
τὸ τμήμα τῶν διακοπῶν. Ἐξακολουθεῖ ὅμως ἡ ἤδη κατὰ
τὴν ἐναρξιν τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη διεξαγωγὴ ἀποδεί-
ξεων».

3. Τὸ ἄρθρον 151 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται
ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 151. 1. Αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων
τεταγμένοι προθεσμίαι δύναται, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν
διαδίκων, ὑποβαλλομένην προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, νὰ
παρταθοῦν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὸ πολὺ δις, δι' ἀποφά-
σεως αὐτοῦ, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά».

2. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις διεξάγεται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ
ἄρθρον 357 παρ. 3 εἰσηγητοῦ, ἡ παράτασις χορηγεῖται
ὑπὸ τοῦτου, δι' ἀποφάσεώς του καταχωριζομένης ἐν τῇ
ἐκθέσει.

3. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις διεξάγεται ἐνώπιον ἐντεταλμένου
δικαστοῦ, ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 παράτασις γίνεται κατ' αἴτη-
σιν τινὸς τῶν διαδίκων δι' ἀποφάσεως τοῦ διατάξαντος
τὴν ἀπόδειξιν δικαστηρίου, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων
ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων
730 ἐπ.

4. Ἡ αἴτησις περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρέπει νὰ
γίνεται πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἢ τῆς παρατά-
σεως αὐτῆς, ὁ δὲ ζητῶν τὴν παράτασιν καταδικάζεται εἰς
τὰ ἐξόδα. Ἡ παράτασις ἀρχεται, καὶ ἐὰν ἡ χορήγησις
αὐτῆς ἐγένετο πρότερον, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρατεινο-
μένης προθεσμίας, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἔτος.

5. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς
ὑποθέσεως δύναται, τῇ αἰτήσῃ διαδίκῳ ὑποβαλλομένην
διὰ τῶν προτάσεων, νὰ χορηγήσῃ νέαν μέχρῃς ἑξ μηνῶν
προθεσμίαν διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων εἰς πᾶσαν περι-
πτώσιν».

4. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 152 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ.,
ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὁ δικαστὴς τοῦ μονο-
μελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, ἐφ' ὅσον πιθανολο-
γοῦνται σπουδαῖοι λόγοι, δύναται δι' ἀποφάσεώς των,
κατόπιν αἰτήσεως τινὸς τῶν διαδίκων, δικαζομένης κατὰ
τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., νὰ συντέμνουν τὰς
νομίμους προθεσμίας, ἐξαιρουμένων τῶν προθεσμιῶν τῆς
ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 155 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται
ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 155. Ἡ ἐπαναφορὰ πρέπει νὰ ζητηθῇ ἐντὸς
προθεσμίας τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀρσεως
τοῦ συνιστῶντος τὴν ἀνωτέραν βίαν κωλύματος ἢ τῆς
γνώσεως τοῦ δόλου».

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ ἄρθρον 166 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται
ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 166. Τὸ δικαστήριον διατάσσον ἐγγυοδοσίαν
δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑποχρέου, νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ
ἐγγύησις ἀντὶ διὰ μετρητῶν χρημάτων δοθῇ 1) διὰ τίτλων
παραστατικῶν ἀξίας, εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ εἶναι
προσηρημένα τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα τοκομερίδια ἢ αἱ μὴ
ἀπαιτητὰ μερισματαποδείξεις, 2) δι' ἐγγυητικῆς ἐπι-
στολῆς ἀξιοχρέου τραπεζίτης, 3) δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης
ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι. Οἱ παραστατικοὶ ἀξίας
τίτλοι καὶ τὰ ἀκίνητα ὑπολογίζονται διὰ τὴν ἐγγύησιν εἰς
τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας των».

2. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου
167 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ἢ τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἐπὶ
ἐγγυοδοσίας διαταχθείσης ὑπὸ τοῦτου, δύναται, δικάζον
κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., νὰ παρατείνῃ
τὴν προθεσμίαν ταύτην ἐπὶ δέκα πέντε εἰσέτι ἡμέρας».

3. Τὸ ἄρθρον 169 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται
ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 169. Ἐὰν μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἐγγυήσεως
καταδειχθῇ ὅτι αὕτη εἶναι ἀνεπαρκὴς ἢ προκύψουν νέα
γεγονότα δικαιολογούντα τὴν ἀντικατάστασιν ταύτης, δύ-
ναται νὰ ζητηθῇ συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις κατὰ
τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς
πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐπὶ ἐγγυοδοσίας διατα-
χθείσης ὑπὸ τοῦτου. Ἡ περὶ τοῦτου αἴτησις δὲν ἀνα-
στέλλει τὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης».

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 175 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντι-
καθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4. Ἐπὶ δίκῳ περὶ διατροφῆς ὁ ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ
δικαιοπραξίας ὑπόχρεος πρὸς παροχὴν αὐτῆς προκατα-
βάλλει καὶ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἐξόδα καὶ τέλη
τοῦ ἐνάγοντος μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα χιλιάδων δραχ-
μῶν».

2. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 176 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντι-
καθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ὅταν τὰ προκαταβλητέα ἐξόδα καὶ τέλη διαδι-
καστικῆς πράξεως ἢ συζητήσεως δὲν εἶναι ἀκριβῶς καθω-
ρισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου, καθορίζει ταῦτα ὁ δικαστὴς ἐνώ-
πιον τοῦ ὁποῖου ἐκκρεμεῖ ἡ δίκη, καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικα-
στηρίου ὁ πρόεδρος διὰ πράξεώς του γραφομένης ἐπὶ τῆς
αἰτήσεως καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ὑπόχρεον πρὸς προ-
καταβολήν».

3. Τὸ ἄρθρον 181 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται
ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 181. Τὰ ἐξόδα δύναται νὰ συμπληρωθοῦν ἐν
ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ συζύγων ἢ μεταξὺ
συγγενῶν ἕξ αἷματος ἢ ἀγγιστείας μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου
βαθμοῦ ἢ λόγῳ εὐλόγου ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἐκβασιν τῆς
δίκης».

4. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 193 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντι-
καθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ κατάλογος ἐξόδων, τὸ δικαστή-
ριον προβρίκει εἰς τὴν ἐκκαθάρισίν των, ἐὰν περὶ τῆς ἐπι-
δικάσεως τούτων ὑπεβλήθῃ αἴτημα».

5. Τὸ ἄρθρον 194 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται
ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 194. Ἐπὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀνακλήσεως διαδικαστικῆς πράξεως ἢ παραιτήσεως ἀπὸ ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης, ἐὰν ἐκδίδεται ὁριστικὴ ἀπόφασις, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 193 ὀριζόμενα, ἄλλως ἢ ἐκκαθάρσις τῶν ἐξόδων γίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 723 ἐπ. ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ ἐιρηνοδικείου, διὰ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ διεξαγομένους δίκας».

*Άρθρον 15.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 196 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«2. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ εἰς κοινωφελῇ ἢ μὴ ἐπιδιώκοντα κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ εἰς ομάδας προσώπων, ἔχουσας τὴν ἱκανότητα νὰ εἶναι διάδικοι, ἐὰν ἀποδεικνύεται ὅτι διὰ τῆς καταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς δίκης καθίσταται ἀδύνατος ἢ προβληματικὴ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ αὐτῶν».

2. Τὸ ἄρθρον 203 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 203. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἀποσβέννυται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἢ διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐταιρείας ἢ ἄλλης ὁμάδος προσώπων. Πράξεις μὴ ἐπιδεχόμεναι ἀναβολῆς δύναται νὰ ἐνεργηθῶν καὶ μεταγενεστέρως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρασχεθέντος εὐεργετήματος».

*Άρθρον 16.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον ΚΓ' «περὶ ποινῶν» τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται ἄρθρον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 208 Α, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 208 Α. 1. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεως ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐπισυμβῇ θόρυβος ἢ ἐκδηλωθῇ ἀνυπακοὴ εἰς ληφθέντα μέτρα ἢ δοθείσας διατάξεις, ὁ δικαστής, ἐπὶ πολυμελοῦς δὲ δικαστηρίου ὁ πρόεδρος, δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν θορυβούντα ἢ τὸν παραβάτην εἴτε χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα ἕως χιλίων δραχμῶν εἴτε τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐνεργείας τῆς πράξεως εἴτε κράτησιν εἴκοσι τεσσάρων ὥρων.

2. Ἐὰν ὁ θορυβῶν ἢ παραβάτης εἶναι δικηγόρος τὸ δικαστήριον κατὰ τὰς ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδριάσεις καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεως ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ ἄρθρα 70, 71 καὶ 73 τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων.

3. Αἱ ἀνωτέρω πράξεις ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος ταύτας.

4. Κατὰ τὰς ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζονται καὶ τὰ ἄρθρα 116 καὶ 117 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας».

*Άρθρον 17.

1. Τὸ ἄρθρον 216 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 216. 1. Ἡ ἀγωγή ἀσκεῖται διὰ καταθέσεως δικογράφου παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ δικαστηρίου εἰς δ' ἀπευθύνεται καὶ δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου ταύτης πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Κάτωθι τοῦ κατατεθέντος δικογράφου συντάσσεται ἔκθεσις, ἐν ἣ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὁ μὴν καὶ τὸ ἔτος τῆς καταθέσεως, ὡς καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταθέτου. Μνεῖα τοῦ κατατεθέντος δικογράφου τῆς ἀγωγῆς γίνεται ἀμελλητὶ εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετ' ἀλφαβητικοῦ εὑρετηρίου. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἀναγράφονται κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν αἱ κατατιθέμεναι ἀγωγαί, μνημονευομένων τῶν ὀνοματεπωνύμων τῶν διαδίκων, τῆς χρονολογίας καταθέσεως καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

2. Εἰς τὰ ἐιρηνοδικεῖα, εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν διωρισμένοι δικηγόροι ἢ δικολάβοι, ἡ ἀγωγή δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ἐιρηνοδίκου, συντασσομένης ἔκθεσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καὶ τὰ

ἄρθρα 229 καὶ 233 ὀριζόμενα, αἱ δὲ διαδικαστικαὶ πράξεις τῶν διαδίκων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, δύναται νὰ γίνουν καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ἐιρηνοδίκου».

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 217 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Εἰς τὴν ἀγωγὴν γίνεται μνεῖα α) εἰς δίκας περὶ περιουσιακῶν σχέσεων, τῆς εἰς χρῆμα ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου καὶ β) τῶν θεμελιούντων τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου στοιχείων».

3. Τὸ ἄρθρον 218 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 218. Αἱ περὶ τῆς ἀγωγῆς διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παντὸς εἰσαγωγικοῦ δίκης δικογράφου, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ».

4. Τὰ ἄρθρα 219 καὶ 220 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

5. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 221 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν γίνῃ ἔνωσις πλείονων αἰτήσεων κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 διατάσσεται κατ' αἴτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὁ χωρισμός, ἐπὶ δὲ ἀναρμοδιότητος καθ' ὅλην ἢ κατὰ τὸπον, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48».

6. Τὸ ἄρθρον 223 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 223. 1. Ἀγωγαί, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀναγνωριστικῶν, ἢ ἀνακοπαὶ ἐμπράγματα, μικταὶ ἢ περὶ νομῆς, πλὴν τῶν περὶ νομῆς ἀσφαλιστικῶν μέτρων, ἀφορῶσαι ἀκίνητα ἐγγράφονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος ἢ ἀνακόπτοντος εἰς τὰ βιβλία διεκδικήσεων τοῦ γραφείου τῆς περιφερείας ἐνθα κεῖται τὸ ἀκίνητον ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτῶν, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτοι καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

2. Ἐὰν αἱ ἐγγραφεῖσαι εἰς τὰ βιβλία διεκδικήσεων ἀγωγαὶ καὶ ἀνακοπαὶ εἶναι προδήλως ἀβάσιμοι, διατάσσεται ἡ διαγραφή αὐτῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 785 ἐπ. Κατὰ τὴν συζήτησιν κλητεύεται ὑποχρεωτικῶς ὁ καταθέσας τὴν διαγραφτέαν ἀγωγὴν ἢ ἀνακοπὴν. Παρελθούσης δεκαετίας ἀπὸ τῆς καταθέσεως ἡ διαγραφή δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ ἀνευ κλητεύσεως, ἐὰν αὕτη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικάζοντος εἶναι δυσχερής.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὀρίζεται ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων διεκδικήσεων».

*Άρθρον 18.

1. Τὸ ἄρθρον 224 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 224. 1. Ἀσκηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 216 τῆς ἀγωγῆς, ἡ μὲν κατάθεσις ταύτης συνεπάγεται α) ἐκκρεμοδικίαν, β) τὸ ἀμετάβλητον τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, γ) τὴν μεταξὺ πλείονων ἀρμοδίων δικαστηρίων προτίμησιν, ἡ δὲ ἐπίδοσις ταύτης συνεπάγεται τὰ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον καθοριζόμενα ὡς ἐπερχόμενα ἐκ τῆς ἐγρέσεως τῆς ἀποτελέσματος.

2. Ἐκκρεμοδικίαν συνεπάγεται καὶ ἡ διαρκούσης τῆς δίκης ὑποβολὴ αἰτήσεως δι' ἧς ἐπιδιώκεται καταψήφισις, ἀναγνώρισις ἢ διάπλασις, ὡς καὶ ἡ πρότασις ἐνστάσεως συμψηφισμού».

2. Τὸ ἄρθρον 226 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 226. Μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἐκκρεμοδικίας μεταβολὴ τοῦ αἰτήματος τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἀπαράδεκτος. Κατ' ἐξαιρέσιν δύναται ὁ ἐνάγων διὰ τῶν προτάσεων μέχρι πέραιτος τῆς δίκης εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν νὰ περιορίσῃ τὸ αἷμα τῆς ἀγωγῆς ἢ νὰ ζητήσῃ 1) τὰ παρεπόμενα τοῦ κυρίου ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς καὶ 2) ἀντὶ τοῦ ἀρχικῶς αἰτηθέντος, ἕτερον ἀντικείμενον ἢ τὸ διαφέρον ἐνεκα ἐπελθούσης μεταβολῆς».

3. Τὸ ἄρθρον 227 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 227. Μεταβολὴ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἀπαράδεκτος. Μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς δύναται ὁ ἐνάγων νὰ συμπληρώσῃ, διευκρινίσῃ καὶ διορθώσῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἀρκεῖ νὰ μὴ μεταβάλλεται ἡ βάση τῆς ἀγωγῆς».

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ ἄρθρον 229 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 229. 1. Τὸ κατατεθὲν πρωτότυπον φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν ὁ ὁ γραμματεὺς σημειοῖ ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀγωγῆς τὴν ὀριζομένην ὑπ' αὐτοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ εἴτα παραχρῆμα ἐγγράφει ταύτην εἰς τὸ πινάκιον τοῦ δικαστηρίου. Ἐν διαφωνίᾳ μεταξὺ γραμματέως καὶ διαδίκου, ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς συζήτησεως, ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης.

2. Τὸ πινάκιον εἶναι βιβλίον ἡριθμημένον κατὰ σελίδα, μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς ὃ καταχωρίζονται αἱ συζητηθόμεναι εἰς ἐκάστην δικάσιμον ὑποθέσεις. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ἐκάστην συνεδριάσιν ἐκδικασθησομένων ὑποθέσεων, ἐγγραφομένων κατὰ προτίμησιν εἰς σύντομον δικάσιμον τῶν μετ' ἀπόδειξιν εἰσαγομένων. Ὁ γραμματεὺς, ἐγγράφων τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον, σημειοῖ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξουσίων τούτων, ὡς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης.

3. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν σημειοῖ ἐπὶ τοῦ πινακίου ἂν ἐγένετο αὕτη κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην ἢ ἂν ἀνεβλήθη ἢ ἐματαιώθη. Ὅσακις ἡ ὑπόθεσις πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἐκ νέου, ἢ πρὸς συζήτησιν κληθῇς ἐγγράφεται εἰς τὸ πινάκιον κατὰ τὰ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους διατασσόμενα. Ἐὰν ἡ συζήτησις ἀναβληθῇ ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦται ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεδριάσεως νὰ μεταφέρῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν σειράν τῶν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον συζητητέων ὑποθέσεων. Κληθῇς τὸν διαδίκου πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην δὲν ἀπαιτεῖται, τῆς ἐν τῷ πινάκιῳ ἀναγραφῆς τῆς ὑποθέσεως ἐπεχούσης θέσιν κλητεύσεως διὰ πάντας τοὺς διαδίκους. Ἐὰν ματαιωθῇ ἡ συνεδρίασις δι' οἰονδήποτε λόγον, αἱ εἰς ταύτην ἐγγεγραμμέναι ὑποθέσεις μεταφέρονται ἐπιμελεῖα τῶν διαδίκων εἰς τὰς ἐπομένας συνεδριάσεις καὶ καθ' ὑπέρβασιν ἔτι τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ, καλουμένου πάντοτε τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐγγραφή, ἢ κληθῇς καὶ ἡ ἐπίδοσις ταύτης γίνονται ἀτελῶς. Ταῦτα ἰσχύουν καὶ ὅταν καταστῇ ἀναγκαία ἡ ἀνασυζήτησις τῆς ὑποθέσεως».

2. Τὸ ἄρθρον 230 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

3. Τὸ ἄρθρον 231 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 231. Ἐὰν ὑπάρχουν τυπικαὶ παραλείψεις δυνάμεναι νὰ ἀναπληρωθοῦν, ὁ πρόεδρος τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὁ δικάζων δικαστὴς δύναται καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν νὰ καλέσῃ τὸν παραλείψαντα πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν».

4. Τὸ ἄρθρον 232 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 232. Ἡ προθεσμία κλητεύσεως τῶν διαδίκων εἰς πᾶσαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν, ἐὰν δὲ ὁ καλούμενος διάδικος ἢ τις τῶν ὁμοδίκων διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς εἶναι ἐξήκοντα ἡμερῶν».

5. Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 233. Ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς κάτωθι ταύτης πράξεως προσδιορισμοῦ δικασίμου καὶ κλήσεως πρὸς συζήτησιν διὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἐπιδίδεται, ἐπιμελεῖα τοῦ ἐνάγοντος, εἰς τὸν ἐναγόμενον».

6. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Δικαίωμα ἐπισπεύσεως τῆς συζήτησεως ἔχει πᾶς διάδικος».

7. Τὰ ἄρθρα 235 καὶ 236 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

Ἄρθρον 20.

1. Τὰ ἄρθρα 238 καὶ 239 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

2. Τὸ ἄρθρον 240 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 240. 1. Ὁ πρόεδρος τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, δύναται καὶ πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικάσιμου, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένην διὰ τῆς ἀγωγῆς ἢ καὶ αὐτοτελῶς α) νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους των ὅπως ἐμφανισθοῦν αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν συζήτησιν πρὸς ὑποβολὴν ἐρωτήσεων καὶ παροχὴν διασαφήσεων περὶ τῆς ὑποθέσεως, β) νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως παρὰ δημοσίας ἀρχῆς τὴν προσαγωγὴν ἢ ἀποστολὴν ἐγγράφων εὐρισκομένου εἰς τὴν κατοχὴν τῆς, γ) νὰ διατάξῃ τὴν κατὰ τὴν συζήτησιν προσαγωγὴν ἐγγράφων.

2. Ἐὰν διάδικος κληθῇ καὶ δὲν προσαγάγῃ ἀδικαιολογήτως τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐδάφ. γ' ἐγγράφα καταδικάζεται, πλὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἐκ δραχμῶν 100 ἕως 1000 περιερχομένων εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν».

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 241 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ διαδικασία ἄρχεται ἐκφωνοῦντος τοῦ δικαστοῦ τὰς ὑποθέσεις ἐκ τοῦ πινακίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ σειράν. Οὗτος διευθύνει τὴν συζήτησιν, δίδει τὸν λόγον εἰς τὰ μετέχοντα αὐτῆς πρόσωπα, ἀφαιρεῖ τοῦτον ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διεπιστῶν ταύτην διατάξεων ἢ τῶν ὁδηγίων του, ἐξετάζει τοὺς διαδίκους, τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους των, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺςπραγματογνώμονας, κηρύσσει περατωθεῖσαν τὴν συζήτησιν, ὅταν κατὰ τὴν κρίσιν του ἡ ὑπόθεσις διευκρινήθῃ προσηκόντως καὶ δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν».

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 242 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ διάδικοι, οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι, οἱ πληρεξούσιοι καὶ οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι αὐτῶν, ἀφοῦ ζητήσουν καὶ λάβουν παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν. Ἡ ὑποβολὴ τῶν ἐρωτήσεων δύναται νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ ταύτας ἐὰν κρίνῃ αὐτὰς ἀσκοπούς ἢ μὴ ἐπιτρεπομένας. Ὅσαύτως δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων ἐὰν κρίνῃ ταύτην περιττήν».

3. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 243 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀπαγορεύσεως ἐρωτήσεως ἢ ἀναγνώσεως ἐγγράφου».

4. Τὸ ἄρθρον 244 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 244. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ὀφείλει νὰ φροντίξῃ, δι' ὑποβολῆς ἐρωτήσεων ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅπως τὰ μετέχοντα τῆς συζήτησεως πρόσωπα ἐκφραζώνται σαφῶς περὶ πάντων τῶν οὐσιωδῶν πραγματικῶν γεγονότων, ὑποβάλλουν τὰς ἀναγκαίας προτάσεις καὶ αἰτήσεις καὶ ἐν γένει παρέχουν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν».

5. Τὸ ἄρθρον 245 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 245. 1. Αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων κατατίθενται παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑπαλλήλῳ τῆς γραμματείας πρὸ πέντε τοῦλάχιστον πλήρων ἐργασίμων ἡμερῶν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπ' ἀρροατηρίου συζήτησεως, βεβαιουμένης τῆς καταθέσεως

δι' ἐπισημειώσεως τοῦ γραμματέως διαλαμβανούσης τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς καταθέσεως. Μετὰ τῶν προτάσεων κατατίθενται καὶ πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, ἅτινα πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς ταύτας.

2. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις συμπληροῦνται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς προηγούμενης τῆς συζήτησεως ἐργασίμου ἡμέρας. Ἡ συμπλήρωσις βεβαιούται ἐν τέλει τῶν προτάσεων δι' ἐπισημειώσεως τοῦ γραμματέως διαλαμβανούσης τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς καταθέσεως. Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐτέρου διαδίκου δύναται νὰ προσυπογράψῃ τὴν βεβαίωσιν ταύτην.

3. Ἐὰν ἡ μετὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως καὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως προθεσμία εἶναι, δι' οἷονδήποτε λόγον, μικρότερα τῶν δέκα ἡμερῶν, ἡ κατάθεσις τῶν προτάσεων γίνεται ὑπὸ τῶν διαδίκων πρὸ δύο τοῦλάχιστον πλήρων ἐργασίμων ἡμερῶν πρὸ τῆς συζήτησεως. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις γίνονται μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς συζήτησεως.

4. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς, προσαγόμενον ἐπιμελεῖα τοῦ ἐνάγοντος, αἱ κατατεθείσαι προτάσεις τῶν διαδίκων καὶ τὰ κατατεθέντα παρ' αὐτῶν ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα, ἀποτελοῦν τὴν δικογραφίαν τὴν ὁποίαν προσκομίζει ὁ γραμματεὺς εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

5. Ἐκ τῆς δικογραφίας ἀναλαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης, ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ, φυλασσόμενη ἐν αὐτῇ, τὰ παρ' ἐκάστου διαδίκου προσαχθέντα ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα, πλὴν ἂν ὁ παρ' ὧ ἐκκρεμῇ ἡ δίκη δικαστῆς καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὁ πρόεδρος, ἐπιτρέψῃ εἰς ἀποχρῶντος λόγου τὴν ἀπόδοσιν των καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὅτε κρατοῦνται, δαπάνῃ τοῦ ἀναλαμβάνοντος, κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων τὰ ὅποια, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ τούτου, θεωροῦνται ἀπαραίτητα διὰ τὴν δικογραφίαν. Καὶ τὰ ἀντίγραφα ταῦτα ἀναλαμβάνονται ἐπὶ ἀποδείξει, μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης.

6. Αἱ προτάσεις φυλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς δι' ἣν κατετέθησαν ἀποφάσεως.

6. Τὸ ἄρθρον 247 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 247. Ἐὰν ἡ κατάθεσις τῶν προτάσεων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἢ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν γίνῃ βραδέως, τὸ δικαστήριον, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιδίκου προφορικῶς ὑποβαλλομένης, εἴτε ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην δι' ἐπισημειώσεως ἐν τῷ πινακίῳ, καταδικάζον συγχρόνως τὸν βραδέως καταθέσαντα τὰς προτάσεις του εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 207, εἴτε παρέχει προθεσμίαν μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν προτάσεων. Παρασχεθείσης τῆς προθεσμίας νέοι ἰσχυρισμοὶ δύναται νὰ προταθοῦν μόνον πρὸς ἀντίκρουσιν ἤδη προταθέντων».

7. Τὸ ἄρθρον 248 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 248. Προτάσεις προηγούμενων συζητήσεων ἐπαναφέρονται νομίμως εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἀνώτερον δικαστήριον διὰ προσαγωγῆς κεκυρωμένου ἀντιγράφου καὶ ἀναφορᾶς εἰς συγκεκριμένα μέρη ἢ ἰσχυρισμοὺς τῶν ἐπαναφερομένων προτάσεων».

8. Τὸ ἄρθρον 249 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 249. Καὶ ἂν κατετέθησαν ἐγκαίρως αἱ προτάσεις καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, δύναται, αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων, νὰ ἀναβληθῇ ἐκάστη συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ἐφ' ἅπαξ μόνον εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον, ἐφ' ὅσον συντρέχει σπουδαῖος λόγος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, δι' ἀπλῆς ἐπισημειώσεως ἐν τῷ πινακίῳ μετὰ μνείας τῆς ἡμέρας τῆς ὀρισθείσης δικασίμου».

9. Τὸ ἄρθρον 250 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 250. Ἡ συζήτησις ἄρχεται μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἀναφορᾶς τοῦ ἐνάγοντος, τοῦ ἐναγομένου καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων εἰς τὰς προτάσεις των, δικαιουμένων καὶ εἰς προφορικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν».

10. Τὸ ἄρθρον 251 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

11. Τὸ ἄρθρον 252 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 252. Πᾶσαι αἱ ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεις γίνονται ὑποχρεωτικῶς ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, οἱ ὅποιοι ἐκδίδουν καὶ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κωλύεται προσκαίρως, ἢ συζητήσεως ἀναβάλλεται δι' ἄλλην δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην, ἐὰν δὲ οὗτος ἀπεβίωσεν ἢ ἐπαυσε νὰ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τελῇ ἐν ἀδείᾳ πέραν τοῦ μηνός, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἐτέραν περίπτωσιν καθ' ἣν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ προέδρου τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, συντρέχει πρὸς τοῦτο σπουδαῖος λόγος, ἡ διαδικασία χωρεῖ ἐνώπιον ἀναπληρωτοῦ».

12. Τὸ ἄρθρον 254 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 254. 1. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς, ἰδίᾳ δὲ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς ὑποβολὴν ἐρωτήσεων εἰς αὐτοὺς καὶ παροχὴν διασαφήσεων περὶ τῆς ὑποθέσεως.

2. Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς αὐτοπροσώπου ἐμφάνσεως τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ κλήσις ἐπιδίδεται πάντοτε πρὸς τὸν διάδικον ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον προσωπικῶς καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν ἀντίκλητον, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἁρθρου 145 παρ. 4.»

13. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 255 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται, διαγραφομένου τοῦ διακριτικοῦ ἀριθμοῦ «1» ἐκ τῆς ἀπομενούσης διατάξεως.

14. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 259 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται, διαγραφομένου τοῦ διακριτικοῦ ἀριθμοῦ «1» ἐκ τῆς ἀπομενούσης διατάξεως.

15. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 261 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ κατάθεσις τοῦ μάρτυρος γράφεται εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐν μεταφράσει».

16. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 267 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Τὰ πρακτικὰ υπογράφονται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν καὶ τοῦ γραμματέως».

17. Τὸ ἄρθρον 269 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 269. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἐμφανίζονται πάντες οἱ διάδικοι ἢ ἐμφανίζονται μὲν, ἀλλὰ δὲν μετέχουν προσηκόντως τῆς συζήτησεως, αὕτη μνηστεύεται».

18. Τὸ ἄρθρον 272 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 272. Κατὰ τὴν πρώτῃν συζήτησιν πρέπει νὰ προτείνωνται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου α) ἡ ἀναρμοδιότης, πλὴν ἐὰν δὲν χωρῇ παρέκτασις, β) ἡ ὑπαγωγή τῆς διαφορᾶς εἰς διαιτησίαν, γ) ἡ ἑλλειψὶς ἐγγυοδοσίας, δ) ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ἐξόδων τῆς προηγούμενης δίκης, ε) ἡ ὑπαρξὶς προθεσμίας πρὸς ἀποποίησην κληρονομίας, στ) ἡ προσεπικλήσις ὁμοδίκων ἢ ὑποχρέων πρὸς ἀποζημίωσιν».

19. Τὸ ἄρθρον 277 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

20. Τὸ ἄρθρον 279 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 279. 1. Μέσα ἐπιδέσεως καὶ ἀμύνης δύναται νὰ προβληθοῦν μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτα καὶ αὐτεπαγγέλτως».

γέλτως, πλὴν ἂν κατὰ νόμον δύνανται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως ἢ νὰ προταθοῦν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

2. Μέσα ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης εἶναι παραδεκτὰ καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἐάν α) κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου δὲν προσβλήθησαν ἐγκαίρως ἐκ δεδικοιολογημένης αἰτίας ἢ β) προέκυψαν τὸ πρῶτον μεταγενεστέρως ἢ γ) ἀποδεικνύονται ἐγγράφως ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας τοῦ ἀντιδίκου».

21. Τὸ ἄρθρον 280 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 280. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου προσαγάγουν ἀμφοτέρω οἱ διάδικοι πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των μάρτυρας, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τούτων καὶ ἄνευ ἐκδόσεως περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως».

22. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 281 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν ἡ ἀγωγή καὶ ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν δὲν ἐπεδόθησαν ἐμπροθέσμως, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν ἐκ νέου ἐπίδοσιν αὐτῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει προβαίνει ἐρήμην τοῦ ἐνχομένου εἰς τὴν συζήτησιν».

23. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 περίπτωσης τοῦ ἄρθρου 287 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4) ἐμφανισθέντων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ τῶν προσεπικληθέντων, ἔχουν οἱ τελευταῖοι τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθοῦν τὴν προσεπικλήσιν ἢ νὰ παρεμβοῦν ἀπλῶς ἢ νὰ λάβουν τὴν θέσιν τοῦ προσεπικαλέσαντος καὶ νὰ συζητήσουν τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου».

24. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 289 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης δικόγραφον, πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου κατὰ τὰς ἐνώπιόν του προηγουμένας συζητήσεις τῆς υποθέσεως ὑποβληθείσας προτάσεις καὶ τὰ κατ' αὐτάς συνταχθέντα πρακτικά, ὑποχρεούμενου τοῦ γραμματέως νὰ ἐπισυνάψῃ πάντα ταῦτα εἰς τὴν δικογραφίαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν καὶ ἀντίγραφα τῶν συνταχθεισῶν ἐκθέσεων ἐξετάσεως μαρτύρων ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως, πραγματογνωμοσύνης ἢ αὐτοψίας, ἅτινα ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ ὁ παριστάμενος διάδικος ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας».

Ἄρθρον 22.

Τὰ ἄρθρα 296 καὶ 297 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 299 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ διακοπὴ ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς δι' ἐπιδόσεως δικογράφου ἢ διὰ προφορικῆς δηλώσεως ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς διαδικαστικῆς πράξεως. Ἡ γνωστοποίησις γίνεται ὑπὸ προσώπου δικαιουμένου νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δίκην».

2. Τὸ ἄρθρον 300 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 300. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ὁμοδικίας ὁ θάνατος ἐνὸς τῶν ὁμοδικῶν ἢ ἄλλο γεγονός ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 298 ἀναφερομένων ἐπερχόμενον εἰς τὸ πρόσωπον ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἀπάγεται διακοπὴν τῆς δίκης ἐναντι πάντων τῶν διαδίκων».

3. Τὸ ἄρθρον 303 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 303. 1. Ὁ ἀντίδικος τοῦ διαδίκου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ τῆς δίκης καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἐπανάληψιν τῆς διακοπείσης δίκης προσκαλοῦντες αὐτὸν πρὸς τοῦτο διὰ κοινοποιήσεως δικογράφου. Οὗτοι δύνανται νὰ κοινοποιήσουν τὴν πρόσκλησιν καὶ πρὸ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ ἐπαγομένου τὴν διακοπὴν γεγονότος, θεωροῦντες ταύτην ἐπελθούσαν.

2. Ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης χωρεῖ αὐτοδικαίως τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς προσκλήσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ μέχρις ἑξ τὸ πολὺ μηνῶν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ.».

4. Τὸ ἄρθρον 305 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

Ἄρθρον 24.

1. Τὸ ἄρθρον 308 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 308. 1. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι ἡ ἀγωγή θεωρεῖται ὡς μὴ ἀσκηθείσα. Ὁ περιορισμὸς τοῦ αἰτήματος θεωρεῖται ὡς μερικὴ παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικογράφου.

2. Ἐὰν ἡ ἀγωγή ἀσκηθῇ ἐκ νέου, ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγήν μέχρι τῆς καταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης δίκης, πλὴν ἂν διὰ τὴν πρώτην δίκην εἶχε παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἐνάγοντα τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας».

2. Τὸ ἄρθρον 310 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 310. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 307 καὶ 309 παραίτησις γίνεται ἢ διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά ἢ διὰ δικογράφου ἐπιδιδόμενου πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦ παραιτουμένου».

Ἄρθρον 25.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 315 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας. Αἰτήσιν τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἡ γνώμη αὐτῆς εἰς τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἀμφιβολίας, ὡς καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως. Εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου καταχωρίζεται μόνον ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας, εἰς δὲ τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας».

2. Τὸ ἄρθρον 317 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 317. 1. Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας συντάσσεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγηθέντος δικαστοῦ ἐφ' ἀπλοῦ, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ αὐτοῦ σχεδίου τῆς ἀποφάσεως περιλαμβάνον τὸ αἰτιολογικὸν καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς. Ἐπὶ ἀποφάσεως τοῦ προέδρου, τοῦ κατ' ἄρθρον 357 παράγραφος 3 εἰσηγητοῦ, τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου τὸ σχεδίου συντάσσεται, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἀπόφασιν δικαστοῦ.

2. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 σχεδίου δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει».

3. Τὸ ἄρθρον 320 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 321 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἐὰν ἐνεκα οἰουδὴποτε λόγου προκύψαντος μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως, ἡ συζήτησις ἐπαναλαμβάνεται κατόπιν ὁρίσμου νέας δικασίμου καὶ κοινοποιήσεως κλήσεως».

5. Τὰ ἄρθρα 323 καὶ 324 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

6. Τὸ ἄρθρον 326 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 326. 1. Αἱ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται ἐπιμελεῖς τῶν διαδίκων.

2. Ἐπὶ μὴ ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἡ κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν παρουσία τῶν διαδίκων ἢ τῶν διεξαγόντων τὴν δίκην νομίμων ἀντιπροσώπων ἢ τῶν πληρεξουσίων των δικηγόρων ἐπέχει θέσιν ἐπιδόσεως».

7. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 328 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἀνταρπαγῇ διὰ τοῦ πρακτικοῦ τῆς συζητήσεως ἢ διὰ τῆς προσβολῆς τῆς ἀποφάσεως ὡς πλαστής».

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἔθρου 333 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ αἵτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως».

2. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἔθρου 334 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ ἐπ' ἀρροατηρίου συζήτησις γίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ πρὸς διόρθωσιν ἢ ἐρμηνείαν ἀποφάσεως, καλουμένων ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως πάντων τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ διαδίκων. Ἐάν ἡ διόρθωσις τῆς ἀποφάσεως προκαλῆται ἀντεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἡ κλήσις τῶν διαδίκων γίνεται ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου».

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 περίπτωσης τοῦ ἔθρου 339 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4) δὲν ἀντίκειται εἰς ἀπόφασιν ἡμεδαποῦ δικαστηρίου ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ ἀποτελοῦσαν δεδικασμένον ἐναντι τῶν διαδίκων μεταξύ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου».

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἔθρου 343 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ μεταξύ τῶν κληρονόμων τῶν ἐχόντων δικαίωμα διεξαγωγῆς τῆς δίκης καὶ τρίτου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις, ἡ ἀφορώσα εἰς δικαιώματα ἢ ὑποχρεώσεις τῆς κληρονομίας, ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ ἐναντι τοῦ ἐκτελεστοῦ διαθήκης».

3. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἔθρου 350 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τὴν ἀπόφασιν οὐσιώδης αὐξομείωσις τοῦ τιμαριθμοῦ τῆς ζωῆς».

Ἄρθρον 28.

1. Τὸ ἔθρον 355 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 355. Ἀποδεικτικὰ μέσα εἶναι ἡ ὁμολογία, ἡ αὐτοψία, ἡ πραγματογνωμοσύνη, τὰ ἔγγραφα, ἡ ἐξέτασις τῶν διαδίκων, οἱ μάρτυρες, ὁ ὅρκος τοῦ διαδίκου καὶ τὰ δικαστικὰ τεκμήρια».

2. Εἰς τὸ ἔθρον 357 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθενται παράγραφοι ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 3,4,5,6 καὶ 7 ἐχουσαι ὡς ἀκολούθως :

«3. Διὰ τῆς ὑπὸ πολυμελοῦς πρωτοδικείου ἐκδιδομένης ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως, ἐάν αὕτη δὲν πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ὀρίζεται ἐν τῶν μελῶν του ὡς εἰσηγητῆς, ὅστις ἀποφασίζει κατὰ τὴν κρίσιν του περὶ πάντων τῶν εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀποδείξιν ἀναρρομένων διαδικαστικῶν ζητημάτων. Ἰδίᾳ α) διευθύνει τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως, β) ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν κατ' αὐτὴν προβαλλομένων λόγων μὴ ἐξετάσεως μαρτύρων καὶ ἀμειψιμότησεως τῆς ταυτότητος αὐτῶν, γ) διορίζει διαρρινεῖς, συντρεχούσης δὲ εἰλήγου αἰτίας ἀντικαθιστᾶ τούτους, δ) ὀρίζει τόπον καὶ χρόνον διεξαγωγῆς τῆς ἀποδείξεως, ἐάν παρελείφθῃ ὁ ὁρισμὸς ὑπὸ τῆς διατάξεως τὴν ἀποδείξιν ἀποφάσεως».

«4. Ἐάν τὸ δικαστήριον παρέλειπε νὰ διορίσῃ ἐντεταλμένον δικαστὴν διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεως, ἡ πραγματογνωμοσύνη διὰ τὴν διεξαγωγὴν διαταχθεῖσας πραγματογνωμοσύνης ἢ καθίσταται μεταγενεστέρως ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς ἐντεταλμένου δικαστοῦ, γίνονται ταῦτα τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστοῦ καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρ-

θρων 730 ἐπ. Ὁ πρόεδρος τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου δύναται πρὸς τοὺς αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων, δικαζομένη κατὰ τὴν ὥς ἄνω διαδικασίαν, νὰ διορίσῃ εἰσηγητὴν πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων, ἐάν τὸ δικαστήριον παρέλειπε νὰ διορίσῃ τινὸς τῶν κατέστη μεταγενεστέρως ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς του, ὡς καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν διορισθέντα ἐάν συντρέξῃ ἐπὶ τούτῳ σπουδαῖος λόγος. Ἡ ἀπόρριψις τυχόν τῆς αἰτήσεως, δὲν κωλύει τὴν εἰς τὸ δικαστήριον ὑποβολὴν αὐτεπαγγέλτως τοιαύτης ἐκδικαζομένης κατὰ τὴν καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις διαδικασίαν».

«5. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσηγητῆς μετέγει τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν μετ' ἀποδείξιν συζήτησιν, πλὴν ἐν τούτῳ δὲν καθίσταται ἐρικτὸν λόγῳ θανάτου, μεταθέσεως, προαγωγῆς, ἀδείας ἢ ἄλλου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου λόγους».

«6. Ἐάν ἡ ἀποδείξις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἐφετείου, ὡς εἰσηγητῆς ὀρίζεται πρωτοδίκης ἢ πἀρεδρος».

«7. Τὸ δικάζει τὴν ἀποδείξιν δικαστήριον ἐξετάζει ὁλόκληρον τὴν ὑπόθεσιν, μὴ δεσμευόμενον ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰσηγητοῦ, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀνακαλῇ ἐλευθέρως».

3. Τὸ ἔθρον 358 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 358. Αἱ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις συντάσσονται κατὰ τὸ ἔθρον 318, δύναται δὲ νὰ καταχωρίζονται καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ τὴν ἐκθεσιν».

4. Τὸ ἔθρον 359 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 359. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν καὶ καλοῦνται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν διαδίκου τρεῖς ἡμέρας πρὸ ταύτης καὶ ἐν τῇ τῶν καλουμένων διαμνήν εἰς τὴν ἀποδοτικὴν ἢ εἰναι ἀγνώστου διαμονῆς πρὸ εἰκοσιν ἡμερῶν. Ἄν ὁ κλητευθεὶς δὲν παρῇ, ἡ διαδικασία διεξάγεται ἀπόντος αὐτοῦ».

5. Τὸ ἔθρον 363 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 363. Ὅπου ὁ νόμος ἀρκεῖται εἰς πιθανολόγησιν, τὸ δικαστήριον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τηρήτῃ τὰς περὶ ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ἀποδεικτικῶν μέσων καὶ δυνάμεως αὐτῶν διατάξεις, ἀλλὰ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν οἰαδήποτε πρόσφορα μέσα διὰ τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν κρίσιν του, δύναται νὰ σχηματισθῇ πιθανότης περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν».

6. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἔθρου 365 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ αἵτησις περὶ συντηρητικῆς ἀποδείξεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης δικαστηρίου, ἐάν δὲ ὁ κίνδυνος εἶναι ἄμεσος καὶ ἐνώπιον παντὸς ἑτέρου δικαστηρίου δυναμένου ν' ἀποφασίῃ ταχύτερον. Ἡ αἵτησις συζητεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., τῆς δικασίμου ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου».

7. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἔθρου 366 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἐάν τὸ δικαστήριον ἐπιτρέψῃ τὴν συντηρητικὴν ἀπόδειξιν ὀρίζει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὰ πραγματικὰ γεγονότα περὶ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ, τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ περατωθῇ αὕτη, ἐάν δὲ κρίνῃ δυνατὴν τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου καὶ τὴν προθεσίαν ταύτης».

Ἄρθρον 29.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἔθρου 372 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐάν μετὰ τῆς αὐτοψίας διατάχῃ καὶ πραγματογνωμοσύνη, ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ὁρκωμοσία τῶν πραγματογνωμόνων δύναται νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὴν αὐτοψίαν παρὰ τοῦ ἐνεργούντος αὐτῆς».

2. Τὸ ἄρθρον 376 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 376. Ἐάν ἡ αὐτοψία διεξάγεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γίνεται ἀμέσως μετ' αὐτὴν συζήτησις τῆς ὑποθέσεως. Ἐάν διεξάγεται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἢ συντασσομένη περὶ ταύτης ἐκθεσις κατατίθεται ἢ ἀποστέλλεται, μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἐπισυναπτομένων, εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου».

3. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 379 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 386 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Τοὺς πραγματογνώμονας δύναται δι' εὐλογον αἰτίαν νὰ ἀντικαταστήσῃ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 357 παρ. 3 εἰσηγητὴς ἢ ὁ διορίσας δικαστὴς, κατ' αἰτήσιν τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαιγέτως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ.».

2. Τὸ ἄρθρον 391 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 391. Ἀντίγραφον τῆς διατασσούσης τὸν διορισμὸν καὶ τῆς διορίζουσας ἢ ἀντικαθιστώσης πραγματογνώμονας ἀποφάσεως, κοινοποιεῖται ἀμὰ τῇ δημοσιεύσει τῆς εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τοὺς πραγματογνώμονας, ἐπιμελεῖται τῆς γραμματείας τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὴν δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ».

3. Αἱ παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 393 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ ἐξαίρεσις προτείνεται ὑπὸ τοῦ πραγματογνώμονος ἢ τινὸς τῶν διαδίκων δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸν διορίσαν τοὺς πραγματογνώμονας δικαστὴριον ἢ τὸν διορίσαντα αὐτοὺς ἐντεταλμένον δικαστὴν. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπ' ἧς ἐκκοινοποιήθῃ ἢ διορίζουσα τοὺς πραγματογνώμονας ἀπόφασις. Μετὰ ταῦτα ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, πλην ἂν ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως προέκυψε κατόπιν».

«3. Ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους ἐξαίρεσεως, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος».

4. Τὸ ἄρθρον 394 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 394.1. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ διορίσαντος τοὺς πραγματογνώμονας δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ καὶ δικάζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., τῆς δικασίμου ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου.

2. Ἐάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις, τὸ δικαστήριον ἢ ὁ ἐντεταλμένος δικαστὴς διορίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἄλλον πραγματογνώμονα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐξαίρεθέντος».

5. Ἡ ὑπὸ στοιχ. γ' περίπτωσις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 395 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. διαγράφεται.

6. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 396 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Οἱ πραγματογνώμονες δύναται νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ χρησίων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης στοιχείων».

7. Τὸ ἄρθρον 399 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

8. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 400 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4. Ἡ ἔγγραφος γνωμοδότησις κατατίθεται ὑπὸ τῶν πραγματογνώμονων ἢ τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐξουσιοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο, εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ διορίσαντος αὐτοὺς δικαστηρίου, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως. Ἐάν ἡ γνωμοδότησις κατετέθη εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἐνεργούντος κατ' αἰτήσιν ἢ παραγγελίαν δικαστηρίου ἢ τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ ὁ ἐντεταλμένος δικαστὴς δικαστηρίου, ἀποστέλλεται αὕτη ἀμελλητὴ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν τοιούτου».

9. Τὸ ἄρθρον 401 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 401. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 395 δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς δύναται μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν πραγματογνώμονων νὰ διατάξῃ τὴν παροχὴν διευκρινίσεων ἢ ἄλλων πληροφοριῶν περὶ αὐτῆς, ἐφαρμοζομένων τῶν ἄρθρων 398 καὶ 400».

10. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 402 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ ὁρκισις τῶν πραγματογνώμονων γίνεται ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου ἢ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τούτου δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ, συντασσομένης περὶ ταύτης ἐκθέσεως».

11. Τὸ ἄρθρον 406 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 406. Ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος ταύτην δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ καταθέσεως ὑπὸ τῶν πραγματογνώμονων τῆς ἐκθέσεώς των. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 386 παρ. 2 ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐκθέσεως τῶν πραγματογνώμονων παρὰ τῆς γραμματείας τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου».

Ἄρθρον 31.

1. Τὸ ἄρθρον 412 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 412. Ὅταν ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἀποκλείεται, δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διὰ δικαστικῶν τεκμηρίων».

2. Τὸ ἄρθρον 413 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 413. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις διεξάγεται κατόπιν ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἡ ὁποία, πλην τῶν ἐν ἄρθρῳ 357 παρ. 2, πρέπει νὰ ὀρίξῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαρτύρων τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἕκαστος τῶν διαδίκων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαρτύρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς πέντε ἑκατέρωθεν. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ ὁμοδικίας, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ πλείονας».

3. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 415 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Ἐάν ὁ κληθεὶς πρὸς ἐξέτασιν μάρτυς δὲν προσέλθῃ ἀδικαιολογητῶς, τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς δι' ἀποφάσεώς του, καταχωρίζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ τὴν ἐκθεσιν, καταδικάζει αὐτὸν εἰς πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προξενηθέντων ἐξόδων, δύναται δὲ νὰ καταδικάσῃ αὐτὸν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 207. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ τῇ αἰτήσει τοῦ μάρτυρος, ὑποβαλλομένη ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεώς της, ἐάν πιθανολογήται τὸ δεδικοιολογημένον τῆς μὴ προσελύσεώς του».

4. Τὸ ἄρθρον 420 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 420. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 416 ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἰτήσιν τινὸς τῶν διαδίκων.

2. Ὁ διάδικος ὀφείλει νὰ προτείνῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 417 λόγον τῆς μὴ ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος πρὸ τῆς ὁρκισεως τούτου.

3. Ὁ μάρτυς ὀφείλει νὰ προτείνῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 418 λόγον δι' ὃν δικαιουται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του καὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 419 λόγον δι' ὃν δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ.

4. Τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις ἀποφασίζει περὶ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1, 2 καὶ 3 περιπτώσεων, πρὸς τοῦτο δὲ ἀρκεῖ πιθανολόγησις.

5. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος ὁ συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 417 λόγος τῆς μὴ ἐξετάσεώς του δύναται νὰ προταθῇ μόνον κατὰ τὴν μετ' ἀπόδειξιν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἐγγράφως».

5. Τὸ ἄρθρον 421 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 421. Μάρτυς ἐμφανισθεὶς καὶ ἀρνούμενος νὰ καταθέσῃ, καίτοι ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο, δύναται νὰ καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 207».

6. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 423 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ ἀκρόασις τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ γίνεταί κατὰ κανόνα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὀρίζοντος ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐξετάσεως καὶ τότε μόνον διατάσσεται ἡ ἐνώπιον δικαστοῦ ἐξέτασις, ὅταν αὕτη ἀπαιτῇ πολὺν χρόνον, ἰδίᾳ δὲ ἐὰν δὲν δύναται νὰ περατωθῇ εἰς μίαν συνεδρίασιν. Διαταχθεῖσης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων ἐνώπιον δικαστοῦ, οὗτος καθορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ὠρισμένον χρόνον ἐξεταστέων μαρτύρων, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἐπῆρκεσαν ὁ χρόνος πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν, ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συνέχισιν τῆς ἐξετάσεως καὶ πέραν τῆς πρὸς ἐξέτασιν ταχθείσης προθεσμίας. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀναβολῆς ἢ διακοπῆς ὁ δικαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὀρίσῃ σύντομον χρόνον πρὸς ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν μαρτύρων ἢ πρὸς συνέχισιν τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐμφανισθέντων».

Ἄρθρον 32.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 434 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Οἱ διάδικοι ἐξετάζονται ἀνωμοτί, πλὴν ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ σκόπιμον νὰ διατάξῃ, ὅπως ὁ διάδικος ἐξετασθῇ ἐνόρκως περὶ πάντων ἢ τινῶν τῶν ἀμφισβητουμένων γεγονότων. Τὸ δικαστήριον δύναται ὡσαύτως νὰ καλέσῃ τὸν ἀνωμοτὴ ἐξετασθέντα ἥδη διάδικον ὅπως βεβαιώσῃ ἐνόρκως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν κατάθεσίν του. Ἐπὶ τῆς δυνατότητος ταύτης ὁ δικαστὴς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐξεταζομένου διαδίκου πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ. Ἡ ἐνορκος ἐξέτασις δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ γεγονότων ἀποτελούντων διὰ τὸν ὀρκιζόμενον ἀξιοποινὸν ἢ ἀνήθικον πρᾶξιν».

Ἄρθρον 33.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 447 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ὁ δοθεὶς ὅρκος ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν, ἀποκλειομένης τῆς ἀνταποδείξεως. Καταδικασθέντος τοῦ ὁμόσαντος ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἀμετακλήτως, ἀνατρέπεται ἡ ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ ὅρκου».

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 455 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται, διαγραφόμενον τοῦ διακριτικοῦ ἀριθμοῦ «1» ἐκ τῆς ἀπομενούσης διατάξεως.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 458 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «2» ἔχουσα ὡς ἀκολούθως, τῆς ὑφισταμένης διατάξεως λαμβανούσης τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «1».

«2. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ὀριζόμενα ἰσχύουν καὶ ὡς πρὸς τὰ διηγηματικῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἔχουν ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου. Τὰ μὴ ἔχοντα ἄμεσον σχέσιν θεωροῦνται ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως».

3. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 468 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ ἐπίδειξις δύναται νὰ ζητηθῇ, ἐφ' ὅσον μὲν ὑπόχρεος εἶναι τρίτος, διὰ περεμπιπτούσης ἀγωγῆς, ἐφ' ὅσον δὲ ὑπόχρεος εἶναι διάδικος, καὶ διὰ τῶν προτάσεων. Ἐὰν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ κατάθεσις προτάσεων, ἡ αἴτησις ἐπίδειξεως ὑποβάλλεται διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά».

4. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 482 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Τὸ ὡς πλαστὸν κηρυχθέν ἐγγράφον δὲν ἀποδίδεται εἰς τὸν διάδικον ἀλλὰ παραμένει εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ σημειοῦται ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἐπ' αὐτοῦ ἢ ἐπὶ προσθέματος, ὅτι τοῦτο ἐκηρύχθη πλαστὸν, ὡς καὶ ἡ κηρύξασα τὴν πλαστότητα ἀπόφασις».

«3. Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ἀντ.γράφου, περιλαμβάνεται ἐν αὐτῷ καὶ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σημείωσις».

Ἄρθρον 35.

1. Τὸ ἄρθρον 485 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 485. 1. Ἡ ἀγωγή κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἢ ἀσκεῖται προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ συντασσομένης ἐκθέσεως. Εἰς ταύτην ἀναφέρονται, ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 217 παρ. 1 στοιχείων, καὶ τὰ διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν μέσα.

2. Ὁ εἰρηνοδικὴς ἀναγράφει ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς ἐκθέσεως ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως καὶ διατάσσει τὴν ἐπίδοσιν ἀντιγράφου εἰς τὸν ἐναγόμενον δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου, ἐὰν δὲ οὗτος ἢ τις τῶν ὁμοδίκων τοῦ διαμῆνι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, πρὸς τριάκοντα τοῦλάχιστον ἡμερῶν. Ἐγγραφῇ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον δὲν ἀπαιτεῖται.

3. Οἱ διάδικοι κατὰ τὴν συζήτησιν καταθέτουν τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἀναλαμβάνουν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ εἰρηνοδικὴς καλεῖ τοὺς μάρτυρας τοῦ ἐναγόντος τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ἐὰν οὗτος δηλοῖ ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει νὰ προσαγγῇ αὐτοὺς καὶ αἰτεῖται τὴν κλήτευσίν των, τῇ προφορικῇ δὲ αἰτήσῃ τοῦ ἐναγόμενου καλεῖ πρὸ τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ τοὺς μάρτυρας τούτου.

4. Αἱ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐπιδόσεις γίνονται διὰ τινος τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 123 παρ. 3 ὀργάνων ἐπιμελείας τῆς γραμματείας καὶ ἡ δαπάνη τούτων, ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ εἰρηνοδικοῦ καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ ἐπιδίδον ὄργανον».

2. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 486 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως οὐδεὶς τῶν διαδίκων ἐνεφανίσθῃ ἢ συζητήσις ματαιοῦται. Ἐὰν ἀπουσιάζῃ τις τῶν διαδίκων ἢ συζητήσις χωρεῖ ἄνευ τούτου, δὲν ἐφαρμόζονται δὲ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 281 παρ. 3 καὶ 282 παρ. 1 καὶ 2. Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 483 ἕως 489 ἐκδιδόμεναι ἐρήμην τινὸς τῶν διαδίκων ἀποφάσεις ὑποκείνται εἰς ἀνακοπὴν μόνον ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς δὲν ἐκλήτευσθῃ παντάπασιν ἢ προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως εἰς τὴν συζήτησιν».

3. Τὸ ἄρθρον 488 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 488. 1. Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται προφορικῶς ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ, κατὰ κανόνα ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, πρὶν ἢ ὁ εἰρηνοδικὴς ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως ἄλλης ὑποθέσεως.

2. Αἱ ἀποφάσεις δὲν ἐπιδίδονται, ἐὰν βεβαιοῦται ἐκ τῶν πρακτικῶν ὅτι ἐδημοσιεύθησαν παρόντων τῶν διαδίκων ἢ τῶν διεξαγόντων τὴν δίκην νομίμων ἀντιπροσώπων των ἢ τῶν δικαστικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν».

Ἄρθρον 36.

Τὸ ἄρθρον 493 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 493. Ἐὰν διὰ τοῦ κατατεθέντος λογαριασμοῦ ἢ καταλόγου ὁμολογεῖται ὑποχρέωσις καταβολῆς ὠρισμένου ποσοῦ ἢ ἀποδόσεως ὠρισμένων ἀντικειμένων, τὸ δικαστήριον, κατόπιν αἰτήσεως, καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοῦ ἢ ἀπόδοσιν τῶν ἀντικειμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ λογαριασμῷ ἢ τῷ καταλόγῳ ὁμολογίας, ἐπιφυλασσόμενον διὰ τὰ ἐπὶ πλέον καταβλητέα ἢ ἀποδοτέα».

"Άρθρον 37.

1. 'Η παρ. 3 του άρθρου 497 του Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«3. 'Εάν ή κατά την παρ. 1 διαίρεσις των διανεμητέων αντικειμένων είναι ανέφικτος ή ασύμφορος, τὸ δικαστήριον δύναται εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν εἴτε κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων καὶ μὴ ἀντιλεγόντων τῶν λοιπῶν, νὰ ἀποφασίσῃ τὴν διανομὴν διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν διανεμητέων αντικειμένων εἰς ἴσα μέρη καὶ τῶν κοινωνῶν εἰς ἰσχυρίμους ομάδας μερίδων, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν μερῶν νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας ἐκάστην ομάδα νὰ λάβουν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσην μεταξὺ τῶν δικαιούχων ἐκάστου μέρους συνιστᾶται κοινωνία ἐπὶ τοῦ λαχόντος εἰς αὐτοὺς μέρους».

2. 'Η παρ. 2 τοῦ άρθρου 501 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«2. 'Η διαδικασία τοῦ πλειστηριασμοῦ ἄρχεται διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1018 περιγραφῆς τῶν ἐπικοινωνῶν καὶ διεξάγεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 1023 ἐπ. Αἱ προθεσμίας τοῦ άρθρου 1024 παρ. 1 καὶ 2 ἄρχονται ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τῆς ἐκθέσεως περιγραφῆς. Εἰς τὸ πρόγραμμα ἀναφέρονται τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία πάντων τῶν κοινωνῶν. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀποσβέννεται ἡ ὑποθήκη ἢ τὸ ἐνέχυρον ἐπὶ τῶν πλειστηριασθέντων πραγμάτων».

"Άρθρον 38.

1. Τὸ ἄρθρον 514 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 514. Τὸ κατατεθὲν πρωτότυπον τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ ἡ ἐκθεσις φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου».

2. Τὸ ἄρθρον 515 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 515. 1. "Εκαστος τῶν διαδίκων δύναται μετὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, προσάγων ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ἀπευθύνεται τοῦτο, νὰ ζητήσῃ τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου καὶ νὰ φέρῃ πρὸς συζήτησιν τὴν ὑπόθεσιν διὰ κλήσεως κάτωθι ἀντιγράφου τοῦ κατατεθέντος δικογράφου ἢ καὶ αὐτοτελῶς γινομένης καὶ ἐπιδιδομένης πρὸς τὸν ἀντίδικον.

2. 'Ο προσδιορισμὸς δικασίμου γίνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 229 ὀριζόμενα, ἐφαρμοζομένου καὶ τοῦ άρθρου 232.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσδιορισμοῦ πάσης ἄλλης δικασίμου».

"Άρθρον 39.

1. Τὸ ἄρθρον 518 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 518. 1. 'Ανακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἁπαλὸν μόνον κατὰ βαθμὸν δικαιοδοσίας καὶ μόνον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθειῶν εἰς μεταγενεστέραν συζήτησιν, ἂν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς δὲν ἐκλήτευσθῃ παντάπασιν ἢ προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμῳ».

2. Τὸ ἄρθρον 522 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 522. 1. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 119 ἕως 121 ἀπαιτούμενα στοιχεία καὶ τὸν λόγον ταύτης, ὅταν ἀπαιτῆται.

2. 'Ο ἀνακόπτων ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς ἀνακοπῆς νὰ προκατάβῃ εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀνακοπῆς τὰ διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιδικασθέντα ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ἐρήμην συζήτησεως καὶ τὸ ὀρισθὲν παράβολον. Τὸ παράβολον τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν δραχ. 100 οὐδ' ἀνώτερον τῶν δραχ. 2.000 ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν δὲ δραχμῶν 500 καὶ 5.000 ἀντιστοίχως ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν

πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων. Τὸ τέλος τοῦ δικαστικοῦ ἐνσήμου δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰ προκαταβλητέα ἔξοδα καὶ τέλη».

3. 'Η παρ. 4 τοῦ άρθρου 523 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«4. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον καταργήσεως τῆς ἐπ' ἀνακοπῆς δίκης».

4. 'Η παρ. 1 τοῦ άρθρου 525 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«1. 'Εάν ὁ ἀνακόπτων ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς καὶ μετάσχῃ προσηκόντως ταύτης, ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως ἀπαγορεύεται ἄνευ συναίνεσεως τοῦ ἀντιδίκου. Τὸ δικαστήριον, ἂν ἡ ἀνακοπὴ ἡσκήθῃ ἐμπροθέσμῳ καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἐξαφανίζει τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν, πλὴν τῆς περὶ ἐξόδων, τελῶν καὶ παραβόλου διατάξεως καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν ὡς ἀπαράδεκτον. 'Εάν τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προαποδεικτικῶς προσαγομένων στοιχείων κρίνῃ κατὰ πιθανολόγησιν ὅτι ἡ ἐρημοδικία ἐχώρησεν ἀκύρως, διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προκαταβληθέντων ἐξόδων, τελῶν καὶ παραβόλου εἰς τὸν προκαταβλόντα. "Αλλως διατάσσει ὅπως τὰ μὲν ἔξοδα καὶ τέλη καταβληθῶν εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἐπεδικάσθησαν, τὸ δὲ παράβολον εἰσχωθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον».

5. Τὸ ἄρθρον 526 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 526. 'Εάν ἡσκήθῃ ἐμπροθέσμῳ καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀνακοπὴ κατ' ἀποφάσεως ἐκδοθείσης μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν καὶ τὸ δικαστήριον κρίνῃ, κατὰ πιθανολόγησιν, βασίμους τοὺς προβληθέντας λόγους, ἐξαφανίζει τὴν ἀνακοπεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὰς μετ' αὐτὴν ἐνεργηθεῖσας πράξεις, διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παραβόλου καὶ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς, τῶν διαδίκων ἐπανερχομένων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐξαφανισθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν. "Αλλως ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν καὶ διατάσσει τὴν εἰσχωγὴν τοῦ παραβόλου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον».

6. Τὸ ἄρθρον 528 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

"Άρθρον 40.

1. Τὸ ἄρθρον 529 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 529. Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν μονομελῶν καὶ τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων».

2. 'Η παρ. 2 τοῦ άρθρου 536 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«2. 'Εάν δὲν ἐπεδόθῃ ἡ ἀπόφασις, ἢ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι τριῶν ἐτῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περατοῦσης τὴν δίκην ἀποφάσεως».

3. 'Η παρ. 2 τοῦ άρθρου 538 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«2. Πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως ὡς πρὸς τὰ ἐκκληθέντα καὶ τὰ ἀναγκαιῶς μετὰ τούτων συνεχόμενα κεφάλαια τῆς ἀποφάσεως ἀσχοῦνται μόνον δι' ἰδίου δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτοῦ καὶ κοινοποιουμένου ὑκτὼς ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως τῆς ἐφέσεως εἰς τὸν ἐφεσίβλητον».

4. 'Η παρ. 3 τοῦ άρθρου 539 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«3. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἢ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον καταργήσεως τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης».

5. Αἱ παρ. 1 καὶ 3 τοῦ άρθρου 541 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. αντικαθίστανται ως ακολούθως :

«1. 'Ο ἐφεσίβλητος δύναται καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως νὰ ἀσκήσῃ ἀντέρεσιν ὡς πρὸς τὰ

έκκληθέντα και τὰ ἀναγκαίως μετὰ τούτων συνεχόμενα κεφάλαια τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως και ἂν ἀπεδέχθῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ παρητήθῃ τῆς ἐφέσεως».

«3. Ἐὰν ἀπορριφθῇ ἡ ἐφεσις ὡς ἐκπρόθεσμος ἢ ἀπαράδεκτος ἢ τυπικῶς ἄκυρος ἀπορρίπτεται και ἡ ἀντέφεσις, πλὴν ἂν ἡσκήθῃ διαρκούσης τῆς διὰ τὸν ἐντεκαλοῦντα προθεσμίας τῆς ἐφέσεως, ὅτε ἰσχύει ὡς αὐτοτελὴς ἐφεσις. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἐφέσεως ἢ ἡ ἀπόρριψις ταύτης ὡς ἀβασίμου δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἀντέφεσιν».

6. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 543 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κατ' ἐφεσιν δίκην ἢ διὰ τῶν προτάσεων ὑποβολὴ αἰτήσεων διὰ παρεπομένης ἀπαιτήσεως αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν μετὰ τὴν συζήτησιν καθ' ἣν ἐξεδόθη ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἢ αἰτήσεων περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως κατὰστασιν».

7. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 544 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται, διαγραφομένου τοῦ διακριτικοῦ ἀριθμοῦ «1» ἐκ τῆς ἀπομενούσης διατάξεως.

8. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 547 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Εἰς τὴν κατ' ἐφεσιν δίκην ἐπιτρέπεται ἐπὶ κλήσις και προσαγωγή νέων ἀποδεικτικῶν μέσων. Ἐξέτασις νέων μαρτύρων περὶ ζητημάτων περὶ τῶν ὁποίων ἐξητάσθησαν μάρτυρες κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐπιτρέπεται ἂν ἐπιβάλλεται τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου και μόνον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 413 ὀριζομένου ἀριθμοῦ, ἐκ τῶν νομίμως γνωστοποιηθέντων εἰς τὸν πρῶτον βαθμόν».

9. Τὸ ἄρθρον 549 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀρθρον 549. 1. Ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐκκαλοῦντος ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἐφεσιν αἱ περὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐνάγοντος διατάξεις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει και ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐφεσιβλήτου ὡς πρὸς τὴν ἀντέφεσιν.

2. Ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐφεσιβλήτου ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν ἐφεσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 289. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει και ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐκκαλοῦντος ὡς πρὸς τὴν ἀντέφεσιν».

10. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 551 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἐφαρμόζει τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἰσχύοντα νόμον».

11. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 553 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ἐὰν ὁ λόγος τῆς ἐφέσεως κριθῇ βάσιμος ἢ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ἐξαφανίζεται και τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον, ἐὰν μὲν τὸ πρωτοβάθμιον ἀπεφάνθῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, κρατεῖ παρ' αὐτῷ και δικάζει ταύτην κατ' οὐσίαν, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει δύναται ἢ νὰ ἀναπέμψῃ ταύτην εἰς τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἢ ἄλλο ὁμοίοβαθμον δικαστήριον τῆς περιφέρειας τοῦ ἢ νὰ κρατήσῃ και δικάσῃ ταύτην κατ' οὐσίαν».

Ἀρθρον 41.

1. Τὸ ἄρθρον 556 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀρθρον 556. Εἰς ἀναψηλάφησιν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν μονομελῶν και πολυμελῶν πρωτοδικείων, τῶν ἐφετείων και τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφ' ὅσον δικάζει κατ' οὐσίαν».

2. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 6 και 8 περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 562 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«6. Ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ψευδοῦς καταθέσεως μάρτυρος ἢ διαδίκου, ἐπὶ ψευδοῦς ἐκθέσεως ἢ καταθέσεως πραγματογνώμονος, ἐπὶ ψευδοῦς ὅρκου

διαδίκου ἢ ἐπὶ πλαστῶν ἐγγράφων, ἐφ' ὅσον τὸ ψεῦδος ἢ ἡ πλαστότης ἀνεγνωρίσθησαν δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, προκειμένου δὲ περὶ καταθέσεως διαδίκου και διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ ἄσκησις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ ἡ πρόδοσις τῆς ποινικῆς διαδικασίας εἶναι ἀδύνατος, ἢ ἀναγνωρίσις γίνεται δι' ἀποφάσεως ἐκδομένης ἐπὶ κυρίας ἀγωγῆς, ἀσκουμένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐπὶ ἐπιγενομένης δὲ ἀδυναμίας ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ ταύτης».

«8. Ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ἀποφάσεως πολιτικοῦ, ποινικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἢ ὁποῖα ἀνετράπη ἀμετακλήτως μετὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις».

3. Ἡ ὑπὸ στοιχ. δ' περίπτωσις τῆς παρ. 3 και αἱ παράγραφοι 4 και 5 τοῦ ἄρθρου 563 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«δ) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 562 ἀριθ. 6 ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἡ ψευδομαρτυρία, ψευδορκία ἢ ἡ πλαστότης».

«4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 3 ἐδάφ. δ', ε' και στ', δὲν ἄρχεται ἡ προθεσμία ἂν δὲν προηγήθῃ ἐπίδοσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἄλλως ἄρχεται ἀπὸ τῆς, μετὰ τὸ ἀμετάκλητον ἢ τὴν γνώσιν τῶν κρίσιμων ἐγγράφων ἢ τῆς ἀνατραπέσεως ἀποφάσεως, γενομένης ἐπιδόσεως. Τὰ συνιστῶντα τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονότα τῶν ἐδαφίων τούτων πρέπει νὰ ἀποδεικνύονται ἐγγράφως ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας».

«5. Ἐὰν δὲν ἐπιδόθῃ ἡ ἀπόφασις, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφσεως εἶναι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι τελεσίδικος ἢ ἀνέκλητος, ἄλλως ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν αὕτη κατέστη τελεσίδικος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τοῦ ἄρθρου 562 ἀριθ. 6, ἡ ἀναψηλάφσις εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ παρέλευσιν ἐνδὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ ἢ πολιτικοῦ δικαστηρίου. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν ἄρχεται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως».

4. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 565 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Πρόσθετοι λόγοι ἀναψηλάφσεως ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ και τὰ ἀναγκαίως μετὰ τούτων συνεχόμενα κεφάλαια τῆς ἀποφάσεως ἀσκοῦνται μόνον δι' ἰδίου δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται ἡ ἀναψηλάφσις, συντασσομένης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτοῦ και κοινοποιουμένου εἰκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἀναψηλάφσεως εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη».

Ἀρθρον 42.

1. Τὸ ἄρθρον 570 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀρθρον 570. Εἰς ἀναίρεσιν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν μονομελῶν και πολυμελῶν πρωτοδικείων, ὡς και τῶν ἐφετείων».

2. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 13 και 20 περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 577 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«13. ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου περὶ βάρους ἀποδείξεως».

«20. ἐὰν τὸ δικαστήριον παρεμβόρῳσε τὸ περιεχόμενον ἐγγράφου, δεχθὲν πραγματικὰ γεγονότα καταδήλως διάφορα τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 580 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «4» ὡς ἀκολουθῶς :

«4. Κατ' ἐξαίρεσιν ὁ Ἀρειος Πάγος ἐξετάζει ἐξ ἐπαγγέλματος, κατὰ πρότασιν ὅμως τοῦ εισηγητοῦ ἀρεοπαγίτου, περιληφθεῖσαν εἰς τὴν ἐγγραφοὶν εἰσήγησιν αὐτοῦ, λόγον ἀναιρέσεως ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 1, 4, 14, 16, 17 και 19 τοῦ ἄρθρου 577».

4. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 581 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Τὸ δικάζον τμήμα ὑποχρεοῦται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν ὁλομέλειαν ἐὰν ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀπόφασις αὐτοῦ, ἀναιρετικὴ ἢ ἀπορριπτικὴ, λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας μιᾶς ψήφου ἢ ἐὰν ἀρνήται τὴν ἐφαρμογὴν νόμου ὡς ἀντισυνταγματικὸν».

5. Τὸ ἄρθρον 587 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 587. 1. Πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως εἶναι παραδεκτοὶ καὶ ἂν ἡ αἵτησις ἀναιρέσεως δὲν περιέχῃ λόγον τύποις παραδεκτὸν καὶ ὠρισμένον.

2. Οἱ πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ἀναγκαιῶς μετὰ τούτων συνεχόμενα κεφάλαια τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως, ἀσχοῦνται μόνον διὰ δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦλάχιστον τριάκοντα πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως τῆς ἀναιρέσεως, συντασσομένης κατὰ αὐτοῦ ἐκθέσεως. Ἀντίγραφον τοῦ δικογράφου τῶν προσθέτων λόγων ἐπιδίδεται πρὸ τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον καὶ λοιποὺς διαδίκους. Ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὸν πληρεξούσιον δικηγόρον τοῦ ἀναιρεσίβλητου, ἐὰν ἡ συζήτησις ἐπισπεύδεται ὑπὸ τούτου. Ἀντίγραφα ἀτελῆ τῶν προσθέτων λόγων, κατατιθέμενα ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιόντος, παραδίδονται παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνὰ ἓν, εἰς τὸν εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω-τριακονθημέρου προθεσμίας. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ ἐὰν τὴν συζήτησιν ἐπισπεύδῃ ὁ ἀναιρεσίβλητος ἢ ἄλλος διάδικος, πλὴν τοῦ ἀναιρεσιόντος».

6. Τὸ ἄρθρον 593 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 593. Αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἅπαξ μόνον εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον, ἀμέσως ὀριζομένην δι' ἐπισημείωσιν ἐν τῷ πινακίῳ. Τὰ ἐδάφ. γ' καὶ δ' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 229 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ. Περαιτέρω ἀναβολὴ δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον τῇ αἰτήσῃ τοῦ εἰσηγητοῦ».

7. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 594 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν ὁ ἀντίδικος τοῦ ἐπιμεληθέντος τῆς συζήτησεως διαδίκου δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετασχῇ προσηκόντως ταύτης, ὁ Ἀρειὸς Πάγος ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἂν οὗτος ἐκλήτευσθ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως. Ἐὰν ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν δὲν ἐπεδόθη παντάπασιν ἢ νομίμως ἢ ἐμπροθέσμως, ὁ Ἀρειὸς Πάγος κηρύσσει ἀπαράδεκτον τὴν συζήτησιν, ἢ δὲ ὑπόθεσις ἐπαναφέρεται πρὸς συζήτησιν διὰ νέας κλητεύσεως. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει προβαίνει, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κλητευθέντος, εἰς τὴν συζήτησιν».

8. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 597 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν ἀποδεικνύεται προαποδεικτικῶς ἐκουσία ἢ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως, ὁ Ἀρειὸς Πάγος, ὑποβαλλομένης αἰτήσεως διὰ τοῦ ἀναιρετηρίου ἢ διὰ τῶν προτάσεων ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Ἀρείου Πάγου μέχρι τῆς προτεραίας τῆς συζήτησεως, διατάσσει διὰ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως κατάστασιν».

9. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 599 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐντὸς τῶν διὰ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως διαγραφόμενων ὁρίων, κατατιθεμένων προτάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 245».

Ἄρθρον 43

1. Τὸ ἄρθρον 603 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 603. 1. Αἱ διατάξεις περὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς, τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς πρὸς συζήτησιν καὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

2. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθροις 119 ἕως 121 στοιχείων καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς. Νέοι λόγοι δύνανται νὰ προταθοῦν μόνον διὰ προσθέτου δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὅποιον ἀπευθύνεται ἡ ἀνακοπὴ, συντασσομένης ἐκθέσεως κατὰ αὐτοῦ καὶ κοινοποιουμένου εἰς τὸν ἀντίδικον ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως».

2. Τὸ ἄρθρον 608 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 608. Τὸ δικαστήριον ἐὰν κρίνῃ τὴν τριτακοπὴν παραδεκτὴν καὶ βάσιμον, ἀκυροῖ ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις ἀποφαίνεται ἀνεργὸν ὡς πρὸς τὸν τριτανακόπτοντα τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν. Ἡ ἀπόφασις διατηρεῖ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἀρχικῶν διαδίκων, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἀδιαιρέτου δικαίου».

Ἄρθρον 44

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 609 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν διαδικασίαν κατὰ τὴν ὅποιαν εἰσῆχθη, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τούτου αὐτεπαγγέλτως καὶ διατάσσει τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν κατὰ τὴν ὅποιαν δικάζεται αὕτη».

Ἄρθρον 45

1. Ἡ ὑπὸ στοιχ. γ' περίπτωσις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 611 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«γ) ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τῆς τελευταίας κοινῆς μονίμου διαμονῆς τῶν συζύγων εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν».

2. Τὸ ἄρθρον 616 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 616. Οἱ χειράφετοι ἀνήλικοι καὶ οἱ ὑπὸ δικαστικὴν ἀντίληψιν δύνανται νὰ ἀσχοῦν τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 610 παρ. 1 ἀγωγὰς καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ἐπὶ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν, ἀνευ συναινέσεως τοῦ κηδεμόνου ἢ τοῦ ἀντιλήπτορος».

3. Τὸ ἄρθρον 617 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

4. Τὸ ἄρθρον 622 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 622. Ἐρημοδικοῦντος τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ ἐφεσιβλήτου, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ὡς ἐὰν οὗτοι ἦσαν παρόντες. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται, ἐρημοδικοῦντος μὲν τοῦ ἐνάγοντος, ὡς πρὸς τὴν δι' ἰδίου δικογράφου ἀσκηθεῖσαν ἀναγωγὴν, ἐρημοδικοῦντος δὲ τοῦ ἐκαλοῦντος, ὡς πρὸς τὴν ἀσκηθεῖσαν ἀντέφεςιν».

5. Τὸ ἄρθρον 628 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 628. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως γάμου, ὡς καὶ ἡ ἀκύρωσις τοῦ γάμου κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ, ἐπιδιώκεται μόνον διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς».

6. Τὰ ἄρθρα 630 καὶ 633 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

Ἄρθρον 46

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 635 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 636 ἕως 643, εἰς τὴν ὅποιαν ἐφαρμόζονται καὶ τὰ ἄρθρα 616, 619, 620, 622, 624 καὶ 625, δικάζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι :»

2. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 635 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

*Άρθρον 47

1. Τὸ ἄρθρον 644 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 644. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 645 ἕως 655 δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεων παροχῆς χρεογράφων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπαιτήσις καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἀποδεικνύονται διὰ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου».

2. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 645 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ἡ ἐκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς δύναται νὰ ζητηθῇ μόνον ἐὰν ἡ ἀπαιτήσις δὲν ἐξαρτᾶται ἐξ αἰρέσεως, προθεσμίας, ὅρου ἢ ἀντιπαροχῆς καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν χρημάτων ἢ χρεογράφων εἶναι ὠρισμένον».

3. Τὸ ἄρθρον 646 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 646. Ἀρμοδίος διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς εἶναι, ἐπὶ ἀπαιτήσεως μὲν ἀρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπὶ πάσης ἄλλης δὲ ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου. Διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς δὲν γίνεται συζήτησις ἐπ' ἀκροατηρίου».

4. Αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 647 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἐκδίδεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου τῆς ἀπαιτήσεως. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτῆς. Ἡ αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ προφορικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 216 παρ. 2, μόνον εἰς τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας περιπτώσεις».

«2. Ἡ αἴτησις ἢ ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὰ ἐν ἄρθροισιν 119 ἢ 118 ὡς καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 120 παρ. 1 ὀριζόμενα, β) αἴτησιν ἐκδόσεως διαταγῆς πληρωμῆς καὶ γ) τὴν ἀπαιτήσιν καὶ τὸ ἀκριβὲς ποσὸν τῶν χρημάτων ἢ χρεογράφων, μετὰ τῶν τυχόν ὀφειλομένων τόκων τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ καταβολή».

5. Τὸ ἄρθρον 651 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 651. Ἡ διαταγὴ πληρωμῆς καταρτίζεται ἐγγράφως καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐκδίδοντος τὴν διαταγὴν πληρωμῆς δικαστοῦ, β) τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν κατοικίαν καὶ τὴ διεύθυνσιν τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, γ) τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς, δ) τὸ καταβλητέον ποσὸν χρημάτων ἢ χρεογράφων, ε) διαταγὴν πληρωμῆς, στ) ὑπόμνησιν εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη ὅτι δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς καὶ ζ) ὑπογραφήν τοῦ δικαστοῦ».

6. Αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 653 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ὁ καθ' οὗ ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ὀφειλέτης δικαιούται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ καθ' ὕλην ἀρμοδίου δικαστηρίου. Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιδίδεται ἐγκύρως εἰς τὴν ἐν τῇ διαταγῇ πληρωμῆς ἀναφερομένην διεύθυνσιν τοῦ καθ' οὗ αὕτη, πλὴν ἂν ἐγνωστοποιήθῃ διὰ δικογράφου ἢ ἐπελθούσα τυχόν μεταβολή».

«2. Ἡ ἀσκήσις τῆς ἀνακοπῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς πληρωμῆς. Τὸ ἐκδόσαν ὁμῶς τὴν διαταγὴν πληρωμῆς δικαστήριον δύναται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. νὰ χορηγήσῃ ἀναστολὴν μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως, μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς».

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 654 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «2» ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς, τῆς ὑπαρχούσης διατάξεως λαμβανούσης τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «1».

«2. Ἐὰν δὲν ἡσκήθῃ ἀνακοπὴ ἐμπροσθέντος ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ διαταγὴ πληρωμῆς δύναται νὰ ἐπιδόσῃ ἐκ νέου ταύτην εἰς τὸν ὀφειλέτην, δικαιούμενον νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀνακοπὴν ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νέας ἐπιδόσεως. Ἐν τῇ

περιπτώσει ταύτῃ δὲν χορηγεῖται ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναστολὴ ἐκτελέσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου καὶ τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἀποκτᾷ ἰσχύϊν δεδικασμένου, ὑποκειμένη μόνον εἰς ἀναψηλάφησιν».

*Άρθρον 48

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 661 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται, διαγραφομένου τοῦ διακριτικοῦ ἀριθμοῦ «1» ἐκ τῆς ἀπομενούσης διατάξεως.

2. Τὸ ἄρθρον 662 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 662. Μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ὀφείλει ὁ ἐναγόμενος νὰ προβάλῃ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ διέποντος τὸν πιστωτικὸν τίτλον ἢ τοῦ κοινοῦ δικαίου ἰσχυρισμοὺς του. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις ἀνταγωγῆς, ἡ δὲ ἀσκηθεῖσα ἀπορρίπτεται αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀπαράδεκτος».

3. Τὸ ἄρθρον 663 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 663. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 209, 229, 253, 275, 276, καὶ 483 ἕως 489 δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 658 ἕως 667».

4. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 664 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ὁ δικαστὴς ἀποφαίνεται ὀριστικῶς παραχρῆμα δεχόμενος ἢ ἀπορρίπτων τὴν ἀγωγὴν. Ἐν ἀποδοχῇ τῆς ἀγωγῆς δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἐνάγοντα εἰς ἐγγυοδοσίαν».

5. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 665 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Ἐὰν παραπεμφθῶν οἱ ἰσχυρισμοὶ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ἡ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται, τὸ ἐκδόσαν ὁμῶς τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον δύναται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. νὰ χορηγήσῃ ἀναστολὴν ἐκτελέσεως μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ἰσχυρισμῶν».

6. Τὸ ἄρθρον 666. τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 666. 1. Πάντες οἱ προβληθέντες ἰσχυρισμοὶ εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν, ἐπιμελεῖα τινὸς τῶν διαδίκων, διὰ κλήσεως κοινοποιουμένης ἐντὸς προθεσμίας τριάντα μὲν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐὰν οἱ καθ' ὧν ἀπευθύνεται ἡ κλήσις κατοικοῦν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἐντὸς δὲ ἐξήκοντα ἡμερῶν ἐὰν κατοικοῦν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Παρελθούσης τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας ἀπράκτου οἱ ἰσχυρισμοὶ θεωροῦνται ὡς μὴ προβληθέντες».

7. Τὸ ἄρθρον 667 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 667. 1. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν προβληθέντων ἰσχυρισμῶν εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ προβολὴ νέων.

2. Ἐὰν κριθοῦν βάσιμοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οἱ ἰσχυρισμοὶ τὸ δικαστήριον μεταρρυθμίζει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀπόφασιν.

3. Ἡ δεχομένη ἢ ἀπορρίπτουσα τοὺς ἰσχυρισμοὺς ἀποφασὶς ὑπόκειται εἰς ἐνδίκον μέσον».

*Άρθρον 49.

1. Τὸ ἄρθρον 669 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 669. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δι' ἐπισημειώσεώς του ἐπὶ τῆς καταθέσεως ἀγωγῆς ὀφείλει παραχρῆμα νὰ ὀρίσῃ ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως καὶ προθεσμίαν κλητεῦσεως ἢ ὅποια δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν, οὐδὲ μικρότερα τῶν ὀκτώ. Ἐγγραφῇ τῆς ὑποθέσεως εἰς πινάκιον δὲν γίνεται».

2. Τὸ ἄρθρον 670 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

3. Τὸ ἄρθρον 671 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Άρθρον 671 1. Οί διάδικοι μέχρι πέρας της ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως προσάγουν πάντα τὰ ἀποδεικτικά αὐτῶν μέσα. Ἀπόφαισις περὶ ἀποδείξεως δὲν ἐκδίδεται. Οἱ διάδικοι δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς κατάθεσιν προτάσεων, πλην ἂν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τοῦτο. Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις τερματίζεται εἰς μίαν δικάσιμον, τὸ δὲ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸ ταχύτερον τὴν ἀπόφασιν.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δὲν ἐμφανισθῇ ἡ ἐμφανισθῇ καὶ δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως αὐτῆς τις τῶν διαδίκων, ἡ διαδικασία προβαίνει ὡς ἐὰν ἦσαν πάντες οἱ διάδικοι παρόντες».

4. Τὸ ἄρθρον 672 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 672 1. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοῦ καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικά μέσα. Ἐνορκοὶ βεβαιώσεις ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐὰν ἐγένοντο μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων τοῦλάχιστον ὥρων.

2. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη αὐτοψίας, τὸ δικαστήριον ἐνεργεῖ αὐτὴν ὀρίζον κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς, μὴ προσπατιουμένης προσκλήσεως τῶν διαδίκων νὰ ἐμφανισθοῦν κατ' αὐτήν. Τὸ πόρισμα τῆς αὐτοψίας καταχωρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν.

3. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκηπραγματογνωμοσύνης τὸ δικαστήριον ὀρίζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, τοὺς πραγματογνώμονας, τὸ θέμα, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ὁ χρόνος τῆς διεξαγωγῆς οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μείζων τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ ἐκθέσουν τὸ πόρισμα αὐτῶν καὶ προφορικῶς εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένου πρακτικοῦ, μὴ προσπατιουμένης προσκλήσεως τῶν διαδίκων ὅπως παραστοῦν κατὰ τὴν σύναξιν αὐτοῦ, οὐδὲ τῆς ἀναγνώσεως τούτου εἰς αὐτοὺς ἐὰν παρίστανται.

4. Ἐπαχθεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται μόνον ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἐπιβολὴ αὐτοῦ πρὸς μέρωσιν τῆς πεποιθήσεώς του, ἐὰν δὲ ὁ ὁμῶσαν εἶναι παρών, δίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν».

5. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 674 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ προθεσμία τῆς αἰτήσεως ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν εἶναι ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἄρσεως τοῦ συνιστῶντος τὴν ἀνωτέραν βίαν κωλύματος ἢ τῆς γνώσεως τοῦ δόλου».

6. Τὸ ἄρθρον 675 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 675. 1. Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἐπιτρέπεται ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς δὲν ἐκλήτευσθῃ παντάπασιν ἢ προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως.

2. Ἐὰν αὕτη κριθῇ παραδεκτὴ καὶ βάσιμος, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει ἀμέσως τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἐκδίδον μίαν ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς καὶ τῆς οὐσίας ἀπόφασιν».

7. Τὸ ἄρθρον 676 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 676. 1. Οἱ πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως καὶ ἡ ἀντέφαισις ἀσκούνται καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

2. Τὰ ἄρθρα 229, 671 ἕως 673 καὶ 675 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐφέσεως.

3. Ἡ ἐνέργεια αὐτοψίας δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἓν τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου».

8. Τὸ ἄρθρον 681 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 681. Ἀποφάσεις ἀφορῶσαι τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως μισθίου ἀκινήτου ἐκτελοῦνται καὶ κατὰ τῶν ὑπομισθωτῶν, ὡς καὶ κατὰ παντὸς ἔλκοντος τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ τοῦ μισθωτοῦ ἢ κατέχοντος τὸ μίσθιον δι' αὐτόν».

9. Τὸ ἄρθρον 683 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 683. Ἡ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου μέχρι τέλους τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως καταβολὴ ὧλων τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως ὀφειλομένων ληξιπροθέσμων μισθωμάτων καὶ τῶν παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ δικάζοντος ὀριζομένων δικαστικῶν ἐξόδων, ἐπάγεται κατάργησιν τῆς δίκης περὶ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου διὰ καθυστέρησιν μισθωμάτων ἐκ δυστροπίας. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐπανειλημμένης ἐκ δυστροπίας καθυστέρησεως».

«Άρθρον 50.

Τὰ ἄρθρα 685 ἕως 690 καταργοῦνται.

«Άρθρον 51.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 691 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 692 ἕως 694 καὶ 707 ἕως 716 δικάζονται».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 694 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «3» , ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«3. Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 691 διαφορῶν δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 483 ἕως 489».

3. Τὰ ἄρθρα 695 ἕως 706 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

4. Τὸ ἄρθρον 707 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 707. Τὸ δικαστήριον δέον νὰ προσπαθῇ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διαδίκους κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν. Ἡ παράλειψις τῆς ἀποπειρᾶς συμβιβασμοῦ δὲν ἐπιφέρει ἀπαράδεκτον ἢ ἀκυρότητα».

5. Τὸ ἄρθρον 708 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 708. Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 692 ἕως 694 καὶ 707 ἕως 716 δύνανται νὰ ἐναγάγουν ἢ νὰ ἐναχθοῦν ἀπὸ κοινοῦ πλείονες ἐργαζόμενοι καὶ ὅταν τὰ δικαιώματα ἢ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν προέρχονται μόνον ἐκ τῆς αὐτῆς νομικῆς αἰτίας».

6. Τὸ ἄρθρον 710 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 710. Οἱ διάδικοι μέχρι πέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως προσάγουν πάντα τὰ ἀποδεικτικά αὐτῶν μέσα. Ἀπόφαισις περὶ ἀποδείξεως δὲν ἐκδίδεται. Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις πρέπει κατὰ τὸ δυνατόν νὰ τερματίζεται εἰς μίαν δικάσιμον».

7. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 711 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικά μέσα. Ἐνορκοὶ βεβαιώσεις ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐὰν ἐγένοντο μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων τοῦλάχιστον ὥρων».

8. Τὸ ἄρθρον 713 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 713. 1. Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἐπιτρέπεται ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς δὲν ἐκλήτευσθῃ παντάπασιν ἢ προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως.

2. Ἐὰν αὕτη κριθῇ παραδεκτὴ καὶ βάσιμος τὸ δικαστήριον ἐξετάζει ἀμέσως τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἐκδίδον μίαν ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς καὶ τῆς οὐσίας ἀπόφασιν».

9. Τὰ ἄρθρα 717 ἕως 720 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

«Άρθρον 52.

1. Τὸ ἄρθρον 721 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 721. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 722 ἕως 725 δικάζονται :

1) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, νομίμως διωρισμένων

δικολάβων, αμίσθων δικαστικών κλητῆρων, ιατρῶν, ὁδοντιάτρων, κτηνιάτρων, διπλωματούχων μαϊών, διπλωματούχων ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων σχολῶν μηχανικῶν καὶ χημικῶν, νομίμως διωρισμένων μεσιτῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν πελατῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, ὅπωςδήποτε καὶ ἂν χαρακτηρίζεται ἡ μεταξὺ αὐτῶν σχέσις καὶ ἀδιαφόρως τῆς υπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου καταβολῆς αὐτῆς, 2) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελεστῶν διαθηκῶν, διαχειριστῶν ἐπὶ ἰδιοκτησίας κατ' ὁρόφους ἢ διαχειριστῶν διοριζομένων ὑπὸ δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐκκαθαριστῶν ἐταιρειῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἢ κληρονομιῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν εἰς καταβολὴν ὑποχρέων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, ἀδιαφόρως τῆς υπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας καθορισμοῦ ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς αὐτῆς, 3) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου ἢ διαιτητῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, ὡς καὶ τῶν ὁπωσδήποτε διορισθέντων πραγματογνωμόνων, διαιτητῶν πραγματογνωμόνων, ἐκτιμητῶν, ἐρμηνέων, μεσεγγυούχων καὶ φυλάκων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν εἰς καταβολὴν ὑποχρέων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν».

2. Τὸ ἄρθρον 722 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 722. 1. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, νομίμως διωρισμένων δικολάβων καὶ αμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα εἶναι διωριζόμενοι.

2. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα ιατρῶν, ὁδοντιάτρων, κτηνιάτρων, διπλωματούχων ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων σχολῶν μηχανικῶν καὶ χημικῶν καὶ νομίμως διωρισμένων μεσιτῶν δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα ἀσχοῦν τὸ ἐπάγγελμά των.

3. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα διαιτητῶν καὶ διαιτητῶν πραγματογνωμόνων δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα διεξήχθη ἡ διαιτησία ἢ ἡ διαιτητικὴ πραγματογνωμοσύνη.

4. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελεστῶν διαθήκης καὶ ἐκκαθαριστῶν κληρονομίας δύνανται νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας.

5. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ὑπὸ δικαστηρίων ἢ διαιτητῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων καὶ διορισθέντων ἐρμηνέων ὑπάγονται καὶ εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ἐξητάσθησαν ἢ διωρίσθησαν οὗτοι ἢ εἰς τὸ ὁποῖον κατετέθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

6. Διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβάς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ὑπὸ δικαστηρίων ἢ διαιτητῶν διορισθέντων πραγματογνωμόνων ὑπάγονται καὶ εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον ἢ τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ ὁποῦ διωρίσθησαν οὗτοι ἢ εἰς τὸ ὁποῖον κατετέθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις».

3. Τὸ ἄρθρον 725 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 725. Τὰ ἄρθρα 710 ἕως 713 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς βαθμούς, ὡς καὶ ἐπὶ ἀναψηλαφήσεως, τηρουμένων ἅμα τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 694 παρ. 3, 714 παρ. 1 καὶ 716.

«Ἄρθρον 53.

1. Τὸ ἄρθρον 728 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 728. Ἐὰν ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου, τὰ ἀσφαλιστικά μέτρα διατάσσονται καὶ ὑπὸ τούτου».

2. Τὸ ἄρθρον 729 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 729. Συμφωνία περὶ διαιτησίας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀφορώσων ἀσφαλιστικὰ μέτρα δὲν ἰσχύει».

3. Αἱ παρ. 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 730 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. τροποποιούνται καὶ προστίθεται νέα παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «6», ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον δὲ εἰρηνοδικείων ὑποβάλλεται καὶ προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως».

«4. Ἡ γνωστοποίησις γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἐγγράφου ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς συζήτησεως ἢ διὰ τηλεγραφικῆς ἢ τηλεφωνικῆς προσκλήσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, δαπάναις τοῦ αἰτούντος. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδικὴς δύναται συγχρόνως μὲ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐπίδοσιν ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως».

«5. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἡ αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ διὰ τῶν προτάσεων, ἐπὶ δὲ εἰρηνοδικείων καὶ προφορικῶς. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον δι-
κάζει ἐπὶ αἰτήσεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως».

«6. Ἡ παρέμβασις εἰς τὴν περὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων διαδικασία δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου».

4. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 731 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν ὁ αἰτῶν καὶ οἱ καθ' ὧν ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις ἐμφανισθοῦν ἐκουσίως ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, προβαίνει οὗτος παραχρῆμα εἰς τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως».

5. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 734 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδικὴς δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως καὶ ἄνευ συμπράξεως γραμματέως, ἐκτὸς ἂν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν τήρησιν τῶν πρακτικῶν».

6. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 735 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ προβῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν συλλογὴν πάντων τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς σχηματισμὸν τῆς κρίσεως τοῦ στοιχείων καὶ δι' ἀποφάσεώς του δέχεται ἢ ἀπορρίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν αἴτησιν».

7. Τὸ ἄρθρον 737 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 737. 1. Ἐὰν τὸ ἀσφαλιστικὸν μέτρον διετάχθη πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς διὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, ὁ διατάσσων αὐτὸ δύναται νὰ ὀρίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν του προθεσμίαν ἀσκήσεως ταύτης, οὐχὶ ὅμως ἐλάσσονα τῶν τριᾶκοντα ἡμερῶν.

2. Παρεμβούσης τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 1 ὀρισθείσης προθεσμίας ἀπράκτου, αἶρεται αὐτοδικαίως τὸ ἀσφαλιστικὸν μέτρον, πλὴν ἂν ὁ αἰτῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπέτυχῃ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς».

8. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 740 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν ἀνακλήσεως ἢ δεχόμενον αὐτὴν νὰ μεταρρυθμίσῃ ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀπόφασιν του».

«3. Τὸ διατάξαν ἀσφαλιστικὰ μέτρα δικαστήριον μέχρι τῆς πρώτης συζήτησεως τῆς ἀγωγῆς περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως δικαιούται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐχόντος ἔννομον συμφέρον, νὰ μεταρρυθμίσῃ ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐφ' ὅσον ἐπῆλθε μεταβολὴ τῶν πραγμάτων δικαιολογούσα τὴν ἀνάκλησιν ἢ μεταρρυθμίσιν αὐτῆς».

9. Τὸ ἄρθρον 741 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 741. Τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον διαρκούσης τῆς ἐκκρεμοδικίας δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ

έχοντος έννομον συμφέρον διαδίκου, ύποβαλλομένη και αύτο-τελώς, νά μεταρρυθμίση ή νά άνακαλέση έν όλω ή έν μέρει την διατάσσουσιν ασφαλιστικά μέτρα απόφασιν. Ο δικαστής και επί πολυμελούς πρωτοδικείου ο πρόεδρος όρίζει την δικά-σιμον και την προθεσμίαν κλητεύσεως.

10. Το άρθρον 743 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 743. Άποφάσεις δεχόμεναι ή απορρίπτουσαι αίτήσεις περι ασφαλιστικών μέτρων ή αίτήσεις άνακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως αποφάσεων περι αυτών εις ουδέν υπό-κεινται ένδικον μέσον, πλην άν άλλως όρίζεται».

11. Αι παρ. 2 και 3 του άρθρου 744 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«2. Η εκτέλεσις του διαταχθέντος μέτρου γίνεται άνευ εκδόσεως απογράφου επί τη βάσει αντιγράφου ή αποσπά-σματος της διατασσούσης αύτο αποφάσεως, μη απαιτου-μένης προηγουμένης κοινοποιήσεως αντιγράφου αυτής. Εις τας περιπτώσεις όμως των άρθρων 773 και 777 έως 781 απαιτείται ή επίδοσις έπιταγής και περαιτέρω πράξις εκτε-λέσεως δέν δύναται νά γίνη προ της παρελεύσεως είκοσι τεσσάρων ώρων από ταύτης.

«3. Αι κατά το άρθρον 735 παρ. 2 προσωριναι διαταγαί εκτελούνται άμα τη καταχωρίσει των κάτωθι της αίτησεως ή εις τὰ πρακτικά επί τη βάσει σημειώσεως του εκδόσαντος αυτάς δικαστού και, επί πολυμελούς δικαστηρίου, του προέ-δρου αυτού».

12. Αι παρ. 1 και 2 του άρθρου 746 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Διαφοραι άφορώσαι την εκτέλεσιν αποφάσεως δια-τασσούσης ασφαλιστικά μέτρα ή άνακαλούσης έν όλω ή έν μέρει απόφασιν περι αυτών, δικάζονται υπό του εκδόσαντος την απόφασιν δικαστηρίου, τηρουμένων και των διατάξεων των άρθρων 730 επ.».

«2. Εις λίαν έπειγούσας περιπτώσεις τας κατά την παρ. 1 διαφορας δικάζει το μονομελές Πρωτοδικεϊον του τόπου ένθα γίνεται ή εκτέλεσις της αποφάσεως, όπου δέ δέν υπάρ-χει μονομελές Πρωτοδικεϊον το Ειρηνοδικεϊον, τηρουμένων και των διατάξεων των άρθρων 730 έως 732, 734 έως 736, 739 και 743.

Της αποφάσεως του μονομελοϋς Πρωτοδικείου ή του Ειρη-νοδικείου δύναται νά ζητηθί άνάκλησις δι' οϊονδήποτε λόγον παρά του άρμοδίου κατά την παρ. 1 δικαστηρίου».

*Άρθρον 54.

Η παρ. 2 του άρθρου 750 του Κωδ. Πολ. Δικ. καταργεί-ται, αντικαθισταμένου του διακριτικού αριθμού «3» της έπο-μένης παραγράφου, δια του αριθμού «2».

*Άρθρον 55.

1. Το άρθρον 754 του Κωδ. Πολ. Δικ. καταργείται.

2. Το άρθρον 756 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 756. 1. Η συντηρητική κατάσχεσις κινητών ή έμπραγμάτων δικαιωμάτων επ' αυτών εις χείρας του όφει-λέτου γίνεται κατά τας περι άναγκαστικής κατασχέσεως διατάξεις, άνευ προηγουμένης επίδοσεως της διατασσούσης την κατάσχεσιν αποφάσεως. Αντίγραφον ή περίληψις της εκθέσεως κατασχέσεως επιδίδεται εις τον καθ' ου αύτη, άν δέν ήτο παρών κατ' αυτήν, το βραδύτερον έντός της επομένης ήμέρας, επ' όσον οϋτος έχη την κατοικίαν του εις τον τόπον της κατασχέσεως, άλλως έντός όκτώ ήμερών από ταύτης.

2. Αντίγραφον της εκθέσεως κατασχέσεως επιδίδεται υπό του κλητήρος εις τον Ειρηνοδικην του τόπου ταύτης, όστις υποχρεούται νά καταχωρίση περίληψιν ταύτης εις είδικόν βιβλίον μετ' αλφαβητικού των καθ' ών ή κατάσχεσις εύρε-τηρίου».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 757 του Κωδ. Πολ. Δικ. άντι-καθίσταται ως ακολούθως:

«1. Η συντηρητική κατάσχεσις απαιτήσεων ή κινητών εις χείρας τρίτου γίνεται δι' επίδοσεως αντιγράφου της δια-τασσούσης αύτην αποφάσεως εις τον τρίτον μετ' έπιταγής νά μη έξοφλήση την απαίτησιν ή νά μη παραδώση τὰ κινητά και δι' επίδοσεως έντός όκτώ ήμερών, επί ποινή άκυρότητος της κατασχέσεως, εις τον καθ' ου αύτη έγγραφου, εις το όποιον αναφέρεται ή εις χείρας τρίτου κατάσχεσις. Επί της κατασχέσεως ταύτης εφαρμόζονται αι διατάξεις περι άνα-γκαστικής κατασχέσεως απαιτήσεων ή κινητών εις χείρας τρίτου».

4. Η παρ. 1 του άρθρου 758 του Κωδ. Πολ. Δικ. άντι-καθίσταται ως ακολούθως:

«1. Η συντηρητική κατάσχεσις πλοίου, αεροσκάφους ή έμπραγμάτου δικαιώματος επ' αυτών εις χείρας του όφει-λέτου ή τρίτου γίνεται δι' επίδοσεως αντιγράφου της διατα-σσούσης την κατάσχεσιν αποφάσεως εις τον όφειλέτην. Προ-κειμένου περι κατασχέσεως πλοίων νηολογημένων έν Έλλά-δι ή αεροσκαφών έγγεγραμμένων εις μητρώον τηρούμενον έν Έλλάδι, αντίγραφον της αποφάσεως επιδίδεται και εις την τηρούσαν το νηολόγιον ή το μητρώον άρχήν. Εάν ή συντηρητική κατάσχεσις γίνεται εις χείρας τρίτου, αντίγρα-φον της διατασσούσης αύτην αποφάσεως κοινοποιείται και προς τον τρίτον».

5. Η υπό στοιχ. α' περίπτωσις της παρ. 2 και ή παρ. 5 του άρθρου 760 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«α) επί κατασχέσεως κινητών ή έμπραγμάτων δικαιω-μάτων επ' αυτών εις χείρας του όφειλέτου, από της κατα-σχέσεως, εάν οϋτος ήτο παρών κατ' αυτήν, άλλως από της υπό του δικαστικού κλητήρος επίδοσεως κατά το άρθρον 756».

«5. Έντός τριάκοντα ήμερών από της επίδοσεως εις τον όφειλέτην του περι της κατασχέσεως έγγράφου, ο δανειστής όφείλει νά άσκήση κατ' αυτού άγωγήν περι της κυρίας απαι-τήσεως άπειθυνομένην ένώπιον του καθ' ύλην άρμοδίου δικαστηρίου. Παρελθούσης άπράκτου της προθεσμίας ταύτης αίρεται αύτοδικαίως το ασφαλιστικόν μέτρον. Δέν απαιτείται άσκησις άγωγής εάν έχη άσκηθί τοιαύτη ή ή συντηρητική κατάσχεσις έγένετο βάσει διαταγής πληρωμής ή επιδοθί διαταγή πληρωμής έντός της ως άνω προθεσμίας».

*Άρθρον 56.

Το άρθρον 772 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 772. Τα άρθρα 753, 756, 760, 765, 766 και 767 παρ. 1 εφαρμόζονται και επί δικαστικής μεσεγγυή-σεως».

*Άρθρον 57.

1. Η υπό στοιχ. ζ' περίπτωσις της παρ. 1 του άρθρου 773 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«ζ' εις πάσαν άλλην περίπτωσιν κατά την οποίαν όρίζεται υπό των διατάξεων του οϋσιαστικού δικαίου».

2. Το άρθρον 774 του Κωδ. Πολ. Δικ. καταργείται .

3. Το άρθρον 775 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 775. 1. Η προσωρινή επιδικασις απαιτήσεως περιδικών παροχών γίνεται κατά παροχάς πληρωτέας κατά μήνα.

2. Το προσωρινώς επιδικαζόμενον ποσόν δέν δύναται νά υπερβίη έν συνόλω το ήμισυ της πιθανολογουμένης απαιτή-σεως, ουδέ τας είκοσι χιλιάδας δραχμάς, πλην άν πρόκειται περι διατροφής εκ του νόμου, εκ συμβάσεως ή εκ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως ή περι έξόδων θεραπείας ή άναρρώ-σεως ή αποζημιώσεως δια στέρησιν διατροφής.

3. Απαγορεύεται ή συντηρητική ή άναγκαστική κατά-σχεσις, ο συμφηρισμός και ή εκχώρησις του προσωρινώς επιδικαζόμενου ποσού.

4. Τα άρθρα 738 και 749 δέν εφαρμόζονται επί προσω-ρινής επιδικάσεως απαιτήσεως.

5. Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς προσωρινῆς ἐπιδικάσεως ἀπαιτήσεως ἢ περὶ τῆς προσωρινῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 773 παρ. 2 μεταρρυθμίσεως ἀποφάσεως ὀφείλει ὁ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ προσωρινὴ ἐπιδίκασις ἢ μεταρρυθμίσις νὰ ἀσκήσῃ ἀγωγὴν περὶ τῆς ἐπιδικασθείσης ἀπαιτήσεως ἢ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου παύει αὐτοδικαίως ἡ ἰσχὺς τῆς ἀποφάσεως. Δὲν ἀπαιτεῖται ἀσκήσις ἀγωγῆς ἐὰν ἔχη ἀσκηθῇ τοιαύτην.

Ἄρθρον 58.

1. Τὸ ἄρθρον 779 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 779. Ἀσφαλιστικὰ μέτρα εἰς παντὸς εἶδους περὶ νομῆς ἢ κατοχῆς ὑποθέσεις διατάσσονται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου».

2. Τὸ ἄρθρον 780 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 780. 1. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἐπιδίδεται πάντοτε ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς πράξεως ὁρίσμου τόπου καὶ χρόνου συζητήσεως εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη.

2. Τὸ εἰρηνοδικεῖον διὰ τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τῆς νομῆς ἢ κατοχῆς δικαιοῦται νὰ διατάξῃ οἰονδήποτε κρίνει πρόσφορον ἀσφαλιστικὸν μέτρον καὶ ἰδίᾳ νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ ἀπαγορεύσῃ πράξεις νομῆς ἢ κατοχῆς ἢ νὰ ἐπιδικάσῃ τὴν νομὴν ἢ κατοχὴν εἰς τινὰ τῶν διαδίκων ἐπὶ παροχῇ ἢ μὴ ἐγγυήσεως.

3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου συγχαρεῖται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς. Ἡ ἐφεσις δικάζεται κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν ἁρθρῶν 229 καὶ 674 παρ. 3.

4. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ ἀσκήσις ταύτης δὲν ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀναστολὴ διαταχθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 973.

5. Ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων περὶ τῆς νομῆς ἢ κατοχῆς δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 740 παρ. 3, ὃ δὲ εἰρηνοδικῆς δικάζει ταῦτα τῇ συμπράξει γραμματέως τηροῦντος πρακτικά».

3. Εἰς τὸν Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται ἄρθρον, ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 781 Α, ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 781 Α. Ὁ εἰρηνοδικῆς δικαιοῦται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως σωματείων ἢ συνεταιρισμῶν».

Ἄρθρον 59.

1. Τὸ ἄρθρον 789 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 789. Τὸ δικαστήριον δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάσῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον διὰ τὴν διακρίβωσιν καὶ μὴ προταθέντων πραγματικῶν γεγονότων, ἰδίᾳ δὲ γεγονότων συντελούντων εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῆς ἐννόμου σχέσεως ἢ τοῦ γενικωτέρου κοινωνικοῦ συμφέροντος».

2. Τὸ ἄρθρον 791 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται.

3. Αἱ παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 794 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ αἰτήσις ὑποβάλλεται ἀμελλητί ὑπὸ τῆς γραμματείας εἰς τὸν δικαστὴν καὶ ἐπὶ πολυμελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὸν πρόεδρον, ἵνα ὀρίσῃ δικάσιμον. Τὸ ἄρθρον 229 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ».

«2. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως, μετὰ τῆς σημειώσεως προσδιορισμοῦ δικασίμου, πρέπει νὰ κοινοποιῇται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 828, 829, 830, 857, 858, 860, 861 καὶ 862 ἢ ἐὰν ᾔθελε διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 δικαστοῦ».

«3. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀρμόδιος δικαστὴς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν τρίτων ἐχόντων ἔννομον συμφέρον εἰς τὴν δίκην.

Ἡ κλήτευσις γίνεται διὰ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως μετὰ σημειώσεως προσδιορισμοῦ δικασίμου».

4. Τὸ ἄρθρον 795 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 795. Αἱ διατάξεις περὶ ἀποπείρας συμβιβασμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται».

5. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 799 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἡ προσεπὶ κλήσις ἀσχεῖται διὰ δικογράφου, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῆς τὰ ἄρθρα 793, 794 καὶ 797. Ἐὰν ἡ προσεπὶ κλήσις διετάχθῃ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, αὕτη γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζομένου διαδίκου».

6. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 802 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται, διαγραφομένου τοῦ διακριτικοῦ ἀριθμοῦ «Ι» ἐκ τῆς ἀπομενούσης διατάξεως.

7. Τὸ ἄρθρον 803 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 803. Ἡ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως παρουσία τοῦ πρὸς δὲν δέον αὕτη νὰ ἐπιδοθῇ ἢ τοῦ διεξάγοντος τὴν δίκην νομίμου ἀντιπροσώπου του ἢ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου ἐπέχει τόπον ἐπιδόσεως».

8. Αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθροῦ 805 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διατασσομένη ἀπόδειξις διεξάγεται ἐπιμελείᾳ τινὸς τῶν διαδίκων».

«2. Ἡ διεξαγωγὴ αὐτοψίας ἢ πραγματογνωμοσύνης δύνανται νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 672».

9. Τὸ ἄρθρον 806 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 806. Τὸ ἄρθρον 794 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐνδίκων μέσων. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ τούτου εἰσαγγελέως καλεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ δικάζοντος τὸ ἔνδικον μέσον δικαστηρίου».

10. Τὸ ἄρθρον 810 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 810. 1. Οἱ πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως καὶ ἡ ἀντέφεσις ἀσχοῦνται καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως οὐδεὶς τῶν διαδίκων ἐνεφανίσθῃ, ἢ συζήτησις ματαιοῦται. Ἐὰν ἐνεφανίσθῃ τις τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν.

3. Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἐπιτρέπεται ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς δὲν ἐκλητεύθῃ παντάπασις ἢ ἐμπροθέσμως ἢ προσήκόντως».

11. Τὸ ἄρθρον 826 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 826. Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ὀριζομένων, ἀπόφασις ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου ἔχει ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἄνευ ἄλλης διαδικασίας τὴν ἰσχὺν τὴν ὅποιαν ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὴν τὸ δίκαιον τοῦ κράτους τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐξῆς προυποθέσεις: 1) ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐφῆρμοσε τὸν κατὰ τὸ ἑλληνικὸν δίκαιον ἐφαρμοστέον οὐσιαστικὸν νόμον καὶ ἐξεδόθῃ ὑπὸ δικαστηρίου ἔχοντος δικαιοδοσίαν κατὰ τὸ δίκαιον τῆς πολιτείας τῆς ὁποίας τὸν οὐσιαστικὸν νόμον ἐφῆρμοσε καὶ 2) ἐὰν δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν».

Ἄρθρον 60.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 833 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «2» ὡς ἀκολούθως, τῆς ὑπαρχούσης διατάξεως λαμβανούσης τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «Ι».

«2. Δικαίωμα ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως δεχομένης αἰτησιν ἐγγραφῆς σωματείου ἢ τροποποιήσεως καταστατικοῦ ἔχει καὶ ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχή».

2. Τὰ ἄρθρα 837 ἕως 851 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

3. Τὸ ἄρθρον 852 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 852. 1. Πᾶς τηρῶν δημόσια βιβλία, εἰς τὰ ὅποια καταχωρίζονται πράξεις ἢ ἀποφάσεις σχεσίαν ἔχουσαι πρὸς τὴν σύστασιν, μεταβίβασιν ἢ κατάργησιν δικαιωμάτων ιδιωτικοῦ δικαίου ἢ ἐγγράφονται ἢ ἐξαλείφονται κατασχέσεις ἢ ἐγγράφονται ἀγωγαὶ ἢ ἀνακοπαὶ ἢ γίνονται σημειώσεις περὶ αὐτῶν, ἀρνούμενος νὰ προβῇ, εἰς τὴν αἰτουμένην ἐνέργειαν, ὀφείλει τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως νὰ σημειώσῃ περιληπτικῶς εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τὴν ἀρνήσιν καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς.

2. Ἡ ἐκ τῆς ἀρνήσεως ἐκκρεμότης αἱρεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ὁ τηρῶν τὰ βιβλία, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

3. Ἡ ἀπόφασις γνωστοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας εἰς τὸν τηρῶντα τὰ βιβλία ὑποχρεούμενον νὰ προβῇ εἰς τὴν διατασσομένην ἐνέργειαν, ἐν ἀπορρίψει δὲ τῆς αἰτήσεως εἰς σημειώσιν εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον.

4. Ἡ συνεπεῖα ἀποφάσεως ἐνεργουμένη ἐγγραφῇ, σημειώσῃ ἢ ἐξαλείψῃ, λογίζεται γενομένη ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ἡ περὶ ταύτης αἴτησις εἰς τὸν τηρῶντα τὰ δημόσια βιβλία.

5. Ἐὰν ὁ ἐν παρ. 1 ὑπάλληλος ἀρνήται τὴν χορήγησιν ἀντιγράφου, περιλήψεως ἢ πιστοποιητικοῦ, τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 δικαστήριον ἀποφαινέται περὶ τῆς χορηγήσεως.

4. Τὸ ἄρθρον 858 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 858. Ὅσακις κατὰ νόμον ζητεῖται πρὸς ἐνέργειαν πράξεως ἡ παροχὴ ἀδείας εἰς τὸν ἀνήλικον, τὸν ἀσχοῦντα τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, τὸν ἐπίτροπον, τὸν ἐμβρυωρὸν, τὸν σύζυγον, τὸν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμον, τὸν κηδεμόνα σχολαζούσης κληρονομίας, τὸν ἐκκαθαριστὴν κληρονομίας καὶ τὸν ἐκτελεστὴν διαθήκης, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ἀνήλικου ἢ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν ἢ τοῦ συζύγου ἢ τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας ».

5. Τὸ ἄρθρον 859 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 859. Ὅσακις κατὰ νόμον ζητεῖται ἡ παροχὴ ἀδείας πρὸς ἐνέργειαν πράξεως, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροισι 853 καὶ 858 ἀναφερομένων, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας καί, ἐν ἑλλείψει ταύτης, τῆς διαμονῆς τοῦ αἰτούντος, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἐκποιήσεως πραγμάτων, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ πράγματα ».

6. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 863 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« 1. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον μετὰ τὴν ἄσκησιν τῆς αἰτήσεως περὶ θέσεως προσώπου εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως, δύναται νὰ διορίσῃ προσωρινὸν διαχειριστήν ».

7. Τὸ ἄρθρον 867 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 867 ». Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 809 δὲν ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ ».

8. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 869 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« 3. Ἡ κήρυξις ἰδιογράφου διαθήκης ὡς κυρίας γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον πιθανολογηθῇ ἡ γνησιότης τῆς γραφῆς καὶ ὑπογραφῆς τοῦ διαθέτου. Ὅσακις ἡ διαθήκη ἐδημοσιεύθη παρὰ προξενικῆς ἀρχῆς ἀρμόδιον δικαστήριον ὅπως κηρύξῃ ταύτην κυρίαν εἶναι τὸ τῆς κληρονομίας. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης, ἀφοῦ ἐκδόσῃ κεκρωμένον φωτοτυπικὸν ἀντίγραφον αὐτῆς, ὅπερ τηρεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ».

9. Τὸ ἄρθρον 874 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 874. Ὅσακις κατὰ νόμον τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διορίσῃ κηδεμένα σχολαζούσης κληρονομίας ἢ εἰδικὸν κηδεμόνα πρὸς διεξαγωγὴν δίκης, ὁ διορισμός, ἡ ἀντι-

κατάστασις καὶ ἡ παῦσις αὐτοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου γίνεται καὶ ἡ βεβαίωσις ὅτι πλὴν τοῦ δημοσίου δὲν ὑπάρχει ἕτερος κληρονόμος, ὡς καὶ ὁ καθορισμός τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ἐξόδων τῶν κηδεμόνων τῆς σχολαζούσης κληρονομίας. Ἡ συζήτησις τῆς περὶ καθορισμοῦ ἀμοιβῆς καὶ ἐξόδων αἰτήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν ἐπεδόθῃ αὕτη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τριάκοντα ἡμερῶν ».

10. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 875 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« 1. Ὅσακις κατὰ νόμον δικαιούται τις νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκκαθάρισιν κληρονομίας καὶ τὸν διορισμὸν ἐκκαθαριστοῦ αὐτῆς, ἡ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας διατάσσεται καὶ ὁ διορισμός, ἡ ἀντικατάστασις καὶ ἡ παῦσις τοῦ ἐκκαθαριστοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου γίνεται ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας συντάξεως ἀπογραφῆς τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ ἐκκαθαριστοῦ καὶ ὁ κανονισμός συμμέτρου πληρωμῆς τῶν δανειστῶν ».

11. Τὸ ἄρθρον 876 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 876. Ὅσακις κατὰ νόμον τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παύσῃ ἐκτελεστὴν διαθήκην, ἡ παῦσις γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τάσσεται προθεσμία δηλώσεως ἀποδοχῆς τοῦ ἐκτελεστοῦ, ἐκδίδεται δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη ἀπόφασις ἐν περιπτώσει πλειόνων ἐκτελεστῶν καὶ ἰσοψηφίας αὐτῶν ».

12. Τὸ ἄρθρον 880 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 880. Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας, αἰτήσῃ τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ καταπιστευματοδόχου ἢ τοῦ κληροδόχου ἢ τοῦ ἐκτελεστοῦ διαθήκης, διατάσσει τὴν παροχὴν εἰς τὸν αἰτούντα πιστοποιητικοῦ περὶ τοῦ δικαιώματός του. Τὸ πιστοποιητικὸν (κληρονομητήριον) ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς αὐτοῦ, ἡ ὁποία φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου. Ἐὰν τὴν ἐκδοσὶν τοῦ πιστοποιητικοῦ διατάσσῃ τὸ κατ' ἐφεσιν δικαστήριον, τὸ πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, εἰς δὲ ἀποστέλλεται ἀμελλητὶ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ».

13. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 881 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« 3. Τὰ ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 στοιχεῖα πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ παρέχοντος αὐτὸ δικαστηρίου ».

14. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 885 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« 2. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀφαίρεσιν πιστοποιητικοῦ ἀποφασίς ἢ ἡ κηρύσσουσα αὐτὸ ἀνίσχυρον ἢ ἡ τροποποιούσα ἢ ἀνακαλοῦσα αὐτό, ὑπόκειται μόνον εἰς τριτανακοπήν, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1965 Α.Κ. ὀριζομένης προθεσμίας ».

15. Τὸ ἄρθρον 886 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 886. Πᾶσα ἀμφιβολία ἢ ἀμφισβήτησις περὶ τὴν ἐρμηνεῖαν διαθήκης ἢ ἄλλης πράξεως διὰ τῆς ὁποίας διατίθενται περιουσιακὰ στοιχεῖα διὰ κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἢ κοινωφελῶν σκοπῶν, ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐν γένει τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῆς διατεθείσης ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἢ τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ περιουσίας, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν ».

16. Τὸ ἄρθρον 889 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

« Ἄρθρον 889. Ἐὰν τις ἐκ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν σφράγισιν ἰσχυρίζεται ὅτι ὑπάρχει διαθήκη ἢ ἄλλο σημαντικὸν ἐγγράφον, ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν ὀφείλει νὰ ἐρευνήσῃ ἂν ὑπάρχῃ. Ἐὰν τὴν σφράγισιν ἐνεργῇ ὁ εἰρηνοδίκης καὶ εὗρεθῇ ἡ διαθήκη, παραλαμβάνει οὗτος αὐτὴν καὶ τὴν ἀποστέλλει ἀμελλητὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν δημοσίευσιν δικα-

στήριον, εάν δὲ τὴν σφράγιον ἐνεργῇ συμβολαιογράφος, ὑπάλληλος τῆς γραμματείας, διοικητὴς τοῦ σταθμοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἢ πρόεδρος τῆς κοινότητος, παραλαμβάνει καὶ παραδίδει αὐτὴν ἀμελλητὶ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην ὁ ὁποῖον τὴν ἀποστέλλει ἀμελλητὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστήριον. Ἐὰν εὑρεθῇ ἄλλο σημαντικὸν ἔγγραφον, παραλαμβάνει αὐτὸ ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγιον καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης διατάσσει τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιούμενον νὰ κατέχῃ αὐτὸ ἢ, μέχρις οὗ ἐξακριβωθῇ ὁ δικαιούμενος τὴν φύλαξιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου».

17. Τὸ ἄρθρον 892 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 892. 1. Ἐὰν ἡ διατήρησις τῆς σφραγίσεως δὲν εἶναι ἀναγκαία ἢ πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπογραφή, ὁ διατάξας τὴν σφράγιον εἰρηνοδίκης, αἰτῇσι παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, διατάσσει τὴν ἀποσφράγισιν. Ἀποσφράγισις καὶ ἐπανασφράγισις δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνου ἢ ἐνεκα ἄλλου σπουδαίου λόγου.

2. Ὁ Εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην δικάσιμον ὑποχρεῖται νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν τοῦ αἰτήσαντος τὴν σφράγιον, ὡς καὶ τῶν παραστάντων κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, εάν δὲ ἡ σφράγισις ἐγένετο ἐπὶ περιουσιακοῦ στοιχείου κληρονομίας δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν κλήτευσιν τῶν πιθανολογουμένων κληρονόμων, καταπιστευματοδόχων, κληροδόχων καὶ ἐκτελεστῶν διαθήκης».

18. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 902 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγιον, ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφήν συμβολαιογράφος, ὑπάλληλος τῆς γραμματείας, διοικητὴς τοῦ σταθμοῦ Χωροφυλακῆς ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἀποφαίνεται προσωρινῶς περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν διαφορῶν ἢ δυσχερειῶν, ἢ δὲ ἀπόφασίς του καταχωρίζεται εἰς τὴν ἐκθεσιν καὶ ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 εἰρηνοδίκου τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν».

19. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 904 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις τὸ δικαστήριον ἀπευθύνει δημοσίᾳ πρόσκλησιν πρὸς ἀναγγελίαν δικαιώματος ἢ ἀπαιτήσεως».

20. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 905 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ παραδεκτὴν τὴν αἴτησιν, διατάσσει τὴν δημοσίευσιν προσκλήσεως πρὸς ἀναγγελίαν τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ αἰτούντος, β) καθορισμὸν προθεσμίας πρὸς ἀναγγελίαν καὶ γ) μνείαν τῆς βλάβης ἢ ὅποια θὰ ἐπέλθῃ εάν δὲν γίνῃ ἐμπροθέσμως ἢ ἀναγγελίαν».

21. Τὸ ἄρθρον 907 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 907. Αἱ ἀναγγελίαι κατατίθενται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου συντασσομένης ἐκθέσεως, εἰδοποιεῖται δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀμελλητὶ ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσίευσως προσκλήσεως, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῆς ἀναγγελίας».

22. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 908 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἐντὸς τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς ἀναγγελίαν προθεσμίας, ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσίευσως τῆς προσκλήσεως δύναται νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἀπαγγελλούσης τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας συνεπείας ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως».

23. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 910 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Τριτανικοτὴ συγχωρεῖται μόνον κατ' ἀποφάσεων ἀπαγγελλουσῶν τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας συνεπείας καὶ ἐφ' ὅσον : α) ἐχώρησεν ἡ διαδικασία χωρὶς νὰ συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ νόμου, β) παρεβιάσθησαν διαδικαστικαὶ διατάξεις καὶ ἰδίᾳ αἱ ἀφορῶσαι τὰς δημοσιεύσεις, τὰς προθεσμίας ἢ τὰς ἀναγγελίας, γ) συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 562 περίπτ. 6».

24. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 911 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἡ διαδικασία αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοκομεριδίων, μερισματογράφων, ὡς καὶ ἐπὶ ἀτόκων γραμματίων πληρωτέων ἐν ὧρει».

25. Τὸ ἄρθρον 912 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 912. 1. Ἐπὶ τίτλων εἰς τὸν κομιστὴν ἢ τίτλων μεταβιβασθέντων δι' ὀπισθογραφῆσεως ἐν λευκῷ, τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσίευσως προσκλήσεως δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὁ μέχρι τοῦδε κομιστὴς τοῦ κλαπέντος, ἀπολεσθέντος ἢ καταστραφέντος τίτλου, ἐπὶ ἄλλων δὲ ἀξιογράφων, ὁ δυνάμενος νὰ ἀσκήσῃ τὸ ἐκ τούτων δικαίωμα.

2. Ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσίευσως τῆς προσκλήσεως εἶναι τὸ δικαστήριον τοῦ ἐν τῷ ἀξιογράφῳ ἀναφερομένου τόπου πληρωμῆς, ἐλλειπούσης δὲ μνείας τοῦ τόπου πληρωμῆς, τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας ὅπου ἡ κατοικία ἢ ἡ ἐδρα τοῦ ἐκδότου καί, ἐν ἐλλείψει κατοικίας, ἡ διαμονή».

26. Τὸ ἄρθρον 914 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 914. Πρὸς ἀπάδειξιν τῆς κλοπῆς, ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς τοῦ ἀξιογράφου, ὡς καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ αἰτούντος ὅπως ζητήσῃ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσίευσως τῆς προσκλήσεως, ἀρκεῖ πιθανολόγησις».

27. Τὸ ἄρθρον 917 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 917. Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἀναγγεῖλῃ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ καὶ καταθέσῃ τὸ ἀξιογραφὸν, ἢ γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου καλεῖ ἀμελλητὶ τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς δημοσίευσως τῆς προσκλήσεως, ὅπως λάβῃ γνῶσιν».

28. Τὸ ἄρθρον 919 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 919. Ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως, δικαιούται ἐφ' ἧς αὕτη καταστῇ ἀπρόσβλητος δι' ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως, νὰ ἀσκήσῃ τὰ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον δικαιώματα αὐτοῦ».

29. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 923 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ αἴτησις μετὰ τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν ἐπιδίδεται προσωπικῶς πρὸς τὸν ὑπόχρεον. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 145 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ».

30. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 926 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ὁ ὀφειλέτης εἴτε ἔχει ἤδη προσωποκρατηθῇ εἴτε μὴ, δύναται, δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν εἰρηνοδικεῖον, νὰ ζητήσῃ ὅπως τοῦτο ὀρίσῃ τὸ συντομώτερον ἡμέραν διὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου. Πρὸς τοῦτο δύναται νὰ κληθῇ καὶ ὁ αἰτήσας τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου, ἀλλ' ἢ μὴ ἐμφάνισις αὐτοῦ δὲν κωλύει τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου».

Ἄρθρον 61.

1. Τὸ ἄρθρον 943 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 943. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς δικαιούται εἰς ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν. Ἡ ἀμοιβὴ εάν δὲν ὀρίσθῃ ἄλλως διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας ὀρίζεται ἐν τῇ διαιτητικῇ ἀποφάσει. Ἐπὶ τῇ προσφυγῇ τῶν

ενδιαφερομένων καθορίζεται υπό του δικαστηρίου κατά την κρίσιν του και κατά την διαδικασίαν των άρθρων 721 επ.).

2. 'Η παρ. 1 του άρθρου 949 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«1. Μάρτυρες και πραγματογνώμονες δύνανται να εξετασθούν άνωμοτί ή ένόρκως. Οί διαιτηταί δέν δύνανται να επιβάλουν ποινάς ή να διατάξουν την λήψιν αναγκαστικών μέτρων διά την διεξαγωγήν αποδείξεων, πλην άν διαιτητής είναι δικαστήριον. Τοιαύτα μέτρα διατάσσονται αίτησει των διαιτητών υπό του εірηνοδικείου τó όποιον αποφασίζει άν είναι νόμιμος ή λήψις αύτών. Οί συνομολογήσαντες την συμφωνίαν περί διαιτησίας δύνανται να εξετασθούν κατά τās διατάξεις των άρθρων 432 έως 437».

3. 'Η παρ. 2 του άρθρου 950 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«2. 'Εάν διετάχθη άσφαλιστικόν μέτρον υπό του άρμοδίου δικαστηρίου και ώρισθη προθεσμία άσκήσεως άγωγής ή συντρέχη περίπτωσις εφαρμογής των άρθρων 760 παρ. 5 και 775 παρ. 5, ό αίτών ύποχρεούται να προκαλέση την έντós τής προβλεπομένης προθεσμίας έναρξιν τής δικαιοτηνικής διαδικασίας. Αί διατάξεις των άρθρων 737 παρ. 2, 760 παρ. 5. έδ. δεύτερον και 775 παρ. 5 έδ. δεύτερον, εφαρμόζονται και έν προκειμένω».

4. Τó άρθρον 955 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 955. Τή αίτήσει τινός των συνομολογησάντων την συμφωνίαν, κοινοποιουμένη πρός τούς λοιπούς και πρός τούς διαιτητάς, δύνανται, τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 331 και 332, να γίνη διόρθωσις ή έρμηνεία τής διαιτητικής απόφάσεως υπό των έκδοσάντων αύτήν. Τó άρθρον 336 εφαρμόζεται και έν προκειμένω».

5. 'Η ύπ' αριθμ. 5 προϋπόθεσις έκ των έν τώ άρθρω 964 του Κωδ. Πολ. Δικ. αναφερομένων, αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«5) εάν ή απόφασις δέν αντίκειται εις απόφασιν ήμεδαπού δικαστηρίου έκδοθεΐσαν επί τής αύτής ύποθέσεως και άποτελουσαν δεδικασμένον έναντι των διαδίκων μεταξύ των όποιων εξέδóθη ή άλλοδαπή διαιτητική απόφασις».

Άρθρον 62.

1. Αί υπό στοιχεία γ' και ε' περιπτώσεις τής παρ. 2 του άρθρου 965 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίστανται αντίστοιχως ως ακολούθως :

«γ) τὰ περιέχοντα συμβιβασμόν ή προσδιορισμόν δικαστικών έξόδων πρακτικά ήμεδαπών δικαστηρίων».

«ε) αί παρ' ήμεδαπών δικαστών έκδιδόμεναι διαταγαί πληρωμής».

2. Είς τó άρθρον 966 του Κωδ. Πολ. Δικ. προστίθεται παράγραφος, υπό τόν διακριτικόν αριθμόν «4», ως ακολούθως :

«4. Αί διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται και διά την αναγνώρισιν δεδικασμένου έξ απόφάσεως άλλοδαπού δικαστηρίου άφωρώσης την προσωπικήν κατάστασιν».

3. Τó άρθρον 973 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 973. 1. Άσκηθείσης έμπροθέσμως άνακοπής ή έφέσεως κατά τής κηρυχθείσης κατά τó άρθρον 969 ή 971 προσωρινώς έκτελεστής απόφάσεως, δύνανται μέχρι τής πρώτης έπ' άκροατηρίου συζήτησεως τής άνακοπής ή τής έφέσεως, τή αίτήσει του ήττηθέντος διαδίκου, να διαταχθ ή ή άναστολή τής έκτελέσεως έν όλω ή έν μέρει, μέχρι τής έκδόσεως τής όριστικής απόφάσεως, είτε υπό τόν όρον τής παροχής έγγυήσεως, καθοριζόμενης διά τής αποφαινομένης την άναστολήν απόφάσεως, είτε άνευ παροχής έγγυήσεως.

2. 'Η κατά την παράγραφον 1 άναστολή διατάσσεται υπό του έκδόσαντος την προσβαλλομένην απόφασιν δικαστηρίου. 'Η αίτησις συζητείται κατά την διαδικασίαν των άρθρων 730 επ. Κατά την συζήτησιν κλητεύεται ύποχρεωτικώς ό αντίδικος του αίτούντος».

4. Τó άρθρον 974 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 974. 1. Τó δικάζον την άνακοπήν ή την έφεσιν δικαστήριον δύνανται, κατά πᾶσαν στάσιν τής δίκης, αίτήσει του διαδίκου, ύποβαλλομένη μόνον διά του δικογράφου τής άνακοπής ή τής έφέσεως ή διά των προτάσεων, να κηρύξη κατά τās περιπτώσεις των άρθρων 969 και 971 την προσβαλλομένην απόφασιν προσωρινώς έκτελεστήν, να διατάξη τὰ έν άρθρω 972 όριζόμενα μέτρα, να άναστελή την έκτέλεσιν κατά τó άρθρον 973 ή να μεταρρυθμίση την κατά τó αυτό άρθρον απόφασιν. Αί διατάξεις του άρθρου 970 εφαρμόζονται και έν προκειμένω.

2. Αί κατά την παρ. 1 αποφάσεις δύνανται να άνακαλώνται υπό του δικαστηρίου κατά πᾶσαν στάσιν τής δίκης μέχρι τής έκδόσεως τής όριστικής απόφάσεως άυτεπαγγέλτως ή τή αίτήσει τινός των διαδίκων, ύποβαλλομένη διά των προτάσεων και όχι άυτοτελώς και, όσάκις δέν κατατίθενται τοιαύται, και διά προφορικής αίτήσεως καταχωριζόμενης εις τὰ πρακτικά».

5. Τó άρθρον 978 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 978. Όσάκις αντικείμενον τής παροχής είναι άντικαταστατά πράγματα, διά την άναγκαστικήν δέ έκτέλεσιν πρέπει να όρισθ ή αξία αύτών εις χρήμα, ό προσδιορισμός τής αξίας του αντικειμένου τής παροχής γίνεται δι' απόφάσεως του μονομελούς πρωτοδικείου δικάζοντος κατά την διαδικασίαν των άρθρων 710 έως 716. 'Εάν ή παροχή έπεδικάσθη δι' απόφάσεως του εірηνοδικείου, ό προσδιορισμός τής αξίας γίνεται υπό τούτου κατά την αύτήν διαδικασίαν».

6. Αί παρ. 2, 3 και 5 του άρθρου 979 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίστανται, και προστίθενται παράγραφος υπό τόν διακριτικόν αριθμόν «6» ως ακολούθως :

«2. 'Ο έκτελεστήριος τύπος περιάπτεται α) επί απόφάσεων, διαταγών πληρωμής ή άλλων διαταγών ήμεδαπών δικαστηρίων υπό του έκδόσαντος την απόφασιν ή την διαταγήν δικαστού και, επί απόφάσεως πολυμελούς δικαστηρίου υπό του προέδρου, β) επί πρακτικών ήμεδαπών δικαστηρίων υπό του δικάσαντος και, επί πολυμελούς δικαστηρίου, υπό του προέδρου, γ) επί συμβολαιογραφικών έγγραφων υπό του συμβολαιογράφου, δ) επί διαιτητικών αποφάσεων υπό του δικαστού του μονομελούς πρωτοδικείου εις την γραμματείαν του όποίου αύται κατετέθησαν, ε) επί άλλοδαπών τίτλων, περιλαμβανομένων και των άλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων, υπό του δικαστού του μονομελούς πρωτοδικείου του κηρύξαντος αύτούς έκτελεστούς».

«3. 'Εν μόνον άπόγραφον δίδεται εις έκαστον των έχόντων έννομον συμφέρον. 'Ετερον άπόγραφον δύνανται να δοθ ή έν περιπτώσει άπωλείας του δοθέντος ή δι' άλλον σοβαρόν λόγον».

«5. 'Εάν ό άρμόδιος διά την έκδοσιν άπογράφου άρνηθ ή να δώση αύτό ή έκδοσις δύνανται να ζητηθ ή παρά του μονομελούς Πρωτοδικείου εις την περιφέρειαν του όποίου έδρεύει ό άρμόδιος διά την έκδοσιν του άπογράφου, εφαρμοζόμενης τής διαδικασίας των άρθρων 730 επ.».

«6. 'Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος όφείλει να χορηγή εις τόν έπισπεύδοντα έπίσημα αντίγραφα του έκτελουμένου δικαιογράφου και των έπιδοτηρίων τής έπιταγής, δι' ών ούτος δύνανται να ενεργήση νέαν έκτέλεσιν κατά του όφειλέτου και κατά παντός άλλου ύποχρέου, διά κατασχέσεως άλλης περιουσίας ή διά προσωπικής κρατήσεως, άν τοιαύτη έχη άπαγγελθ ή».

7. Τó άρθρον 982 του Κωδ. Πολ. Δικ. καταργείται.

8. Τó άρθρον 989 του Κωδ. Πολ. Δικ. αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 989. 'Η άναγκαστική έκτέλεσις γίνεται επιμελεία του δικαιουμένου να προβ ή εις αύτήν, ό όποιος επί του άπογράφου παρέχει την πρός τούτο έντολήν πρός ώρισμένον δικαστικόν κλητήρα, όρίζει τόν τρόπον καθ' όν και

εί δυνατόν τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν θὰ γίνῃ αὐτή, ἐπὶ δὲ κατασχέσεως, συμβολαιογράφον τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου ταύτης, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ἡ ἐντολή πρέπει νὰ χρονολογεῖται καὶ νὰ υπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Ἡ ἐντολή παρέχει τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἐνέργειαν πασῶν τῶν πράξεων τῆς ἐκτελέσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται εἰς αὐτήν».

9. Αἱ παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 991 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπαιτεῖ τοῦτο, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν ἢ καὶ εἰς πάντα ἕτερον χῶρον εὐρισκόμενον ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, νὰ ἀνοίγῃ τὰς θύρας καὶ νὰ προβαίῃ εἰς ἐρεῦνας, ὡς καὶ νὰ ἀνοίγῃ κεκλεισμένα ἐπιπλα, σκεύη ἢ δοχεῖα».

«3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς νόμῳ ἐξαίρετάς ἡμέρας δὲν δύναται νὰ γίνῃ πράξις τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, πλὴν ἂν ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἤθελε χορηγήσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ.».

10. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 992 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐὰν προβάλλεται ἢ ἀπειλεῖται ἀντίστασις ἢ ἐὰν εἰς τὸν τόπον ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ πράξις ἐκτελέσεως δὲν εὐρίσκεται ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἐνῆλικον πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 129 παρ. 1 καὶ 130 παρ. 1 ἀναφερομένων, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ προσλαμβάνει δύο ἐνῆλικους μάρτυρας ἢ ἕτερον δικαστικὸν κλητῆρα».

11. Ἡ ὑπὸ στοιχ. α' περίπτωσις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 996 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«α) Ἐὰν ἄφορᾷ τὸ ἐγκυρον τοῦ τίτλου ἢ τὴν προδικασίαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπιταγὴν πράξεως ἐκτελέσεως».

12. Αἱ παρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1000 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἀρμόδιος νὰ διατάξῃ τὰ ἐν τῇ παρ. 1 ὀριζόμενα εἶναι ὁ δικαστὴς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκρεμὴς ἡ ἀνακοπή, ἐπὶ πολυμελοῦς δὲ πρωτοδικείου ὁ πρόεδρος, οἵτινες δύνανται διὰ σημειώματός των νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐκτέλεσιν μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς».

«4. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναστολή ἢ ἐγγυοδοσία δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ ἀνακοπή συζητηθῇ ἐντὸς προθεσμίας τοῦ πολὺ τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν. Μετὰ τὴν ἀπρακτον παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἢ μὴ ὑποβολῆς τοιαύτης, ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναστολή ἢ ἐγγυοδοσία δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς».

13. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1001 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπόφασις ἢ ἀπόσπασμα αὐτῆς γνωστοποιεῖται εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκτελέσεως ἐπιμελεία τῶν διαδικῶν ἢ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου. Εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις ἢ γνωστοποιήσις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δι' ὑπηρεσιακοῦ τηλεγραφήματος ἢ προφορικῶς, καλουμένου πρὸς τοῦτο τοῦ ὁργάνου ἐκτελέσεως, ἐνώπιον αὐτοῦ, βεβαιούται δὲ αὕτη δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 63.

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1005 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Μὴ ὑπαρχόντων τῶν ἐν παρ. 2 προσώπων ἢ ἀρνούμενων νὰ παραλάβουν τὰ κινητὰ πράγματα, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ παραδίδει ταῦτα εἰς μεσεγγυούχον, ὑπ' αὐτοῦ διοριζόμενον, καὶ ἀδεία τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, δικάζοντος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., ἐκθέτει τὰ κινητὰ πράγματα εἰς πλειστηριασμὸν.

Ὁ εἰρηνοδίκης παρέχων τὴν ἄδειαν ὀρίζει ἅμα τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὅπως παραλάβῃ τὰ πράγματα. Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται δημοσίᾳ κήρυξις εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, τηρουμένων ἅμα τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1027. Τὸ πλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, κατατίθεται δημοσίως».

2. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1009 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ὅσακις ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως, ἐπὶ παραβάσεως τῆς ὑποχρέσεως αὐτοῦ, ἀπειλεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δι' ἐκάστην παράβασιν χρηματικὴ ποινὴ ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ προσωπικὴν κράτησις μέχρις ἐνὸς ἔτους».

Ἐὰν ἡ ἀπειλὴ τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δὲν περιέχεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τὴν καταδικάζουσαν τὸν ὀφειλέτην εἰς παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως, ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου. Τὸ δικαστήριον τοῦτο εἶναι ἀρμόδιον καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς παραβάσεως καὶ τὴν καταδίκην εἰς τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 710 ἕως 716».

3. Τὰ ἄρθρα 1013 καὶ 1014 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. καταργοῦνται.

4. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1015 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῆς ἀπαιτήσεως γίνεται διὰ κατασχέσεως περιουσίας τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ δι' ἀναγκαστικῆς διαχειρίσεως ἢ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Ἐπὶ ἐνώσεως προσώπων τοῦ ἄρθρου 63 παρ. 2 ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπὶ τῆς κοινῆς αὐτῶν περιουσίας».

Ἄρθρον 64.

1. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1018 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«4. Κατὰ τῆς ἐν παρ. 1 καὶ 2 ἐκτιμῆσεως καὶ τοῦ ὀριζομένου τιμῆς πρώτης προσφορᾶς δικαιούται πᾶς ἔχων ἐννομον συμφέρον νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν δικαζομένην κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 995 δικαστηρίου, δυνάμενου νὰ καθορίσῃ μείζονα τιμὴν πρώτης προσφορᾶς».

2. Τὸ ἄρθρον 1019 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1019. 1. Ἀντίγραφον ἢ περίληψιν τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως, περιλαμβανούσα τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον, μνείαν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, τὴν ἐκτιμηθεῖσαν ἀξίαν τούτων, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς, ὡς καὶ τὴν ἡμέραν, τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἐπιδίδεται ἅμα τῷ πέρατι τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐὰν εἶναι παρὼν, ἀρνούμενου δὲ τούτου νὰ παραλάβῃ τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφο, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος περὶ τῆς ἀρνήσεως ἐκθέσεως. Ἐὰν εἶναι ἀπὼν ἢ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἄμεσος κατάρτισις τοῦ ἀντιγράφου ἢ τῆς περιλήψεως, ἡ ἐπίδοσις γίνεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ἄλλως ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὀκταήμερου προθεσμίας ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ἐπιδίδεται εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως. Ἡ παράλειψις τῶν ἀνωτέρω ἐπάγεται ἀκυρότητα. Ὁ εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν τῆς ἐκθέσεως εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετ' ἀλφαριθμητικῶν τῶν καθ' ὧν ἡ κατάσχεσις εὐρετηρίου.

2. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης περὶ τούτου πράξεως, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον μετὰ τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς, τὴν ἔκθεσιν κατασχέσεως καὶ τὰς ἐκθέσεις ἐπιδόσεως ταύτης πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν εἰρηνοδίκην, κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1020 παρ. 3 καὶ τὸ γραμματίον δημοσίας καταθέσεως».

3. Αἱ παρ. 1, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1020 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«1. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα παραδίδονται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς μεσεγγυῶν πρὸς φύλαξιν. Μεσεγγυῶχος δύναται νὰ ὀρίσῃ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἐφ' ὅσον εἰς τοῦτο συναινέῃ ὁ καθ' οὗ αὕτη ἢ καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἐφ' ὅσον συναινέῃ ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη».

«4. Ὁ μεσεγγυῶχος φυλάττει τὰ κατασχεθέντα πράγματα, στερούμενος τῆς ἐξουσίας χρήσεως αὐτῶν. Ἐὰν ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς φύσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, ὁ μεσεγγυῶχος κατόπιν ἀδείας τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. προβαίνει καὶ εἰς πράξεις διαχειρίσεως. Ὁ μεσεγγυῶχος ὑποχρεοῦται εἰς λογοδοσίαν, τὸ δὲ προῖον τῆς διαχειρίσεως παραδίδει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον».

«5. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ὀρίσμου τοῦ μεσεγγυῶχου ἢ ἀφορῶσα τὴν μεσεγγύησιν, ὡς καὶ ἡ αἴτησις περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ, εἰσάγεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς ἐκτέλεσεως. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς μεσεγγυῶχον καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις».

«6. Ἐὰν ὁ μεσεγγυῶχος ἀπεβλήθῃ ἢ ἀπώλεσε τὴν κατοχὴν τοῦ πράγματος, διατάσσεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτέλεσεως, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., ἡ εἰς αὐτὸν ἀπόδοσις».

4. Τὸ ἄρθρον 1021 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1021. 1. Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα εἶναι μόνον χρήματα, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 1035 ἐπ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐὰν τὰ κατασχεθέντα εἶναι ἄλλοδαπα χρήματα, τὰ ὅποια ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος τρέπει εἰς ἡμεδαπὸν χρῆμα.

2. Ἐὰν πλὴν τῶν χρημάτων κατεσχέθῃσιν καὶ ἕτερα πράγματα, ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ».

5. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1022 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1019 παρ. 1 ἐπιδόσεως ἀντιγράφου ἢ περιλήψεως τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγελλέντων δανειστῶν ἡ διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις».

6. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1023 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, κατὰ τὴν κρίσιν δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτέλεσεως δικαστικοῦ κλητῆρος εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως εἴτε εἰς τὸν συνήθη διὰ πλειστηριασμοῦ τόπον τῆς ἑδρας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ἡμέραν πάντοτε Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας πρωινῆς μέχρι τῆς 12ης ὥρας μεσημβρινῆς».

«3. Αἰτῆσις τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἀναγγελλέντος δανειστοῦ, τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκτέλεσεως δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., δύναται νὰ ὀρίσῃ ἕτερον τόπον πλειστηριασμοῦ, ὀρίζον ἅμα καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἐὰν ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ κεῖται ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἀρχικῶς ὀρισθέντος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου».

7. Αἱ παρ. 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1024 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτέλεσεως δικαστικὸς κλητὴρ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως συντάσσει πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς καὶ τοὺς τοχὸν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τιθεμένους ὄρους τοῦ πλειστηριασμοῦ, γνωστοποιουμένους αὐτῷ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 989 ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω προγράμματος δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλος».

«2. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 πρόγραμμα ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, κατατίθεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης πράξεως καί, ἐφ' ὅσον τὰ κατασχεθέντα εἶναι ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν, δημοσιεύεται περίληψις αὐτοῦ πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν τῷ κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος, ἐκδιδομένης ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι ἐνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καί, ἐν μὴ ἐκδόσῃ τοιαύτης, ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ δήμος ἢ ἡ κοινότης. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ πρόγραμμα ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως. Ὁ εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ περίληψιν τοῦ προγράμματος εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1019 βιβλίον. Ἐὰν δὲν ἐκδίδεται ἡμερησίᾳ ἐφημερίδος, τὸ πρόγραμμα ἀνακοινοῦται δημοσίᾳ α) διὰ τοιχοκολλήσεως πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ β) διὰ κηρύξεως ὑπὸ κήρυκος ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸν συνήθη διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς τόπον κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ πλειστηριασμοῦ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωινῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας. Περὶ τῆς κηρύξεως συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ κήρυκος».

«3. Ἐὰν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ προγράμματος ἐπέλθῃ μεπαβολὴ τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ τοῦ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλου, κατὰ τὸ ἄρθρον 1023 παρ. 3, ἐκδίδεται νέον πρόγραμμα τῶν ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμιῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον».

«4. Ὁ πλειστηριασμός, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τηρήσεως τῶν ἐν παραγράφοις 1, 2 ἐδάφ. πρῶτον, δεύτερον, τέταρτον καὶ πέμπτον, καὶ 3 ὀριζομένων διατυπώσεων».

8. Τὸ ἄρθρον 1025 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1025. 1. Τῇ αἰτῇ τοῦ καθ' οὗ ἢ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ καὶ παντὸς ἔχοντος ἔνομον συμφέρον, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 995 ἀρμόδιον δικαστήριον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διόρθωσιν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1024 γνωστοποιήσεων, ἐπιβάλλον καὶ συμπληρωματικὰς δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας, ὀρίζον δὲ ἅμα τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 1024 παρ. 1 καὶ 2 προθεσμίαι ἀρχοῦν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

2. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀπαραίτητον, νὰ προβῇ πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς συμπληρωματικὰς δημοσιεύσεις τῆς περιλήψεως τοῦ προγράμματος εἰς ἐφημερίδας, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθῃ κατὰ τὴν παρ. 1 αἴτησις καὶ δὲν ἀπεφάσισε περὶ τούτου τὸ δικαστήριον».

9. Τὸ ἄρθρον 1026 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1026. Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα ὑποκεινται εἰς φθοράν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, πλειστηριάζονται ἀμέσως, προηγουμένης, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, κηρύξεως διὰ κήρυκος. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ προβῇ εἰς πᾶσαν ἐτέραν ἐνέργειαν πρὸς ἐξασφάλισιν μείζονος δημοσιότητος. Ἐν διαφωνίᾳ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἀποφαίνεται τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ.»

10. Τὸ ἄρθρον 1028 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1028. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἐὰν εἶναι παρῶν, προσδιορίζει τὴν σειρὰν καθ' ἣν θὰ κατακυροῦνται τὰ κατεσχημένα πράγματα. Ἀφ' ἧς τὸ πλειστηρίασμα καλύψῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, λήγει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός τῶν κατεσχημένων πραγμάτων».

11. Αἱ παρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1029 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«5. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ πλειστηρίασμα γίνεται δαπάναις αὐτοῦ ἀναπλειστηριασμός ἐπιμελεία τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου ἢ ἐπισπεύσει τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἀναγγελθέντος δανειστοῦ ἔχοντος τίτλον ἐκτελεστόν. Ὁ ἀναπλειστηριασμός, ἄρχεται διὰ κοινοποιήσεως προσκλήσεως πρὸς τὸν ὑπερθεματιστὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του ἢ διὰ δηλώσεως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τῶν ὡς ἄνω δικαιουμένων εἰς ἐπίσπευσιν, συντασσόμενης πράξεως. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1024 παρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, τῶν ἐν αὐταῖς προθεσμιῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως ἢ τῆς συντάξεως τῆς πράξεως. Κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν, ὁ μὴ καταβαλὼν πρῶτος ὑπερθεματιστὴς δὲν δύναται νὰ πλειοδοτήσῃ, δικαιούται ὅμως μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς πλειοδοσίας, καταβάλλων τὸ πλειστηρίασμα μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς αὐτὸν κατακύρωσιν τοῦ πράγματος».

«6. Ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν δὲν ἐπιτευχθῇ τὸ αὐτὸ πλειστηρίασμα, ὁ μὴ καταβαλὼν πρῶτος ὑπερθεματιστὴς εὐθύνεται εἰς συμπλήρωσιν. Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀποτελεῖ κατ' αὐτοῦ τίτλον ἐκτελεστόν διὰ τὴν συμπλήρωσιν. Ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν ἐπιτευχθῇ μείζον πλειστηρίασμα, ὁ μὴ καταβαλὼν ὑπερθεματιστὴς δὲν ἔχει ἀπαίτησιν διὰ τὸ ἐπὶ πλέον».

12. Αἱ παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1030 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«1. Πλείονες δύνανται ἀπὸ κοινοῦ νὰ ὑπερθεματίσουν, εὐθυνόμενοι εἰς ὁλόκληρον.

«3. Ἐὰν κατὰ τὸν νέον πλειστηριασμόν δὲν γίνῃ κατακύρωσις, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 995 ἀρμόδιον δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν νέου πλειστηριασμοῦ ἐντὸς τριάνκοντα ἡμερῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἢ κατωτέρα τιμῇ πρώτης προσφορᾶς ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου ἐλευθέραν ἐκποίησιν τοῦ πράγματος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ τρίτον ἐπὶ τιμῇματι καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, δυναμένου νὰ ὀρίσῃ καὶ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν μέρους τοῦ τιμήματος».

13. Τὸ ἄρθρον 1032 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1032. Ὁ πλειστηριασμός τῶν καρπῶν δύναται νὰ γίνῃ εἴτε μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν εἴτε καὶ πρὸ τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῶν. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν».

14. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1033 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Μέχρι τῆς κατακυρώσεως, ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται, ἐξοφλῶν τὰ ἐξόδα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπισπεύδοντος καὶ τῶν λοιπῶν ἐχόντων τίτλον ἐκτελεστόν καὶ ἀναγγελθέντων δανειστῶν, νὰ ἀναλάβῃ τὰ πλειστηριάζόμενα πράγματα. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται νὰ ἐνεχυριάξῃ τὰ πλειστηριάζόμενα πράγματα πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν μέσων διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ καταβολὴν τῶν ἐξόδων».

15. Τὸ ἄρθρον 1034 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1034. Ὅσακις τὸ πρᾶγμα κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις, οὗτος καταβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως μέρος τοῦ πλειστηριασματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀναγγέλλῃσιν ἕτεροι δανεισταί. Ἡ καταβολὴ δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀναγγελίαν προθεσμίας, πρὸ τῆς παρόδου τῆς ὁποίας δὲν παραδίδεται τὸ ἐκπλειστηριασθέν. Ἐν περιπτώσει ἀναγγελίας ἐτέρων δανειστῶν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ὁλόκληρον τὸ πλειστηρίασμα».

16. Τὸ ἄρθρον 1035 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1035. 1. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα ἀρχῇ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, προβαίνει εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τούτων τὴν δεκάτην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ καὶ ἐνωρίτερον, ἐὰν συμφωνήσῃ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἀναγγελίας μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς διανομῆς τοῦ πλειστηριασματος, ἐφαρμοζομένων τῶν ἄρθρων 995 ἐπὶ Ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς ἐπιδίδεται ἀμελλητὶ καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

3. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τοὺς δανειστάς, τῶν ὁποίων αἱ ἀπαιτήσεις προσεβλήθησαν διὰ τῆς ἀνακοπῆς, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1044 παρ. 2 ἀναλόγως».

17. Τὸ ἄρθρον 1036 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1036. 1. Οἱ δανεισταί τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούνται νὰ ἀναγγείλουν τὴν ἀπαίτησίν των. Ἡ ἀναγγελία ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ α) διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἀν ὁ ἀναγγελλόμενος δανειστὴς δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας ταύτης καὶ β) περιγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ.

Ἡ ἀναγγελία πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ τὸ βραδύτερον πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, τῆς ἐπιδόσεως δυναμένης νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας πρέπει νὰ κατατεθοῦν τὰ ἀποδεικνύοντα τὴν ἀπαίτησιν ἔγγραφα. Τὰ ἐξόδα τῆς ἀναγγελίας βαρύνουν τὸν ἀναγγελλόμενον.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀναγγελίας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ἀναστολῆς ἢ ματαιώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ ἐρείδεται ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἢ ἀναγγελία ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως».

18. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1037 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται καὶ προστίθεται παράγραφος ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «4» ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἐὰν ὁ πλειστηριασμός δὲν ἐγένετο δι' οἰονδήποτε λόγον κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, γίνεται οὗτος ἐτέραν ἡμέραν Κυριακὴν, τῶν ἐν ἄρθρῳ 1024 παρ. 1 καὶ 2 προθεσμιῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς καταθέσεως εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τῆς πρὸς τὸν δικαστικὸν κλητῆρα ἐντολῆς συνεχίσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως».

«4. Πᾶς κατὰ τὴν παρ. 2 δανειστής δύναται νὰ αἰτησῇται ὅπως ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ παρ' αὐτοῦ ἐπίσπευσις τῆς ἐκτελέσεως, ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ ἐπισπευδόντος ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος μετὰ δευτέραν τοῦλάχιστον ματαίωσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου. Περὶ τούτου ἀποφαίνεται τὸ κατ' ἄρθρον 995 δικαστήριον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 730 ἐπ. καὶ ἐπιλέγον, ἐπὶ πλειόνων αἰτούντων, τὸν κατὰ τὴν κρίσιν του ἐνδεδειγμένον. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ἐὰν ἡ ἐπίσπευσις θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ματαίωσεως τοῦ ὁρισθέντος διὰ τοῦ ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἢ θὰ χωρίσῃ ἀμέσως, ὅτε τὸ ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα καὶ πᾶσα συναφὴς ἐνέργεια οὐδεμίαν ἔχουν ἔννομον συνέπειαν, οὐδὲ ἡ ἐξ αὐτῶν δαπάνη βαρύνει τὸ πλειστηρίασμα».

19. Τὸ ἄρθρον 1038 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 1038. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα δὲν ἀρχῇ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν, ὁ ὑπὲρ οὗ καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ὡς καὶ πᾶς ἀναγγελθεὶς δανειστής δικαιούται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀναγγελίαν προθεσμίας νὰ ὑποβάλῃ παρατηρήσεις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, συντασσομένης πράξεως. Ἐντὸς ἐτέρων δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ὑποβληθείσας τυχόν παρατηρήσεις, συντάσσει πῖνακα κατατάξεως».

20. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 περίπτωσις τοῦ ἁρθροῦ 1039 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται καὶ προστίθεται περίπτωσις ὑπὸ τὸν διακριτικὸν ἀριθμὸν «4», τῶν ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 περιπτώσεων λαμβανουσῶν ἀντιστοίχως τοὺς διακριτικούς ἀριθμούς «5» καὶ «6».

«2. Ἀπαιτήσεις διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἀναγκαίων τροφίμων πρὸς συντήρησιν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους ἑξ μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ».

«4. Ἀπαιτήσεις δικηγόρων ἐξ ἀμοιβῶν, ἀπαζημιώσεων καὶ ἐξόδων, ἐφ' ὅσον προέκυψαν ἐξ ἐνεργειῶν γενομένων ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνώπιον δικαστηρίων καὶ ἐπεδικάσθησαν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως».

21. Τὸ ἄρθρον 1040 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 1040. Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ἔχουσαι ὑπὲρ αὐτῶν προνόμιον ἐπὶ ὠρισμένον κινήτου πράγματος, ἢ ἐπὶ ποσότητος χρημάτων κατατάσσονται κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διανομῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ πράγματος ἢ τῆς ποσότητος χρημάτων 1) αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ δαπανῶν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πράγματος, 2) αἱ ἀπαιτήσεις ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐνέχυρον, 3) αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ δαπανῶν διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ συγκομιδὴν καρπῶν».

22. Τὸ ἄρθρον 1041 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 1041. 1. Ἐὰν πλὴν τῶν ἐν ἁρθρῳ 1039 ἀπαιτήσεων ὑφίστανται καὶ αἱ ἐν ἁρθρῳ 1040 ἀριθ. 3 ἀπαιτήσεις, προτιμῶνται αἱ πρῶται. Ἐὰν ὑφίστανται καὶ αἱ ἐν ἁρθρῳ 1040 ἀριθ. 1 καὶ 2, τότε αἱ τοῦ ἁρθροῦ 1039 ἱκανοποιῦνται μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ διανεμητέου εἰς τοὺς πιστωτὰς ποσοῦ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὰ δὲ δύο τρίτα τούτου διατίθενται διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐν ἁρθρῳ 1040 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀπαιτήσεων. Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἱκανοποίησιν τῶν ἐν ἁρθροῖς 1039 καὶ 1040 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀπαιτήσεων ὑπολειφθέντων ὑπολοίπων ἐκ τοῦ ἐνὸς τρίτου ἢ τῶν δύο τρίτων, κατατάσσονται μέχρι καλύψεως τῶν αἱ μὴ ἱκανοποιηθεῖσαι ἀπαιτήσεις τῆς ἐτέρας τῶν ἐν λόγῳ κατηγοριῶν.

2. Ἐὰν ὑφίστανται πλείονες ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν ἐν ἁρθροῖς 1039 ἢ 1040 ἀναφερομένων, ἡ ἀπαίτησις τῆς προηγούμενης τάξεως προτιμᾶται τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἐπομένης τάξεως, ἐὰν δὲ εἶναι τῆς αὐτῆς τάξεως ἱκανοποιῦνται συμμέτρως.

Ἐὰν συντρέχουν πλείονες ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν ἐν ἁρθρῳ 1040 ἀριθ. 2 ἀναφερομένων, ἀκολουθεῖται ἡ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον σειρά.

3. Τὸ μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐν ἁρθροῖς 1039 καὶ 1040 ἀπαιτήσεων ἀπομένον ποσὸν διανέμεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν συμμέτρως».

23. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 1042 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἀπαιτήσεις ὑπὸ αἵρεσιν ἢ ἀμφίβολοι κατατάσσονται τυχαίως. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀπαιτήσεων τούτων δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ. Ἀπαιτήσεις ὑπὸ προθεσμίας κατατάσσονται ἀφαιρουμένου τοῦ ἀναλογούντος τόκου μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς».

24. Τὸ ἄρθρον 1043 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 1043. 1. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πῖνακος ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος καλεῖ ἐγγράφως τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστὰς, ὅπως λάβουν γνῶσιν τοῦ πῖνακος κατατάξεως.

2. Ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 προσκλήσεως πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τοῦ πῖνακος κατατάξεως, ἐφαρμολοζομένων τῶν ἁρθρῶν 995 ἐπ. Ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς ἐπιδίδεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τὸς πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ἡ ἀνακοπὴ στρέφεται κατὰ τῶν δανειστῶν τῶν ὁποίων προσβάλλεται ἡ κατάταξις».

Ἄρθρον 65.

1. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 1047 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ διὰ τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις προοριζόμενον ἔγγραφο πρέπει νὰ ἐπιδόθῃ πρὸς αὐτόν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατασχεσεως, τὸ βραδύτερον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν τρίτον ἐπιδόσεως».

«3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 κατάσχεσις, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεως ἐκ τίτλου εἰς διαταγὴν, δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ὁ τίτλος κατὰ τὸ ἄρθρον 1018 παρ. 1 παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ παραδοθῇ οὗτος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ αὕτη».

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 1048 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἀπαγορεύεται καὶ δὲν παράγει ἐννόμους συνεπείας ἐναντι τοῦ κατασχόντος ἡ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐξόφλησις τῆς κατασχεθείσης ἀπαιτήσεως ἢ ὁ συμφηφισμὸς αὐτῆς πρὸς μεταγενεστέραν ἀπαίτησιν, ὡς καὶ ἡ ἀπόδοσις πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις ἢ ἡ πρὸς τρίτους διαθέσις τοῦ κατασχεθέντος ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1047 ἔγγραφου, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἐπιδόθῃ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις. Ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων ἢ ἀπαγόρευσις ἀφορᾷ μόνον τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις».

«3. Τὸ ἄρθρον 1050 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 1050. Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1049 δηλώσεως, ὁ κατασχὼν δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατ' αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 12 ἐπ. καὶ 23 ἐπ. δικαστηρίου. Διὰ τῆς ἀνακοπῆς δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1049 παρ. 3 ἀποζημίωσις».

4. Τὸ ἄρθρον 1052 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 1052. 1. Ἐὰν ὁ τρίτος δηλώσῃ ὅτι ὑφίσταται ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαίτησις, εἶναι δὲ αὕτη ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ κατασχόντος ἢ τῶν κατασχόντων, ὑποχρεοῦται ὁ τρίτος μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ μὲν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις κοινοποιήσεως τῆς κατασχεσεως, ἐὰν κατοικῇ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, μετὰ παρέλευσιν δὲ τριάκοντα ἡμερῶν, ἐὰν κατοικῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, νὰ καταβάλῃ εἰς ἕκαστον τῶν κατασχόν-

των τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἐὰν ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαίτησις δὲν ἐπαρκῇ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν πάντων τῶν κατασχόντων, ὁ τρίτος ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν, γίνεται δὲ διανομὴ ὑπὸ συμβολαιογράφου ὀριζομένου, κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. Ἡ διανομὴ γίνεται μεταξὺ τῶν κατασχόντων κατὰ τὰ ἄρθρα 1038 ἐπ., τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 1038 παρ. 1 ἀρχομένης ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὸν συμβολαιογράφον τῆς περὶ διορισμοῦ τοῦ ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου.

2. Ἐὰν ὁ τρίτος δηλώσῃ ὅτι ἔχει εἰς χεῖρας τοῦ τὸ κατασχεθέν πρᾶγμα, γίνεται πλειστηριασμός ἐνώπιον συμβολαιογράφου ὀριζομένου κατὰ τὴν παρ. 1. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 1023 ἐπ., τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 1024 παρ. 1 καὶ 2 ἀρχομένων ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς περὶ διορισμοῦ τοῦ ἀποφάσεως εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις καὶ ὀρίζει τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικὸν κλητῆρα».

5. Τὸ ἄρθρον 1053 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1053. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1052 καταφατικὴ δὴλωσις ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν κατὰ τοῦ τρίτου, τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως περιλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἡ δὴλωσις».

Ἄρθρον 66.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1057 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἐδ. β καὶ 2 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 1018, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ. Τὸ κατασχεθέν ἀκίνητον, κατόπιν ἐπιτοπίου μεταβάσεως τοῦ κλητῆρος, πρέπει νὰ περιγράφεται ἀκριβῶς κατὰ τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ μετὰ τῶν συστατικῶν καὶ τῶν κατασχεθέντων παραρτημάτων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος».

2. Τὸ ἄρθρον 1058 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1058. Ἐὰν μετὰ τοῦ ἀκινήτου κατεσχέθησιν καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 995 ἀρμόδιον δικαστήριον, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. δύναται νὰ διατάξῃ τὴν χωριστὴν πλειστηρίασιν αὐτῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν πραγμάτων, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι αὕτη εἶναι μᾶλλον συμφέρουσα, ὁπότε καὶ ὀρίζει προθεσμίαν συντάξεως τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ».

3. Τὸ ἄρθρον 1059 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1059. 1. Ἀντίγραφον ἢ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως, περιλαμβάνουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον, μνείαν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου καὶ τῶν τυχόν κατασχεθέντων παραρτημάτων, τὴν ἐκτιμηθεῖσαν ἀξίαν τούτων, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς, ὡς καὶ τὴν ἡμέραν, τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἐπιδίδεται ἅμα τῷ πέρατι τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἐὰν εἶναι παρὼν, ἀρνούμενον δὲ τούτου νὰ παραλάβῃ τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφο συντάσσεται περὶ τῆς ἀρνήσεως ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ κλητῆρος. Ἐὰν εἶναι ἀπών ἢ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἄμεσος κατάρτισις τοῦ ἀντιγράφου ἢ τῆς περιλήψεως, ἡ ἐπίδοσις γίνεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ἄλλως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης. Ἡ παράλειψις τῶν ἀνωτέρω ἐπάγεται ἀκυρότητα.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφέρειας ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθέν, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατασχέσεως. Προκειμένου

περὶ πλοίων νηολογημένων ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον, εἰς ὃ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον, προκειμένου δὲ περὶ ἀεροσκαφῶν ἐγγεγραμμένων εἰς μητρώον τηρούμενον ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν τηροῦντα τὸ μητρώον τοῦτο. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἢ ὁ τηρὼν τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον, ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ τὴν κατάσχεσιν αὐθημερὸν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον κατασχέσεων καὶ νὰ παραδώσῃ ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιδόσεως, τὸ πιστοποιητικὸν βαρῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικὸν κλητῆρα.

3. Ἐπὶ κατασχέσεως ἐνυποθήκου κτήματος, ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ τρίτου κυρίου ἢ νομέως, πρέπει νὰ ἐπιδωθῇ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἀντίγραφον ἢ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, πρέπει νὰ ἐπιδωθῇ εἰς τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἀντίγραφον ἢ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1.

4. Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ ὀφείλει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον μετὰ τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς, τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως, τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως ταύτης εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα ἢ τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον καὶ τὸ πιστοποιητικὸν βαρῶν, συντασσομένης περὶ τούτου πράξεως. Ὡσαύτως ὀφείλει/ἀμελλητί νὰ καταθέσῃ τὰς ἐκθέσεις τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 3 ἐπιδόσεων».

4. Αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1060 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«1. Μεσεγγυούχος τοῦ ἀκινήτου εἶναι ὁ κατὰ τὴν κατάσχεσιν κάτοχος αὐτοῦ. Κατ' αἰτήσιν παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ κατασχεθέν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., δύναται νὰ ὀρίξῃ ἄλλον μεσεγγυούχον ἢ νὰ ἀντικαθιστᾷ τούτον, ὡς καὶ νὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ πάσης ἀμφισβήτησεως ἀφορώσης τὴν μεσεγγύησιν. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 1020 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ».

«2. Οἱ φυσικοὶ καρποὶ τοῦ κατασχεθέντος οἱ συλλεγέντες μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατασχέσεως ἐκποιρῶνται ὑπὸ τοῦ μεσεγγυούχου, πλην ἂν τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ κατασχεθέν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., ἤθελε διατάξῃ τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν αὐτῶν. Τὸ προϊόν τῆς ἐκποιήσεως τῶν φυσικῶν καρπῶν κατατίθεται δημοσίως. Ἐὰν τὸ κατασχεθέν ἀγροτικὸν ἢ ἄλλο προσοδοφόρον ἀκίνητον εἶναι ἐκμισθωμένον, οἱ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατασχέσεως συλλεγέντες φυσικοὶ καρποὶ ἀνήκουν εἰς τὸν μισθωτὴν, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ δημοσίως τὸ μίσθωμα».

5. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1061 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποτελέσματα ἄρχονται α) διὰ τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1059 ἐπιδόσεως τῆς περιλήψεως ἢ ἀντιγράφου τῆς κατασχέσεως, β) διὰ τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1059 ἐπιδόσεως τῆς περιλήψεως ἢ ἀντιγράφου τῆς κατασχέσεως, γ) διὰ τοὺς τρίτους μόνον ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1059 εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο αἱ ἐπιδόσεις πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα».

«3. Ἐναντι τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγελλέντων δανειστῶν δὲν ἀντιτάσσεται ἡ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων γενομένη μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ ὑποθήκης, εἰς ὁποῖονδήποτε τίτλον καὶ ἂν στηρίζεται ἡ ὑπόθηκη. Ἡ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς κατασχέσεως γενομένη τροπὴ τῆς προσημειώσεως εἰς ὑπόθηκην εἶναι ἰσχυρὰ ἐναντι τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγελλέντων δανειστῶν».

6. Αί παρ. 2 και 4 τοῦ ἄρθρου 1062 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται εἰς τὴν ἔδραν τοῦ δήμου, ἐὰν τὸ πλειστηριαζόμενον ἀκίνητον κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου, εἰς τὴν ἔδραν δὲ τῆς κοινότητος, ἐὰν τοῦτο κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν κοινότητος καὶ εἰς τὸν συνήθη διὰ πλειστηριασμούς τόπον, ἡμέραν δὲ πάντοτε Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας».

«4. Ὁ πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ παρέρθουν τεσσαράκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως».

7. Αἱ παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1063 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικὸς κλητὴρ, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, συντάσσει πρόγραμμα περιέχον συνοπτικὴν περιγραφὴν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου κατὰ τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ μετὰ τῶν συστατικῶν καὶ τῶν κατασχεθέντων παραρτημάτων, ὡς καὶ μνηλεῖαν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὑφισταμένων ὑποθηκῶν ἢ προσημειώσεων, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὴν τιμὴν πρώτης προσφορᾶς καὶ τοὺς τυχόν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τιθεμένους ὅρους τοῦ πλειστηριασμοῦ, γνωστοποιουμένους αὐτῷ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 989 ἐκτολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω προγράμματος δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλος».

«2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 πρόγραμμα ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, κατατίθεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης πράξεως, καὶ περιλήψις αὐτοῦ δημοσιεύεται ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι ἔνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ, ἐν μὴ ἐκδόσει τοιαύτης, ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ πρόγραμμα ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως. Ὁ εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρίσῃ περιλήψιν τοῦ προγράμματος εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετ' ἀλφαβητικοῦ τῶν καθ' ὧν ἡ κατάσχεσις εὐρετηρίου. Ἐὰν δὲν ἐκδίδεται ἡμερησίᾳ ἐφημερίδα, τὸ πρόγραμμα ἀνακοινουται δημοσίᾳ α) διὰ τοιχοκολλήσεως δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον καὶ β) διὰ κηρύξεως ὑπὸ κήρυκος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἔνθα ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸν συνήθη διὰ πλειστηριασμούς τόπον κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ πλειστηριασμοῦ Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας. Περὶ τῆς κηρύξεως συντάσσεται ἑκθεσις ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ κήρυκος».

«3. Ὁ πλειστηριασμός ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τηρήσεως τῶν ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 ἑδαφ. πρώτον, δεύτερον, τέταρτον καὶ πέμπτον ὀριζομένων διατυπώσεων».

8. Τὸ ἄρθρον 1064 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 1064. Αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 995 δικαστήριον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ., δύναται νὰ ἀναστείλῃ ἐφ' ἀπαξ ἢ τμηματικῶς τὴν διαδικασίαν τοῦ πλειστηριασμοῦ μέχρις ἑξ μηνῶν, ἐὰν δὲν ὑφίσταται κίνδυνος βλάβης τοῦ ἐπισπευδόντος τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν βάσιμοι λόγοι ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος θέλει ἱκανοποιήσῃ τὸν ἐπισπεύδοντα τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ὅτι παρερρομένου ὀρισμένου χρόνου θέλει ἐπιτευχθῇ μετίζον

πλειστηρίασμα. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὡς ὅρον τῆς ἀναστολῆς τὴν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἱκανοποίησιν μέρους τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανειστοῦ. Ἡ ἀναστολὴ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑξ μῆνας ἐν συνόλῳ ἀπὸ τῆς ἀρχικῶς διὰ τὸν ἀνασταλέντα πλειστηριασμόν ὀρισθείσης ἡμέρας. Ὡσαύτως δύναται τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ πώλησις γίνῃ ταυτοχρόνως ἐν συνόλῳ καὶ τμηματικῶς ἐπὶ τῇ βάσει σχεδιαγράμματος ἢ σχεδίου μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου, συνυποβαλλομένου μετὰ τῆς αἰτήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κατακύρωσις τότε μόνον γίνεται εἰς τοὺς τμηματικῶς πλειοδοτοῦντας, ὅταν τὸ σύνολον τῶν προσφορῶν αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὴν τιμὴν τὴν προσφερθεῖσαν διὰ τὴν πώλησιν ἐν συνόλῳ».

9. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1069 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«3. Ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἀποσβέννυται ἡ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ὑποθήκη ἢ προσημειώσεις. Ὁ ὑπερθεματιστὴς μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν, προσημειώσεων καὶ κατασχέσεων. Ἐὰν ὁ πλειστηριασμός ἀκυρωθῇ, ἀναβιῶν αὐτοδικαίως αἱ ἐξαλειφθεῖσαι ὑποθήκαι καὶ προσημειώσεις, τοῦ ὑποθηκοφύλακος ὑποχρεομένου ὅπως προβῇ εἰς σχετικὴν σημειώσιν εἰς τὰ οἰκεία βιβλία, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τοῦτον ἀντιγράφου τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως».

10. Τὸ ἄρθρον 1070 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

Ἄρθρον 1070. 1. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα κατεβλήθῃ ἁμέσως ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ ἀρχῇ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων δανειστών, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 1035.

2. Ἐὰν ἐδόθῃ προθεσμία πρὸς καταβολὴν μέρους τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ αὕτη ἐγένετο μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1035 προθεσμίας, ἡ ἱκανοποίησις τῶν δανειστών πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου.

3. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα δὲ ἀρχῇ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων δανειστών ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 1038, 1043, 1044 καὶ 1071.

4. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ ἐρείδεται ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου, ἡ ἀναγγελία ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπιδιοθῇ αὕτη καὶ εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφέρειας ἔνθα κεῖται τὸ κατασχεθὲν καὶ ἀφ' ἧς σημειωθῇ τούτο εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως. Ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1037 παρ. 2 καὶ 3 πράξεως περὶ τῆς δηλώσεως ἐπισπεύσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ παρ' ἐτέρου δανειστοῦ πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, νὰ ἐπιδιοθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δηλώσεως εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφέρειας ἔνθα κεῖται τὸ κατασχεθὲν καὶ σημειωθῇ τούτο εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως».

11. Τὸ ἄρθρον 1071 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 1071. 1. Ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν δανειστών ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 1039 ἕως 1042, πλὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1040 ἀριθ. 3. Τὴν θέσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1040 ἀριθ. 2 ἀπαιτήσεως λαμβάνει ἡ ἐνυπόθηκος τοιαύτη. Ἡ ἀπαίτησις ὑπὲρ ἧς ὑφίσταται ἐγγεγραμμένη προσημείωσις κατατάσσεται τυχαίως.

2. Ἐὰν γίνῃ χωριστὴ πλειστηρίασις τῶν παραρτημάτων ἐνυποθήκου κτήματος ἐφ' ὧν ἐκτείνεται ἡ ὑπόθηκη, ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ κατατάσσεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1».

12. Τὸ ἄρθρον 1074 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἄρθρον 1074. Ἡ περὶ ἀκυρώσεως πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀκινήτου ἀνακοπὴ εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον διεκδικήσεως τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ

τῆς καταθέσεως αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νέα ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθροῦ 996»

13. Αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1076 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ὁ πλειστηριασμός τοῦ κατασχεθέντος πλοίου γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος ὅπου εὐρίσκεται τὸ πλοῖον ἐλλιμενισμένον κατὰ τὴν κατάσχεσιν. Ἡ ἐν ἀρθρῷ 1064 ἀναστολὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας».

«2. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριαμοῦ πλοίου ἐπιδίδεται καὶ πρὸς τὸν πλοίαρχον, τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος ὅπου κατεσχέθη τὸ πλοῖον καὶ πρὸς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμιεῖον, καὶ κατατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ ὑπάλληλον».

14. Τὸ ἀρθρον 1077 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀρθρον 1077. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν εἰς ἡμεδαπὸν λιμένα πλοῖον εἶναι ἀλλοδαπὸν, ὁ λιμενάρχης τοῦ λιμένος ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάσχεσις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ ἀμελλητὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον ὅπου εἶναι νηολογημένον τὸ πλοῖον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν πλοίων ἐγγεγραμμένων εἰς νηολόγια τηρούμενα ὑπὸ ἐλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν».

15. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 1079 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριαμοῦ ἐπιδίδεται καὶ πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦ αεροσκάφους καὶ τὸν διοικητὴν τοῦ αερολιμένος, καὶ κατατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ ὑπάλληλον».

Ἀρθρον 67.

1. Εἰς τὸν Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται ἀρθρον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1081 Α', ἔχον ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀρθρον 1081 Α. Εἰς περίπτωσιν ἀκυρώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ διενεργείας νέου ἢ ἀπαιτήσεως τοῦ ὑπερθεματιστοῦ τοῦ ἀκυρωθέντος πλειστηριασμοῦ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ διανεμηθέντος πλειστηριασμοῦ κατατάσσεται μετὰ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως τοῦ νέου πλειστηριασμοῦ καὶ πρὸ τῶν ἐν ἀρθροῖς 1039, 1040, 1071, 1076 παρ. 4 καὶ 1079 παρ. 4 ἀπαιτήσεων. Διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης ὁ ὑπερθεματιστὴς δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ πλειστηριασμὸν βάσει τῆς ἀκυρώσεως τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως καὶ πιστοποιήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλλου περὶ καταβολῆς καὶ διανομῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ».

2. Τὸ ἀρθρον 1082 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀρθρον 1082. 1. Ἡ κατάσχεσις, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπηρεάσθη πλειστηριασμός ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς ἢ ἀναπλειστηριασμός ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀντρέπεται τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη αὕτη, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 730 ἐπ. Ἡ ἀπόφασις γνωστοποιεῖται ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ὑποχρεούμενον νὰ ἀπόσχῃ πάσης περαιτέρω ἐνεργείας καὶ νὰ αἰτησῇ τὴν ἐγγραφὴν σχετικῆς σημειώσεως εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων. Ἡ ἀνατροπὴ λογίζεται ἐπελθούσα ἐναντι πάντων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Εἰς τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος ἀναστολῆς ἐκτελέσεως χορηγήσεως διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπελθούσης κοινῇ συναινέσει ἐπισπεύδοντος καὶ ὀφειλέτου, πιστοποιουμένης διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως».

3. Τὸ ἀρθρον 1084 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀρθρον 1084. Ὅσακις δυνάμει διατάξεως νόμου ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ κατόπιν συμφωνίας τῶν μερῶν γίνεται ἐκούσιος πλειστηριασμός, ἐφαρμόζονται ἀντὶ τούτου αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1024, 1025, 1029, 1030, 1031, 1033 παρ. 1, 1063, 1065 παρ. 1, 1066, 1067 παρ. 1 καὶ 2, 1068, 1069 παρ. 1 καὶ 2 καὶ 1074. Ὁ ἐκούσιος πλειστηριασμός γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας ὅπου εὐρίσκεται τὸ πρᾶγμα ἢ κεῖται τὸ ἀκίνητον. Κατόπιν συμφωνίας τῶν μερῶν ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφέρειας ὅπου εὐρίσκεται τὸ πρᾶγμα ἢ κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐκδιδομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 730 ἐπ., δύναται τῇ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ ὁρισθῇ ἕτερος τόπος πλειστηριαστοῦ».

Ἀρθρον 68.

1. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 1097 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις ἐπιβάλλεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ὀφειλέτου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος τίτλον ἐκτελεστὸν δανειστοῦ καὶ ἐπιδόσαντος ἐπιταγὴν πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην. Κατὰ τῆς δεχομένης ἢ ἀπορριπτοῦσης τὴν αἴτησιν ἀποφάσεως χωρεῖ μόνον ἔρριξις. Ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἔρριξις δικάζονται κατὰ τὰ ἀρθρα 730 ἐπ. Ὁ πρόεδρος τῶν ἐφετῶν ὀρίζει τὴν προθεσμίαν ἐμφανίσεως, ἐφαρμοζομένου ἐν προκειμένῳ τοῦ ἀρθροῦ 229».

«3. Τὸ ἀκίνητον ἢ ἡ ἐπιχείρησις τελεῖ ὑπὸ ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς δικαστοῦσης τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν πρὸς τὸν ὀφειλέτην. Τὸ ἀρθρον 973 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν».

2. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 1102 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«4. Ὁ διαχειριστὴς δὲν δύναται ἀνευ ἀδείας τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, χορηγουμένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 730 ἐπ., νὰ καταρτίξῃ δικαιοπραξίαν διαρκείας μεζῶνος τοῦ ἐνὸς ἔτους».

3. Τὸ ἀρθρον 1103 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀρθρον 1103. 1. Τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου ἢ τῶν τῶν δανειστῶν, τοῦ διαχειριστοῦ ἢ τοῦ ἐπόπτου, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 730 ἐπ., δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν διαχειριστὴν ἢ τὸν ἐπόπτην.

2. Πᾶσα διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν διαχείρισιν λύεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 730 ἐπ., τῇ αἰτήσει τοῦ διαχειριστοῦ ἢ τοῦ ἐπόπτου ἢ τοῦ ὀφειλέτου ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καθορίξῃ τὸν τρόπον τῆς διαχείρισεως καὶ νὰ διατάσῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον δι' αὐτήν».

4. Αἱ παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1104 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ὀρίζει τὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τοῦ ἐπόπτου. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1097 παρ. 2, ἐδάφ. δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ».

«2. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης στερῇται τῶν πρὸς διατροφὴν μέσων, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ὀρίζει χρηματικὸν ποσὸν καταβλητέον κατὰ μῆνα διὰ τὰ ἀπαραίτητα ἔξοδα διατροφῆς τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1097 παρ. 2, ἐδάφ. δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ».

5. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 1109 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις παύει διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ὀφειλέτου, τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου ἢ δανει-

στοῦ ἢ παντὸς ἔχοντος ἑννομόν συμφέρον α) ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀναγκαστικὴν διαχειρίσιν καὶ τῶν ἀναγγελλέντων δανειστῶν ἱκανοποιήθησαν ἢ ἐὰν οὗτοι δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην παρητήθησαν τῆς ἀναγκαστικῆς διαχειρίσεως, β) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐξακολούθησις τῆς ἀναγκαστικῆς διαχειρίσεως δὲν ἐνδείκνυται ἢ εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ὀφειλέτου, γ) ἐὰν ὁ αἰτήσας τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν δανειστής, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διατάσσουσας τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀποφάσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην, δὲν ἐμερίμνησεν ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ὅπως ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ διαχειριστῆς ἢ ἐπόπτης. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1097 παρ. 2, ἐδάφια δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ».

Ἄρθρον 69.

1. Εἰς τὸν Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται Κεφάλαιον, ὑπὸ στοιχ. Θ', περιλαμβάνον τὰ ἄρθρα 1110 ἕως 1117, ἔχοντα ὡς ἀκολουθοῦσι :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΙΣ

Ἄρθρον 1110. 1. Προσωπικὴ κράτησις διατάσσεται, πλὴν τῶν ρητῶς ὀριζομένων ἐν τῷ νόμῳ περιπτώσεων, καὶ κατ' ἐμπόρων ἐπὶ ἐμπορικῶν ἀπαιτήσεων, δύναται δὲ νὰ διαταχθῇ καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀδικοπραξιῶν. Ἡ διάρκεια τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὀρίζεται διὰ τῆς ἀποφάσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἡ αἴτησις περὶ προσωπικῆς κρατήσεως, δυναμένη νὰ ὑποβληθῇ καὶ αὐτοτελῶς, ἐκδίδεται πάντοτε κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἀπαιτήσιν δικαστηρίου.

2. Δὲν διατάσσεται προσωπικὴ κράτησις ἐπὶ ἀπαιτήσεως δικαστικῶν ἐξόδων, ἐπιδικασθείσης ὑπὸ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἢ μικροτέρας τῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, πλὴν ἂν προέρχεται ἐκ πιστωτικοῦ τίτλου.

3. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων, ἐξαιρέσει τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης ὡς πρὸς τὰ ἐν παρ. 1. ἐδ. πρῶτον τοῦ παρόντος ἄρθρου χρέη, ἡ προσωπικὴ κράτησις διατάσσεται κατὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῶν, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 1009 παρ. 1 κατὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν τελοῦντος διαδίκου».

Ἄρθρον 1111. Προσωπικὴ κράτησις δὲν διατάσσεται α) κατὰ τῶν τελούντων ὑπὸ πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἀνηλίκων καὶ τῶν δικαστικῶς ἀπηγορευμένων, β) κατὰ βουλευτῶν, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου καὶ τεσσαρὰς ἐβδομάδας μετὰ τὴν λήξιν τῆς, γ) κατὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ δ) κατὰ κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ πάσης γνωστῆς θρησκείας».

Ἄρθρον 1112. 1. Ἡ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διάταξις ἐκτελεῖται μόνον ἀφ' ἧς ἡ διατάσσουσα αὐτὴν ἀπόφασις καταστή τελεισίδικος καὶ ἀφοῦ προσηγαυμένης ἐπιδόθῃ αὕτη εἰς τὸν καταδικασθέντα. Ἐπὶ ἐκπροσώπου νομικοῦ προσώπου ἢ προσωπικῆς κράτησις δὲν ἐνεργεῖται πρὸ τῆς παρόδου τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως».

2. Ἡ σύλληψις τοῦ καταδικασθέντος γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ προσλαμβανόμενου ἐπὶ τούτῳ μάρτυρος, συντάσσεται δὲ περὶ αὐτῆς ἐκθέσις. Ἡ σύλληψις ἀπαγορεύεται α) εἰς τὸν τόπον συνεδριάσεως δικαστηρίου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, β) εἰς καθιερωθέντα τόπον ἱεραρχίας ὑπὸ γνωστῆς θρησκείας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς».

Ἄρθρον 1113. 1. Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς φέρῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, προσάγεται ἀμέσως εἰς τὸν πρόεδρον πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ σύλληψις. Οὗτος, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων, δυναμένων νὰ ὑποβληθοῦν καὶ προφορικῶς.

2. Ἐὰν δὲν προεβλήθησαν ἀντιρρήσεις ἢ αὗται ἀπερρίφθησαν, ὁ συλληφθεὶς ὀδηγεῖται εἰς τὰς φυλακάς, ἐνθα

κρατεῖται εἰς χώρον διάφορον τοῦ προοριζομένου διὰ τοὺς ὑποδίκους ἢ καταδίκους δι' ἀξιοποίνους πράξεις. Μόνον κατὰ τὴν ὀδηγήσιν του εἰς τὴν φυλακὴν δύναται νὰ φυλαχθῇ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην φυλακὴν ἢ καὶ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον χώρον.

3. Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν παραλαμβάνει τὸν συλληφθέντα μόνον ἐὰν παραδοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ διατάσσουσα τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἀπόφασις καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως συλλήψεως, προκαταβληθοῦν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει δι' ἑνα μῆνα τροφεῖα, ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Εἰς τὸν αὐτὸν διευθυντὴν προκαταβάλλονται ἐπὶ ἀποδείξει τὰ τροφεῖα ἐκάστου ἐπομένου μηνός.

4. Ἡ προσωπικὴ κράτησις τῶν στρατιωτικῶν ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν προκαταβάλλονται τὰ τροφεῖα κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ».

Ἄρθρον 1114. Ἀποφάσεις περὶ προσωπικῆς κρατήσεως πρὸς εἰσπραξίν ἀπαιτήσεων, προγενέστεραι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτιμολογῆσης προσωποκρατήσεως, ἐκτελοῦνται μόνον ἐὰν αὕτη δὲν διήρκεσεν ἐπὶ ἔτος καὶ διὰ τὸ μέχρι συμπληρώσεως τούτου χρονικὸν διάστημα. Ἡ διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται ἐν συνεχείᾳ ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ καταδικασθέντος. Διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐκτέλεσιν ἀρκεῖ ἐκθέσις τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, συντασσομένη ἐνώπιον τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν, εἰς ὃν παραδίδεται ἡ ἐκτελουμένη ἀπόφασις καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως, προκαταβάλλονται δὲ τὰ τροφεῖα κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου».

Ἄρθρον 1115. 1. Ὁ κρατούμενος ἀπολύεται α) ἐὰν συνεπληρώθῃ ὁ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζόμενος χρόνος διαρκείας τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, β) ἐὰν κατατεθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τὸ χρέος, δι' ὃ ἐπεβλήθη ἡ προσωπικὴ κράτησις, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων καὶ ἐξόδων ἐκτελέσεως, παρακατατεθῇ δὲ τὸ γραμματίον εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ φυλακὴ, γ) ἐὰν συναινέσῃ ἐγγράφως ὁ ἐνεργήσας τὴν προσωπικὴν κράτησιν δανειστής καὶ πᾶς ἄλλος τοιοῦτος, αἰτήσας μὴ τὴν παράτασιν τῆς κρατήσεως, δ) ἐὰν ὁ κρατούμενος συμπληρώσῃ τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ε) ἐὰν παρελθῇ ἡ προκαταβολὴ τῶν τροφείων. Εἰς τὰς περιπτώσεις α', γ' καὶ ε' ἡ ἀπόλυσις γίνεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν, εἰς τὰς λοιπὰς δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ φυλακὴ, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. Εἰς τὴν περιπτώσιν ε' ἡ ἀπόλυσις ἐνεργεῖται ἅμα τῇ παραλεύσει τῆς δωδεκατῆς μεσημβρινῆς ὥρας τῆς τελευταίας ἡμέρας, δι' ἣν κατεβλήθησαν τροφεῖα, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νέα κράτησις τοῦ ὀφειλέτου διὰ τὸ αὐτὸ χρέος».

Ἄρθρον 1116. Ἐὰν ὁ κρατούμενος εἶναι ἀσθενὴς ἢ ἀσθενήσῃ διαρκούσης τῆς κρατήσεώς του, ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόεδρος πρωτοδικῶν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς νοσοκομεῖον ἢ ἰδιωτικὴν οἰκίαν κράτησιν, δαπάναις τοῦ κρατούμενου, ἐτι δὲ καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τούτου, ἐὰν ἡ ἀσθένεια εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ὑφίσταται κίνδυνος ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς κρατήσεως».

Ἄρθρον 1117. 1. Πᾶσα διαφορὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὑπάγεται, ἂν μὴ ἄλλως ὀρίζεται, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται αὕτη. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τούτου ὀρίζει σύντομον δικάσιμον καὶ τὴν προθεσμίαν κλητεύσεως τοῦ ἀντιδίκου τοῦ προσφεύγοντος.

2. Ἡ προθεσμία τῆς ἀναγκαστικῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδιδόμενης ἀποφάσεως εἶναι πέντε ἡμερῶν, αὕτη ὅμως, ὡς καὶ ἡ ἀσκήσις τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων, δὲν ἀναστέλλουν τὴν ἐκτέλεσιν».

*Άρθρον 70.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχυρὸν, ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 1. Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καταργοῦνται α) ὁ νόμος τῆς 2/14 Ἀπριλίου 1834 «περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας», β) ὁ νόμος τῆς 23 Ἰουλίου 1903 «περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας», γ) τὰ ἄρθρα 315 ἕως 409 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς 25 Ἰανουαρίου 1880, δ) τὰ ἄρθρα 50 ἕως 56 τῆς Εἰδικῆς Δικονομίας τῶν Κρητῶν τῆς 10 Φεβρουαρίου 1880 ὡς ἰσχυρὸν μέχρι τοῦδε, ε) πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς αὐτὸν καὶ στ) πᾶσα διάταξις ἀφορῶσα τὰ ὑπὸ τοῦ εἰσαγομένου κώδικος ρυθμιζόμενα θέματα, ἐφ' ὅσον δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου καὶ δὲν ὀρίζεται ἄλλως εἰς τὸν παρόντα νόμον».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Καθ' ὅς περιπτώσεις διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ ἄλλου νόμου παραπέμπουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν γενικῶς ἢ εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 ἕως 639 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἢ 564 ἕως 568 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἀρμόδιον εἶναι τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 730 ἐπ. τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ., πλην ἂν ὀρίζεται ἄλλως».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ν. 407 τῆς 20/24 Νοεμβρίου 1914 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, τὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων τυχόν ἀποδείξεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων».

«4. Ὁ ἐν τέλει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀριθμὸς «45» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «46».

5. Ὁ ἐν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀριθμὸς «995» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «730».

6. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον :

«Κατ' ἐξαίρεσιν διατηρεῖται ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων περὶ διορισμοῦ προσωρινοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος ὡς καὶ αἱ τῶν ἄρθρων 24 ἕως 31 τοῦ Νόμου ΨΜΒ/1862 περὶ συστάσεως φρενοκομείων».

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον :

«Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

8. Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 44. 1. Αἱ περὶ πτωχεύσεως ὑποθέσεις αἱ δικάζόμεναι κατὰ τὴν προϊσχύσαντα Πολ. Δικ. κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου καὶ δικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 810 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν πρῶτον βαθμόν».

9. Οἱ εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀριθμοὶ «1085 ἕως 1095» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀριθμῶν «1097 ἕως 1109».

10. Εἰς τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 3 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«3. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1036 παρ. 1 καὶ 1063 παρ. 4 Κώδ. Πολ. Δικ. προθεσμία ἀναγγελίας ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀναγγελίαν τοῦ Δημοσίου, μὴ ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τοῦτο τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κ. Δ/τος τῆς 26 Ἰουνίου/10 Ἰουλίου 1944 «περὶ κώδικος Νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου».

11. Εἰς τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 15 καὶ 16 διατάξεις ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«15) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 841/1948 «περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων», 16) αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 «περὶ Κώδικος περὶ τοῦ Ταμείου Νομικῶν» αἱ ἀφορῶσαι τὴν δημοσίευσιν προγράμματος πλειστηριασμοῦ διεξαγομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως δήμου Ἀθηναίων, αἵτινες ἐφαρμόζονται ἐπὶ παντὸς πλειστηριασμοῦ διεξαγομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης».

12. Εἰς τὸ ἄρθρον 52 Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι, ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 18 ἕως 22, διατάξεις :

«18) αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 Ν. 3693/1957, 19 Α.Ν. 1715/1951, 8 καὶ 22 Α.Ν. 1539/1938 καὶ 125 καὶ 126 Α.Ν. 2039/1939, 19) ὁ νόμος 4112/1929, 20) εἰδικαὶ διατάξεις ἐπιτρέπουσαι τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκχώρησιν μισθῶν, συντάξεων καὶ ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, 21) διατάγματα καθορίζοντα τὸν συνήθη τόπον πλειστηριασμοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐξουσιοδοτουμένου πρὸς τροποποίησιν καὶ ἐκδοσιν τοιούτων ἐν τῷ μέλλοντι, 22) αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ/τος 4001/1959».

13. Τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 53. Τὰ ἄρθρα 105 παρ. 2, 205, 521, 539, 1275, 1310, 1377, 1473 καὶ 1889 Α.Κ., ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 126 καὶ 127 τοῦ Εἰσαγ. Ν.Α.Κ. καταργοῦνται».

14. Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. καταργεῖται, ἐπαναφερομένης ἐν ἰσχύϊ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 243 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

15. Εἰς τὸν Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. προστίθεται ἄρθρον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 54Α, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 54Α. Τὸ ἄρθρον 2025 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως : «Αἱ ἀξιώσεις τῆς κληρονομίας ἀσκοῦνται ὑπὸ τοῦ κληρονόμου. Ὁ ἐκτελεστής τῆς διαθήκης ἀσκεῖ τὰς ἀξιώσεις τῆς κληρονομίας καὶ ἐνάγεται διὰ τὰς κατ' αὐτῆς τοιαύτας, ἐφ' ὅσον ἔχη τὴν διαχείρισιν τῆς κληρονομίας ἢ τῶν τοιούτων ἀξιώσεων».

16. Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 58. Τὰ ἄρθρα 210, 212, 213, 215, 216, 217 καὶ 218 τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου καταργοῦνται».

17. Εἰς τὸ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικατασταθὲν ἄρθρον 66 τοῦ Ν. 5017/1931, αἱ λέξεις «Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων», ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν».

18. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κώδ. Πολ. Δικ. ἀντικατασταθεῖσαι παράγραφοι 2 ἕως 4 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 5367 τῆς 7/18 Ἀπριλίου 1932 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων», ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν εἶναι τὸ ἐφετεῖον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα, τὸ ὁποῖον δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου. Ἐὰν τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται εἰς περιφέρειαν πλείονων ἐφετειῶν, ἀρμόδιον εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀριζόμενον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων».

«3. Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσκομίσουν κατὰ τὴν πρώτῃν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτῶν μέσα, οἱ δὲ μάρτυρες ἐξετάζονται παραχρῆμα, μὴ

ἀπαυτουμένης αποφάσεως περί ἀποδείξεως. Τὸ ἄρθρον 711 παρ. 1 ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ συμπληρωματικὰς ἀποδείξεις. Αἱ ἀποφάσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν.

4. Ἐν διαφωνίᾳ τοῦ ἐργολάβου πρὸς τὸν ἐργοδότην ἢ ἐν διαφωνίᾳ τοῦ ἐργοδότη πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐποπτευούσης ἀρχῆς, ὡς αὐτὸς οὗτος δὲν εἶναι τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἢ ὁργανισμὸς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, προηγεῖται ὑποχρεωτικῶς τῆς εἰς τὸ ἐφετεῖον εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως αἰτήσις θεραπείας ἐπιδιδομένη πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίων Ἔργων ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐργοδότην ἢ εἰς τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐργοδότην τῆς προκαλεσάσης τὴν διαφωνίαν ἀποφάσεως).

19. Εἰς τὴν παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 64 τοῦ Εἰσαγ. Ν. Κωδ. Πολ. Δικ. προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν δικαζομένων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 668 ἕως 683 καὶ 710 ἕως 716, τὸ ἐφετεῖον συγχροτεῖται ἐκ τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προέδρου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως».

Ἄρθρον 71.

Εἰς τὸν Εἰσαγωγικὸν Νόμον τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας προστίθενται ἄρθρα, ὑπ' ἀριθ. 65 ἕως 73, ἔχοντα ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 65. Αἱ συνταχθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου ἐκθέσεις περὶ διορισμοῦ ἢ ἀνακλήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως ἢ παραιτήσεως ἀντικλήτου καὶ τὰ περὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων τηρηθέντα ἀλφαριθμητικὰ κατ' ἐπώνυμα εὑρετήρια ἀποστέλλονται ἀμελλητὶ παρὰ τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ πρωτοδικείου, εἰς ὃ τοῦτο ὑπάγεται καὶ καταχωρίζονται παρὰ τῆς τελευταίας ταύτης, ἅμα τῇ λήψει των, εἰς τὸ παρ' αὐτῆς τηρούμενον ἴδιον ἀλφαριθμητικὸν κατ' ἐπώνυμα βιβλίον».

«Ἄρθρον 66. Ἐν καθυστερήσει τοῦ μισθώματος ἐκ δυστροπίας, δικαιούται ὁ ἐκμισθωτὴς νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ μισθοῦ διαρκούσης τῆς μισθώσεως καὶ ἂν δὲν κατήγγειλ ταύτην κατὰ τὸ ἄρθρον 597 Α.Κ. Ἡ ἀσκίσις τῆς ἀγωγῆς δὲν ἐπέχει ἐν προκειμένῳ ἰσχύον καταγγελίας τῆς συμβάσεως».

«Ἄρθρον 67. Ἐπὶ τῶν ἐμπροθέσμῳ ἀσκηθεῖσάν ἀνακοπῶν κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἐκδοθῇ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπόφασις, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀσκηθησομένων, ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 518 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικ. ὡς τροποποιεῖται».

«Ἄρθρον 68. Διαδικαστικαὶ ἐν γένει πράξεις ἐνεργηθεῖσαι ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκτεμνῶν τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1968, εἶναι ἰσχυραὶ εἴτε ἐφημερίσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. εἴτε αἱ διατάξεις τῆς προὐσχυσάσης Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἡ διαδικασία διεξάγεται ἐφεξῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ τούτῳ νόμῳ».

«Ἄρθρον 69. 1. Ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις μὴ συζητηθεῖσαι, ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. ὡς αὐτὰ τροποποιούνται. Τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμοῦν αὐταὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐκδιδομένης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀρισθείσης δικασίμου, διατάσσει τὴν εἰς τὰ πινάκιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, δι' ἐτέραν δικάσιμον, ἐγγραφὴν, ἐπέχουσιν θέσιν κλητεῦσεως διὰ τοὺς ἀντιμωλίας ἢ νομίμως ἐρήμην δικαζομένους διαδίκους. Πᾶς διάδικος δύναται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοιαύτης ἀποφάσεως νὰ φέρῃ πρὸς συζήτησιν ὑπόθεσιν διὰ κλήσεως.

2. Αἱ συζητηθεῖσαι ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 296 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. εἰσηγητοῦ ὑποθέσεις, εἴτε ἐξεδόθη ἀπόφασις μὴ ὀριστική εἴτε δὲν ἐξεδόθη, ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται κατὰ τὸν Κώδ. Πολ. Δικ.

ὡς ἴσχυε πρὸ τῆς τροποποιήσεώς του. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν δύναται, διαρκούσης τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ἐὰν συντρέχῃ σπουδαῖος λόγος, νὰ ὀρίσῃ ἕτερον δικαστὴν ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ εἰσηγητοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν διὰ κλήσεως ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ὁποίου μετέχει εἰ δυνατόν ὁ ἀνωτέρω εἰσηγητής. Τὸ ἄρθρον 297 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Κώδ. Πολ. Δικ. δὲν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ.

3. Ἀνακοπαὶ ἐρημοδικίας, τριτανakoπαὶ καὶ ἀναψηλαφήσεις κατὰ τῶν ἐκδοθεισῶν ἢ ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ εἰσάγονται ἐφεξῆς πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου».

«Ἄρθρον 70. Ἐκκρεμεῖς περιπτώσεως ὑποθέσεις ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, ἐφ' ὧν δὲν ἐγένετο συζήτησις, εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου διὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 69 παρ. 1 ἐδάφ. δεύτερον καὶ τρίτον τοῦ παρόντος Εἰσαγ. Νόμου Κωδ. Πολ. Δικ. Αἱ συζητηθεῖσαι ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμεναι εἰς τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον μέχρις ἐκδόσεως παρ' αὐτοῦ ὀριστικῆς ἀποφάσεως».

«Ἄρθρον 71. Ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν δὲν καταβάλλεται τὸ κατὰ τὸν Νόμον ΓΛΟΗ/1912, ὡς νῦν ἰσχύει, δικαστικὸν ἐνσημον, ὡς αὐτὸ αἶτημα τῆς ἀγωγῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς πενήντα χιλιάδας δραχμῶν».

«Ἄρθρον 72. Ὁ νόμος ΡΠΑ/1851 «περὶ δικαστικῶν διακοπῶν», διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, πλὴν τοῦ ἁρθρου 7, ὅπερ καταργεῖται καὶ τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 6 αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1. Τὰ μονομελῆ καὶ πολυμελῆ πρωτοδικεῖα, τὰ ἐφετεῖα καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος διακόπτουν τὰς ἐργασίας των, ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου. Αἱ κατεπεύγουσαι, αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις καὶ αἱ ὑποθέσεις περὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων, διαταγῆς πληρωμῆς, πιστωτικῶν τίτλων, ἀποδόσεως τῆς χρήσεως μισθοῦ, ἐργατικά καὶ ἐξ ἀμοιβῶν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας, ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν».

«Ἄρθρον 6. Ὡς κατεπεύγουσαι ὑποθέσεις δικαστέαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν θεωροῦνται ὅσαι δὲν δύναται νὰ ἀναβληθοῦν ἄνευ πιθανῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν διαδίκων, κηρυχθοῦν δὲ ὡς τοιαῦται αἰτήσῃ αὐτῶν διὰ πράξεως τοῦ προέδρου τοῦ παρ' ὧ εἶναι ἐκκρεμεῖς δικαστηρίου, ἀναγραφομένης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως. Διὰ πράξεως τοῦ αὐτοῦ προέδρου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διεξαγωγὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν ἀποδείξεως μὴ ἀρξαμένης, ἐὰν αὕτη κινδυνεύῃ νὰ ματαιωθῇ ἐκ τῆς ἀναβολῆς».

«Ἄρθρον 73. 1. Ἀγωγὴ κακοδικίας κατὰ εἰρηνοδίκου, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητοῦ, δικαστικοῦ γραμματέως καὶ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὑπάγεται εἰς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας κατὰ τόπον ἀρμόδιον πολυμελὲς πρωτοδικεῖον, δικάζον κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν».

2. Ἡ ἀγωγὴ συντασσομένη κατὰ τὰ ἄρθρα 119 καὶ 217 ἐδ. 1 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας πρέπει νὰ περιέχῃ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος α) πάντας τοὺς λόγους ἐφ' ὧν ὁ ἐνάγων στηρίζῃ τὴν περὶ κακοδικίας ἀγωγὴν καὶ β) ἀκριβῆ ἀναγραφὴν πάντων τῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων ἐπικαλουμένων ἀποδεικτικῶν μέσων.

3. Εἰς τὴν ἀγωγὴν ἐπισυνάπτονται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου : α) τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων τῆς ἀγωγῆς ἐπικαλούμενα ἀποδεικτικά ἔγγραφα ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις, β) εἰδικὸν πληρεξούσιον πρὸς τὸν ὑπογράφοντα τὴν ἀγωγὴν δικηγόρον.

4. Ἀγωγὴ κακοδικίας ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν στηρίζεται εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν ἢ ἀρνησιδικίαν καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν τοιούτων πράξεων ἢ παραλείψεων προέκυψε ζημία εἰς τὸν ἐνάγοντα.

5. Δεν χωρεί άγωγή κακοδικίας μετά πάροδον εξ μηνών από της επικαλουμένης παρανόμου πράξεως ή παραλείψεως.

6. Άπορριπταμένης της άγωγής κακοδικίας δι' οίονδήποτε λόγον, δεν επιτρέπεται ή έγερσις νέας ως προς την αυτήν υπόθεσιν δια τούς αυτούς ή άλλους λόγους και ό ενάγων καταδικάζεται εις την πληρωμήν των έξόδων, δύνανται δέ να καταδικασθώ και εις χρηματικήν ποινήν κατά τώ άρθρον 207 του Κώδ. Πολ. Δικ.».

Άρθρον 72.

Τώ άρθρον άκροτελεύτιον του Α.Ν. 44)1967 «Κώδιξ Πολιτικής Δικονομίας και Εισαγωγικός αυτού Νόμος» άντι-καθίσταται ως άκολουθως:

«Άρθρον άκροτελεύτιον. Η ισχύς του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου άρχεται από 16 Σεπτεμβρίου 1968».

Άρθρον 73.

Διά Β. Διατάγματος έκδιδομένου τη προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης θέλουσι κωδικοποιηθώ εις έναίον κείμενον αι διατάξεις του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και του Εισαγωγικού αυτού Νόμου, ως νύν ισχύουν αυτά και ως τροποποιούνται και συμπληρούνται υπό του παρόντος, μεταβαλλομένης και της άριθμήσεως των άρθρων αυτών.

Άρθρον 74.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από 1 Οκτωβρίου 1971, πλην της παραγρ. 7 του άρθρου 53, των παραγρ. 3 και 4

του άρθρου 63 και των άρθρων 69 και 73 αυτού, των οποίων ή ισχύς άρχεται από 16 Σεπτεμβρίου 1971.

Εν Αθήναις τη 15 Σεπτεμβρίου 1971

Εν Όνόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ,
ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΤ-
ΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΑΝΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ,
ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ,
ΓΕΡ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑ-
ΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΤΡ. ΒΕΛΙΑ-
ΝΙΤΗΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 15 Σεπτεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ